Vlaams Parlement

1836 (2018-2019) – Nr. 1
ingediend op 31 januari 2019 (2018-2019)

Ontwerp van decreet

houdende instemming
met de multilaterale overeenkomst
ter implementatie van aan belastingverdragen
gerelateerde maatregelen ter voorkoming van
grondslaguitholling en winstverschuiving
en met de verklarende nota,
gedaan te Parijs op 24 november 2016

verzendcode: BUI

INHOUD

Memorie van toelichting 3

Voorontwerp van decreet..... 81

Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen 85

Advies van de Raad van State 91

Ontwerp van decreet..... 103

Bijlage bij het ontwerp van decreet: Gemaakte voorbehouden en gedane kennisgevingen overeenkomstig de artikelen 28 en 29 van de Overeenkomst 107

Bijlagen (te vinden op de dossierpagina van dit document op www.vlaamsparlement.be):

– Nederlandse vertaling van de overeenkomst
– Engelse tekst van de overeenkomst
– Nederlandse vertaling van de aanvullende verklaring
– Engelse tekst van de aanvullende verklaring
– Engelse tekst van de gemaakte voorbehouden en gedane kennisgevingen overeenkomstig de artikelen 28 en 29 van de overeenkomst

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

1. Samenvatting

Het actieplan grondslaguitholling en winstverschuiving (BEPS - Base Erosion and Profit Shifting) van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) vloeit voort uit de wens om te komen tot wereldwijde, gecoördineerde afspraken om belastingontwijking door grondslaguitholling en winstverschuiving tegen te gaan. Dit actieplan bevat een pakket maatregelen waarmee landen worden aangespoord om nauwer met elkaar samen te werken en de fiscale regelgeving op elkaar af te stemmen.

Het Multilateraal Instrument BEPS zal de bestaande (verouderde) verdragen in één keer in lijn brengen met de meest recente verdragsbepalingen die de OESO tegen belastingontwijking heeft ontwikkeld. Zo kan een grote tijdwinst en een navenante besparing van ambtelijke capaciteit worden bereikt bij het moderniseren van belastingverdragen. Het MLI is dus met andere woorden van groot belang voor Vlaanderen aangezien het toelaat alle bestaande bilaterale dubbelbelastingverdragen (DBV) in overeenstemming te brengen met de BEPS-minimumstandaarden zonder dat daarvoor bilaterale onderhandelingen dienen te worden gevoerd. Momenteel heeft België met meer dan 100 landen een DBV.

Dit ontwerp van instemmingsdecreet kadert in de strategische doelstellingen "Vlaanderen heeft goede relaties met buitenlandse overheden" en "Vlaanderen is gericht aanwezig in multilaterale organisaties" uit de beleidsnota Buitenlands Beleid, Internationaal Ondernemen en Ontwikkelingssamenwerking.

2. Situering

Het actieplan grondslaguitholling en winstverschuiving (BEPS - *Base Erosion and Profit Shifting*) van de OESO vloeit voort uit de wens om te komen tot wereldwijde, gecoördineerde afspraken om belastingontwijking door grondslaguitholling en winstverschuiving tegen te gaan. Dit wil zeggen het opzetten van strategieën voor belastingplanning die gebruik maken van de gebreken en de verschillen in de belastingregels om zodoende op kunstmatige wijze winst door te sluizen naar bestemmingen zonder of met een lage belasting waar er weinig of geen economische activiteit ontwikkeld wordt, wat uiteindelijk leidt tot weinig of geen belastingdruk.

Dit actieplan bevat dus een pakket maatregelen waarmee landen worden aangespoord om nauwer met elkaar samen te werken en de fiscale regelgeving op elkaar af te stemmen. Het werd op 8 oktober 2015 goedgekeurd door de

ministers van Financiën van de G20. Op 15 en 16 november 2015 werd het actieplan bekrachtigd door de staatshoofden en de regeringsleiders van de G20. Het BEPS-actieplan bestaat uit 15 actiepunten. Om belastingontwijking te bestrijden zijn in de gepubliceerde BEPS rapporten maatregelen voorgesteld om zowel nationale regelgeving als bestaande bilaterale belastingverdragen aan te passen.

Algemene werking van de overeenkomst

Het voorliggend multilateraal instrument (MLI) BEPS is een instrument voor implementatie van deze BEPS-maatregelen in het kader van belastingverdragen. Concreet zal dit multilateraal verdrag de bestaande (verouderde) verdragen in één keer in lijn brengen met de meest recente verdragsbepalingen die de OESO tegen belastingontwijking heeft ontwikkeld. Zo kan een grote tijdwinst en een navenante besparing van ambtelijke capaciteit worden bereikt bij het moderniseren van belastingverdragen.

De voorliggende overeenkomst wijzigt dus de bestaande belastingverdragen, gesloten tussen twee of meer Partijen van deze voorliggende overeenkomst. Ze werkt niet op dezelfde wijze als een protocol tot wijziging van één bestaand verdrag dat onmiddellijk de tekst van het gedekte belastingverdrag wijzigt; in plaats daarvan wordt ze parallel uitgevoerd met de bestaande belastingverdragen waarvan ze de toepassing zal wijzigen teneinde de BEPS-maatregelen uit te voeren.

Hierbij dient opgemerkt te worden dat het de Partijen vrij blijft om bilateraal overeen te komen om daarna nog wijzigingen aan een gedekt belastingverdrag aan te brengen die afwijken van die waarin de voorliggende overeenkomst voorziet.

Er werd geoordeeld dat een zekere soepelheid nodig was om rekening te kunnen houden met het feit dat er verscheidene manieren zijn waarmee aan elk van die minimumstandaarden kan voldaan worden, met de diversiteit aan Staten en rechtsgebieden die meegewerkt hebben aan het opstellen van de Overeenkomst en met het feit dat niet alle BEPS-maatregelen minimumstandaarden zijn.

De verschillende mechanismen die gebruikt worden om die soepelheid te garanderen zijn de volgende:

- *een duidelijke opsomming geven van de belastingverdragen waarop de Overeenkomst van toepassing is ("de gedekte belastingverdragen")*

De overeenkomst is dus enkel van toepassing op de verdragen die door de Partijen uitdrukkelijk opgesomd zijn in een kennisgeving aan de depositaris.

- *soepelheid inzake de bepalingen die betrekking hebben op een minimumstandaard*

Wanneer er verscheidene keuzes mogelijk zijn om aan die minimumstandaard te voldoen geeft de Overeenkomst aan geen enkele daarvan de voorkeur. Om te garanderen dat de minimumstandaard kan toegepast worden wanneer elk van de Partijen een andere keuze maakt schrijft de Overeenkomst evenwel voor om bilateraal tot een wederzijds bevredigende oplossing te komen die voldoet aan de minimumstandaard.

- *keuze om (delen van) de bepalingen niet toe te passen op alle gedekte belastingverdragen of op sommige daarvan*

Wanneer een bepaling geen minimumstandaard bevat, heeft een partij over het algemeen de mogelijkheid om voorbehoud te maken wat haar in staat stelt om de bepaling in haar geheel (of in sommige gevallen gedeeltelijk) niet toe te passen op haar gedekte belastingverdragen.

In een bepaald aantal gevallen kan een Partij zich tevens het recht voorbehouden een bepaling niet toe te passen op een deelgroep van gedekte belastingverdragen.

- *keuze om facultatieve en alternatieve bepalingen toe te passen*

De Overeenkomst bevat een aantal facultatieve en alternatieve bepalingen. In sommige gevallen hebben de werkzaamheden rond het BEPS-project geleid tot het uitwerken van meerdere alternatieve oplossingen voor een welbepaald probleem. In andere gevallen kan een hoofdbepaling vervolledigd worden door een aanvullende bepaling.

<u>Belang en uitwerking voor bestaande dubbelbelastingverdragen</u>

Het MLI is dus van groot belang voor Vlaanderen aangezien het toelaat alle bestaande bilaterale dubbelbelastingverdragen (DBV) in overeenstemming te brengen met de BEPS-minimumstandaarden zonder dat daarvoor bilaterale onderhandelingen dienen te worden gevoerd. Momenteel heeft België met meer dan 100 landen een DBV. Daarnaast biedt het ook de mogelijkheid een aantal aanbevelingen inzake BEPS op te nemen in deze DBV. België koos dan ook om de quasi-totaliteit van deze in werking zijnde of ondertekende belastingverdragen onder de multilaterale overeenkomst te laten vallen. Op 24 januari 2018 hebben 56 van onze verdragspartners aangekondigd dat ook zij hun belastingverdragen met België onder de toepassing van de Overeenkomst willen laten vallen.

België heeft bovendien geen enkel voorbehoud gemaakt met betrekking tot de bepalingen van de artikelen 6 ("Doel van een gedekt belastingverdrag") en 7

("Voorkomen van verdragsmisbruik") die tot doel hebben om de minimumstandaard die het resultaat is van Actie 6 ten uitvoer te leggen, of met betrekking tot artikel 16 ("Procedure voor onderling overleg") dat tot doel heeft om de minimumstandaard die het resultaat is van Actie 14 ten uitvoer te leggen. Die minimumstandaarden zullen dus opgenomen moeten worden in al de belastingverdragen van België die door de Overeenkomst gewijzigd zullen worden, voor zover de partners evenmin voorbehoud maken.

België kiest er ook voor om een aantal bepalingen toe te passen die geen minimumstandaarden zijn, zoals met name de bepalingen van artikel 3 ("Transparante entiteiten"), artikel 11 ("Toepassing van belastingverdragen om het recht van een Partij om haar eigen inwoners te belasten te beperken"), artikel 12 ("Kunstmatige ontwijking van de kwalificatie als vaste inrichting door middel van commissionairstructuren en soortgelijke strategieën") en artikel 13 (Kunstmatige ontwijking van de kwalificatie als vaste inrichting door middel van uitzonderingen voor specifieke activiteiten). België heeft tevens gekozen om deel VI ("Arbitrage") toe te passen.

De standpunten van België worden hierna meer in detail uiteengezet in de artikelsgewijze toelichting. Er zullen enkele wijzigingen aangebracht worden aan de voorbehouden en kennisgevingen die op het tijdstip van ondertekening aan de depositaris bezorgd werden. Sommige van die wijzigingen hebben tot doel rekening te houden met de ontwikkelingen die sinds dat tijdstip in het verdragennetwerk van België hebben plaatsgevonden (zie in dit verband de toelichting bij artikel 2) of met een gewijzigd standpunt over een wezenlijke bepaling van de Overeenkomst (zie de toelichting bij artikel 12). De andere wijzigingen zijn eenvoudige technische correcties die aangebracht werden in de kennisgevingen die moeten dienen om de bepalingen aan te geven die beoogd worden door sommige voorbehouden of verenigbaarheidsclausules.

De artikelsgewijze toelichting bevat ook bepaalde algemene gegevens over de mogelijke weerslag van de overeenkomst op het verdragennetwerk van België, rekening houdend met de standpunten die de partners van België bij de ondertekening van de overeenkomst of op het tijdstip van neerlegging van de akte van bekrachtiging medegedeeld hebben. Er mag immers niet uit het oog verloren worden dat de uitwerking van de overeenkomst op een gedekt belastingverdrag niet enkel zal afhangen van de door België gemaakte keuzes, maar ook van de keuzes die de partner maakt. Zoals eerder opgemerkt, kunnen de bij de ondertekening medegedeelde keuzes bovendien nog veranderen aangezien een Partij tot het tijdstip van neerlegging van haar akte van bekrachtiging elke gewenste wijziging aan haar voorbehouden en kennisgevingen mag aanbrengen, en na neerlegging van haar akte van bekrachtiging een voorbehoud kan intrekken of vervangen door een beperkter voorbehoud of ervoor kan kiezen om nieuwe facultatieve bepalingen toe te passen.

De voorbehouden en kennisgevingen die door de Partijen en de rechtsgebieden die de overeenkomst ondertekend hebben werden medegedeeld, zijn gepubliceerd op de website van de OESO[1] evenals een databank die het mogelijk maakt om de gevolgen te meten dewelke die voorbehouden en kennisgevingen voor een bepaald verdrag zullen hebben[2]. Specifieke informatie over de wijzigingen die aan de verschillende verdagen zullen aangebracht worden, zullen te gepasten tijde ook gepubliceerd worden op de website van de Federale Overheidsdienst (FOD) Financiën.

3. Inhoud

De in het multilateraal instrument opgenomen BEPS minimumstandaarden dienen verplicht opgenomen te worden in de bestaande dubbelbelastingverdragen. Concreet gaat het over de wijziging van de preambule van de dubbelbelastingverdragen (artikel 6), de antimisbruikbepalingen (artikel 7) en de bepalingen inzake onderling overleg (artikel 16).

De overige artikelen van het MLI hebben betrekking op aanbevelingen. Deze aanbevelingen dienen niet verplicht opgenomen te worden in de bestaande dubbelbelastingverdragen. De Partijen beslissen dus zelf of deze bepalingen al dan niet worden opgenomen in de bestaande dubbelbelastingverdragen. Hierbij geldt wel de algemene regel van de symmetrie. Dit wil zeggen dat een bepaling in een DBV pas gewijzigd zal worden indien beide Partijen deze bepaling hebben opgenomen.

De overige artikelen van het multilateraal instrument betreffen:
- hybride entiteiten (artikel 3);
- dubbel inwonerschap van rechtspersonen (artikel 4);
- methodes ter vermijding van dubbele belasting (artikel 5): hierbij dient opgemerkt te worden dat een asymmetrische benadering mogelijk is;
- dividendtransacties (artikel 8);
- meerwaarde op aandelen van onroerend goed-vennootschappen (artikel 9);
- antimisbruikbepaling voor vaste inrichtingen gevestigd in derde landen (artikel 10);
- het toepassen van belastingverdragen om het recht van een partij om haar eigen inwoners te belasten te beperken (artikel 11)
- maatregelen ter bestrijding van de ontwijking van het statuut van vaste inrichting (artikelen 12-15).

Verder omvat deel V (artikelen 16-17) de regeling van de geschillenbeslechting. Deze regeling neemt de bepaling van het OESO-model over. Deze OESO-bepaling is standaard opgenomen in het Belgisch model van dubbelbelastingverdrag en

[1] http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf

[2] http://www.oecd.org/tax/treaties/application-toolkit-multilateral-instrument-for-beps-tax-treaty-measures.htm

wordt dus in de regel steeds opgenomen in de nieuw gesloten dubbelbelastingverdragen. Toch bestaan er nog talrijke oude DBV waarin deze regeling niet werd opgenomen conform het OESO-model.

Deel VI inzake arbitrage (artikelen 18-26) neemt de bepalingen van het OESO-model over, met dien verstande dat het hier een meer uitgewerkte en gedetailleerde versie betreft. Een belangrijk verschil met het OESO-model is dat het multilateraal instrument een bepaalde arbitragemethode, de zogenaamde "baseballmethode[3]", als "default rule" bevat. België is een van de twintig landen die zich ertoe verbonden hebben om deze BEPS-aanbeveling te volgen en dus een arbitrageprocedure op te nemen in de verdragen. In navolging van het OESO-model heeft België trouwens al een arbitragebepaling opgenomen in zijn modelverdrag.

Tot slot bevat het MLI een deel slotbepalingen (artikelen 27-39).

4. Procedureverloop

4.1. Gemengd karakter en ondertekening

Tijdens zijn vergadering d.d. 1 december 2016 legde de Werkgroep gemengde verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), het gemengde karakter vast. Zowel de federale overheid als de gemeenschappen en de gewesten oefenen hun bevoegdheid uit. In zijn brief van 4 april 2017 deelde de voorzitter van de ICBB aan de minister-president van de Vlaamse Regering mee dat geen enkel bezwaar werd geformuleerd, zodat het verslag definitief is goedgekeurd.

De paragrafen 1 en 2 van het artikel 16 inzake de regeling voor onderling overleg heeft betrekking op de bevoegdheden van de gewesten. De derde paragraaf valt zowel onder de bevoegdheid van de gemeenschappen als de gewesten.

Deel VI van het multilateraal instrument betreft de arbitrageprocedure (als onderdeel van de procedure voor onderling overleg) en is dus ook een gemengde materie.

De WGV besliste ook de overeenkomst te laten ondertekenen volgens formule 3 van de ICBB, dit wil zeggen één enkele handtekening in naam van het Koninkrijk België, doch met vermelding van al de betrokken overheden onder de handtekening.

[3] Dit wil zeggen dat beide Partijen een voorstel formuleren waartussen de arbiter dient te kiezen.

Op 7 juni 2017, de eerste ondertekeningsplechtigheid, werd de overeenkomst ondertekend samen met 67 andere Staten en rechtsgebieden. Na afloop van de tweede ondertekeningsplechtigheid, die op 24 januari 2018 plaatsvond te Parijs, bedroeg het aantal ondertekenaars 78[4] en hadden zes andere Staten of rechtsgebieden hun voornemen te kennen gegeven om de Overeenkomst[5] te ondertekenen.

De permanent bijgewerkte lijst van de Ondertekenaars van en de Partijen bij de Overeenkomst is gepubliceerd op de website van de OESO[6].

4.2. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)

In een brief van 29 oktober 2018 deelde de SERV mee dat hij in dit dossier geen advies zal formuleren gezien de beperkte sociaaleconomische relevantie.

4.3. Advies van de Raad van State, afdeling Wetgeving

In zijn advies 64.598/3 van 5 december 2018, verwijst de Raad van State door naar zijn integrale advies 64.465/VR van 23 november 2018 met betrekking tot het federale voorontwerp van wet tot instemming met het BEPS-akkoord. In titel II. hieronder werd een repliek op dit advies verwerkt in de artikelsgewijze toelichting van het instemmingsdecreet.

Samenvattend kan meegegeven worden dat de volgende wijzigingen werden aangebracht in het ontwerp van instemmingsdecreet in reactie op het advies van de Raad van State:

- in de titel van het decreet en in artikel 2 werden de woorden 'en de verklarende nota' toegevoegd aangezien deze tekst volgens de Raad ook ter goedkeuring moet worden voorgelegd aan het parlement;
- er werd een artikel 3 toegevoegd dat bepaalt dat de door België gemaakte voorbehouden en kennisgevingen volkomen uitwerking zullen hebben;
- er werd een artikel 4 toegevoegd dat bepaalt dat de bekendmaking van de relevante verdragsinformatie met betrekking tot de andere partijen bij de Overeenkomst door de depositaris, i.e. de Secretaris-Generaal van de OESO, tegelijk geldt als internrechtelijke bekendmaking.

---

[4] Andorra, Argentinië, Armenië, Australië, Barbados, België, Bulgarije, Burkina Faso, Canada, Chili, China, Colombia, Costa Rica, Curaçao, Cyprus, Denemarken, Duitsland, Egypte, Eiland Man, Ierland, IJsland, Ivoorkust, Fiji, Finland, Frankrijk, Gabon, Georgië, Griekenland, Guernsey, Hongkong (China), Hongarije, India, Indonesië, Israël, Italië, Jamaica, Japan, Jersey, Kameroen, Koeweit, Korea, Kroatië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Maleisië, Malta, Mauritius, Mexico, Monaco, Nederland, Nieuw-Zeeland, Nigeria, Noorwegen, Oostenrijk, Pakistan, Panama, Polen, Portugal, Roemenië, Rusland, San Marino, Senegal, Servië, Seychellen, Singapore, Slovenië, Slowaakse Republiek, Spanje, Tsjechische Republiek, Tunesië, Turkije, Uruguay, Verenigd Koninkrijk, Zuid-Afrika, Zweden en Zwitserland

[5] Algerije, Estland, Kazachstan, Libanon, Oman en Swaziland.

[6] http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf

De enige nieuwe opmerking die de Raad van State formuleerde bij het Vlaamse advies was de aanbeveling om het woord 'vertaling' toe te voegen bovenaan de vertaling van het BEPS-akkoord teneinde te verduidelijken dat dit document geen authentieke versie betreft, maar louter een officieuze vertaling. Het woord 'vertaling' werd toegevoegd bovenaan de vertaling van het BEPS-akkoord en ook bovenaan de vertaling van de verklarende nota.

II. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN VAN HET ONTWERP VAN INSTEMMINGSDECREET

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 2

Dit artikel bepaalt dat de Overeenkomst[7] en de verklarende nota volkomen uitwerking zullen hebben. De Raad van State merkt op in haar advies dat de verklarende nota een gemeenschappelijke verklaring is van de partijen waarover overeenstemming werd bereikt op het ogenblik van het sluiten van de Overeenkomst en dat deze nota om die reden ter instemming aan het Parlement moet worden voorgelegd. Om aan dit advies tegemoet te komen wordt zowel in de titel van het ontwerp van decreet als in het artikel 2 van het ontwerp van decreet expliciet verwezen naar de verklarende nota.

Artikel 3

Dit artikel bepaalt dat de door België gemaakte voorbehouden en kennisgevingen overeenkomstig de artikelen 28 en 29 van de Overeenkomst volkomen uitwerking zullen hebben. Deze voorbehouden en kennisgevingen, die werden afgestemd met de gemeenschaps- en gewestregeringen, worden toegevoegd als bijlage bij het ontwerp van decreet en ter instemming voorgelegd aan het Parlement. Hiermee wordt voldaan aan het verzoek van de Raad van State.[8]

Om in lijn te blijven met het federaal wetsontwerp (waarvoor eenzelfde advies Raad van State werd gegeven), werd dit artikel algemeen geformuleerd voor alle voorbehouden. Uiteraard moet dit artikel wel worden gelezen in overeenstemming met de bevoegdheidsverdeling en zal het de facto alleen uitwerking hebben voor de artikelen waarvoor een gemengde bevoegdheid geldt.

[7] Voluit: de multilaterale overeenkomst ter implementatie van aan belastingverdragen gerelateerde maatregelen ter voorkoming van grondslaguitholling en winstverschuiving, gedaan te Parijs op 24 november 2016.

[8] Randnummer 8 van het federale advies Raad van State 64.465/VR van 23 november 2018, waarnaar in het Vlaamse advies wordt doorverwezen.

De als bijlage toegevoegde lijst stemt niet volledig overeen met de voorlopige lijst die door België werd neergelegd bij de depositaris op het ogenblik van de ondertekening van de Overeenkomst op 7 juni 2017. In titel III. van de memorie van toelichting wordt nader aangegeven welke de verschillen zijn tussen de voorlopige lijst en de als bijlage toegevoegde lijst van voorbehouden en kennisgevingen die ter instemming aan het Parlement wordt voorgelegd.

Artikel 4

Dit artikel regelt de bekendmaking van de relevante verdragsinformatie met betrekking tot de andere partijen bij de Overeenkomst, t.t.z. de door deze partijen gemaakte voorbehouden en gedane kennisgevingen opgesomd in de artikelen 28 en 29 van de Overeenkomst. Deze informatie bepaalt de concrete impact van de Overeenkomst op de bestaande bilaterale belastingenverdragen tussen België en deze partijen. In zijn advies geeft de Raad van State aan dat de wetgever kan bepalen dat de bekendmaking van deze informatie door de depositaris, i.e. de Secretaris-Generaal van de OESO, geldt als internrechtelijke bekendmaking.[9] Artikel 4 van het ontwerp van decreet geeft hieraan gevolg.

Naast deze bekendmaking zal de Federale Overheidsdienst (FOD) Financiën de verdragsinformatie (kennisgevingen, voorbehouden, inwerkingtreding en toepassing met betrekking tot andere partijen) publiceren op de publiek toegankelijke kennisbank (FISCONETplus) van de FOD Financiën indien de informatie relevant is voor de burger, t.t.z. indien het betrekking heeft op een partij waarmee België een bilateraal belastingverdrag heeft gesloten dat door de Overeenkomst wordt geïmpacteerd. In dat geval zal er tevens een "synthetische" tekst worden opgenomen die, indien mogelijk, zal worden afgestemd met de betrokken partnerstaat. Dergelijke synthetische teksten zijn geen officiële verdragsteksten en zullen dus een louter informatief karakter hebben. Het bestaand bilateraal belastingverdrag zal immers steeds worden toegepast in parallel met de relevante bepalingen van de Overeenkomst, rekening houdend met de voorbehouden en kennisgevingen van België en de betrokken partnerstaat.

Gezien het voorgaande en in overleg met de federale overheid en de andere gemeenschappen en gewesten, wordt het niet nodig geacht gevolg te geven aan de aanbeveling van de Raad van State om een wettelijke bepaling op te nemen waarin de uitvoerende macht wordt opgedragen synthetische teksten op te maken en deze up-to-date te houden.[10]

[9] Randnummer 12 van het federale advies Raad van State 64.465/VR van 23 november 2018, waarnaar in het Vlaamse advies wordt doorverwezen.
[10] Randnummer 9 van het federale advies Raad van State 64.465/VR van 23 november 2018, waarnaar in het Vlaamse advies wordt doorverwezen.

III. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN VAN DE MULTILATERALE OVEREENKOMST

Preambule

Uit de preambule blijkt dat de Overeenkomst als algemene doelstelling heeft om het mogelijk te maken dat de maatregelen die betrekking hebben op de belastingverdragen en die uitgewerkt werden in het kader van het definitieve BEPS-pakket op een vlotte, gecoördineerde en samenhangende wijze toegepast worden op het gehele netwerk van bestaande belastingverdragen, zonder dat het nodig is om opnieuw over elk verdrag afzonderlijk te onderhandelen op bilateraal niveau.

In het voorlaatste lid van de preambule wordt bovendien opgemerkt dat de Partijen erkennen "*dat het nodig is te garanderen dat bestaande verdragen tot het vermijden van dubbele belasting naar het inkomen uitgelegd worden in de zin dat ze dubbele belasting moeten vermijden voor de onder die verdragen vallende belastingen, zonder daarbij mogelijkheden te scheppen tot niet-heffing of verminderde heffing van belasting door middel van het ontduiken of het ontwijken van belasting (daaronder begrepen het gebruik maken van treaty shopping-structuren die als doel hebben in die verdragen voorziene tegemoetkomingen te verkrijgen in het indirecte voordeel van inwoners van derde rechtsgebieden)*". Zoals aangegeven in paragraaf 23 van de verklarende nota moet de invoeging van die opmerking in de preambule duidelijk uiting geven aan de wil van de Partijen om ervoor te zorgen dat de gedekte belastingverdragen uitgelegd worden in overeenstemming met de tekst van de preambule die opgenomen is in artikel 6 ("Doel van een gedekt belastingverdrag"), paragraaf 1 (zie hierna bij het gedeelte van deze toelichting dat betrekking heeft op dat artikel).

Deel I. Werkingssfeer en interpretatie van uitdrukkingen

Artikel 1 - Werkingssfeer van de Overeenkomst

De Overeenkomst wijzigt alle gedekte belastingverdragen die zijn omschreven in artikel 2, paragraaf 1, a).

Artikel 2 - Interpretatie van uitdrukkingen

Paragraaf 1

Paragraaf 1 omschrijft sommige uitdrukkingen die in de overeenkomst gebruikt worden. Onder de uitdrukking "Gedekt belastingverdrag" worden de belastingverdragen verstaan die door de Overeenkomst gewijzigd worden. De omschrijving uit lid a) slaat op de verdragen tot het vermijden van dubbele

belasting inzake belastingen naar het inkomen (met inbegrip van die welke ook betrekking hebben op de belastingen naar het vermogen of naar vermogenswinst) die in werking zijn tussen twee Partijen bij de Overeenkomst en die door elke partij opgenomen zijn in een kennisgeving aan de depositaris als zijnde een verdrag dat ze onder de toepassing van de Overeenkomst wil laten vallen.

Aangezien een Partij (overeenkomstig lid b)) een Staat of een rechtsgebied is waarvoor de Overeenkomst in werking is op grond van artikel 34, wordt een verdrag pas een gedekt belastingverdrag wanneer de Overeenkomst voor beide verdragsluitende rechtsgebieden in werking is.

De omschrijving uit lid a) slaat ook op de verdragen die door sommige niet-statelijke rechtsgebieden of gebieden gesloten zijn. Drie van die rechtsgebieden zijn door artikel 27 ("Ondertekening en bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring") met name gemachtigd om de Overeenkomst te ondertekenen. Het gaat om Guernsey, het Eiland Man en Jersey.

Bovendien biedt artikel 2, paragraaf 1, a), i), B) van de Overeenkomst een Staat die Partij is bij de Overeenkomst de mogelijkheid om in zijn lijst met gedekte belastingverdragen ook verdragen op te nemen die gesloten zijn door een rechtsgebied of een gebied waarvan de internationale betrekkingen onder zijn verantwoordelijkheid vallen. China heeft van die mogelijkheid gebruik gemaakt voor de verdragen die door Hongkong gesloten worden.

Tot slot staat paragraaf 1, a), ii) de Partijen ook toe om kennis te geven van een verdrag dat ondertekend maar nog niet in werking getreden is. Dergelijk verdrag kan pas een gedekt belastingverdrag worden op de datum van zijn inwerkingtreding.

Standpunt

Zoals hierboven reeds uiteengezet, heeft België ervoor gekozen om al zijn ondertekende en in werking zijnde belastingverdragen op te nemen in de kennisgeving, met uitzondering van:

- het nieuwe verdrag met Japan dat ondertekend werd op 12 oktober 2016 en waarin de minimumstandaarden en een aantal andere maatregelen die aangenomen zijn in het definitieve BEPS-pakket reeds opgenomen zijn;
- de in werking zijnde verdragen met Duitsland, Noorwegen en Zwitserland, omdat deze partners de voorkeur geven aan bilaterale onderhandelingen.

Bij de ondertekening heeft België aldus 98 ondertekende of in werking zijnde belastingverdragen medegedeeld, waarvan er 56 ook medegedeeld werden door de partners en dus door de Overeenkomst gewijzigd zouden moeten worden. Het gaat om de verdagen die gesloten werden met Argentinië, Armenië, Australië,

Bulgarije, Canada, Chili, China, Cyprus, Denemarken, Egypte, het Eiland Man, Finland, Frankrijk, Gabon, Georgië, Griekenland, Hongkong, Hongarije, Ierland, IJsland, India, Indonesië, Israël, Italië, Ivoorkust, Koeweit, Korea, Kroatië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Maleisië, Malta, Mauritius, Mexico, Nieuw-Zeeland, Nigeria, Oostenrijk, Pakistan, Polen, Portugal, Roemenië, Rusland, San Marino, Senegal, Servië, Seychellen, Singapore, Slovenië, de Slowaakse Republiek, Spanje, de Tsjechische Republiek, Turkije, Uruguay, het Verenigd Koninkrijk, Zuid-Afrika en Zweden.

De reeds neergelegde kennisgevingen bij de ondertekening zullen gewijzigd worden om er het verdrag van 30 november 2017 met Botswana en het protocol van 30 januari 2018 met Rusland aan toe te voegen en om erop te wijzen dat een aantal verdragen en protocollen sinds die kennisgevingen ondertekend werd (zoals met name de overeenkomsten die in 2010 met Macedonië, in 2006 met de Seychellen en in 2013 met Uruguay ondertekend werden en de protocollen die in 2013 met Mexico en in 2014 met Polen ondertekend werden).

Bovendien was het Belgisch-Nederlands verdrag niet opgenomen in de lijst met verdragen waarvoor België op het tijdstip van de ondertekening een kennisgeving heeft gedaan vermits er onderhandelingen gevoerd worden met het oog op het sluiten van een nieuw verdrag met Nederland. Aangezien die onderhandelingen sindsdien niet genoeg gevorderd zijn zal het huidige verdrag toegevoegd worden aan de lijst van België.

Het akkoord van 2004 tussen de *Belgian Office, Taipei* en de *Taipei Representative Office in Belgium* zal daarentegen van de lijst weggelaten worden. Het is immers zo dat dit geen internationaal akkoord in de klassieke zin van het woord is, afgesloten tussen België en een andere staat of een andere jurisdictie. Het kan dan ook geen gedekt belastingverdrag zijn in de zin van artikel 2, paragraaf 1, a) van de Overeenkomst.

Paragraaf 2

Deze paragraaf vaardigt een algemene uitleggingsregel uit volgens dewelke elke niet in de Overeenkomst omschreven uitdrukking de betekenis heeft die deze uitdrukking volgens het desbetreffende gedekte belastingverdrag heeft op het tijdstip waarop de Overeenkomst wordt toegepast, tenzij de context anders vereist.

Vermits het om uitdrukkingen gaat die niet uitdrukkelijk in de Overeenkomst of in het desbetreffende gedekte belastingverdrag omschreven zijn, stelt paragraaf 38 van de verklarende nota dat "*de gedekte belastingverdragen over het algemeen bepalen dat, tenzij de context anders vereist, elke niet in het verdrag omschreven uitdrukking de betekenis heeft die de interne wetgeving van het verdragsluitende rechtsgebied dat het gedekte belastingverdrag toepast aan die uitdrukking toekent op het tijdstip waarop dat verdragsluitende rechtsgebied het*

gedekte belastingverdrag toepast, met dien verstande dat de betekenis die aan die uitdrukking wordt toegekend door de belastingwetgeving van dat verdragsluitende rechtsgebied voorrang heeft op de betekenis die eraan wordt toegekend door de andere rechtstakken van dat verdragsluitende rechtsgebied. Wanneer deze regel voorkomt in een gedekt belastingverdrag zou hij van toepassing zijn om de betekenis te bepalen van de uitdrukkingen die niet in de Overeenkomst omschreven zijn, tenzij de context anders vereist. Daartoe omvat de context het doel van de Overeenkomst, zoals beschreven in de paragrafen 1 tot 14 [die overgenomen zijn in deel A van deze memorie van toelichting], en het doel van het gedekte belastingverdrag, zoals dat is aangegeven in de door artikel 6 gewijzigde preambule.".

Deel II. Constructies met hybride structuren

Artikel 3 - Transparante entiteiten

Dit artikel heeft tot doel om het nieuwe artikel 1, paragraaf 2 van het OESO-model, dat voortgekomen is uit het rapport over Actie 2 ("Neutralisering van de effecten van hybride structuren")[11] en twee aanvullende bepalingen op te nemen in de gedekte belastingverdragen.

Paragraaf 1

Paragraaf 1 bevat de tekst van het nieuwe artikel 1, paragraaf 2 van het OESO-model, op enkele wijzigingen na die enkel moeten dienen om de terminologie af te stemmen op die welke in de Overeenkomst gebruikt wordt.

Die bepaling zegt dat inkomsten die zijn verkregen door tussenkomst van een entiteit of een constructie die op grond van de belastingwetgeving van een van de verdragsluitende rechtsgebieden als geheel of gedeeltelijk fiscaal transparant behandeld wordt, geacht worden inkomsten te zijn van een inwoner van een verdragsluitend rechtsgebied, maar uitsluitend voor zover die inkomsten door dat rechtsgebied voor belastingdoeleinden behandeld worden als inkomsten van een inwoner van dat rechtsgebied

Zoals gezegd in de Commentaar bij artikel 1 van het OESO-model, zoals gewijzigd conform het rapport over Actie 2[12], zorgt deze bepaling ervoor dat de inkomsten van entiteiten of constructies die door een van of door beide verdragsluitende rechtsgebieden als geheel of gedeeltelijk fiscaal transparant beschouwd worden, voor de toepassing van een gedekt belastingverdrag behandeld worden overeenkomstig de beginselen die uiteengezet zijn in het

[11] Al de rapporten die resulteren uit het BEPS-project kunnen nagelezen worden op de website van de OESO (http://www.oecd.org/tax/beps/beps-actions.htm).

[12] Paragrafen 26.3 tot 26.6 van de in paragraaf 435 van het rapport over Actie 2 opgenomen Commentaar, die werden ingevoegd in de paragrafen 2 tot 5 van de Commentaar bij artikel 1 van het OESO-model 2017.

rapport van 1999 van het Comité voor fiscale zaken, dat als titel kreeg "De toepassing van het OESO-modelverdrag inzake belastingen op partnerships" Ze breidt bovendien de toepassing van de besluiten van dat rapport uit tot entiteiten die niet onmiddellijk beoogd werden (zoals bijvoorbeeld de trusts).

Zoals ook nog aangegeven wordt in die Commentaar, zorgt die bepaling er niet alleen voor dat de voordelen waarin een gedekt belastingverdrag voorziet toegekend worden wanneer een van de Partijen de desbetreffende inkomsten behandelt als inkomsten van een van haar inwoners, maar ook dat ze niet worden toegekend wanneer geen van de Partijen dergelijk inkomen behandelt als een inkomen van een van haar inwoners.

Paragraaf 2

Paragraaf 2 stelt dat een verdragsluitend rechtsgebied niet verplicht is om een belastingkrediet of een vrijstelling te verlenen (naargelang de methode voor het vermijden van dubbele belasting waarin het gedekte belastingverdrag voorziet) voor een inkomstenbestanddeel dat is verkregen door een inwoner van dat rechtsgebied, voor zover de bepalingen van het gedekte belastingverdrag het andere verdragsluitende rechtsgebied toestaan om de desbetreffende inkomsten te belasten enkel omdat die inkomsten ook inkomsten zijn die zijn verkregen door een inwoner van dat andere verdragsluitende rechtsgebied.

Die paragraaf 2 voert de wijzigingen door met betrekking tot het vermijden van dubbele belasting zoals die voorkomen in paragraaf 64 van het eindrapport over Actie 6 ("Voorkoming van het ongepast toekennen van de voordelen van de belastingverdragen").

Zoals aangegeven in de Commentaar die is opgenomen in paragraaf 64 van dat rapport, verduidelijkt deze bepaling dat, wanneer bijvoorbeeld een van de verdragsluitende rechtsgebieden de wereldwijde inkomsten van een entiteit die inwoner is van dat rechtsgebied belast, terwijl het andere verdragsluitende rechtsgebied die entiteit als fiscaal transparant beschouwt en de leden van die entiteit die inwoner zijn van dat andere rechtsgebied belast op hun respectieve gedeelte van de inkomsten, de twee rechtsgebieden niet wederzijds verplicht zijn om een verrekening of vrijstelling van belasting te verlenen ter zake van de belasting die door het andere rechtsgebied geheven wordt (wat zou leiden tot een dubbele vrijstelling van de desbetreffende inkomsten). Met andere woorden, elk rechtsgebied moet de dubbele belasting slechts vermijden in de mate waarin het gedekte belastingverdrag het andere rechtsgebied toestaat om de desbetreffende inkomsten te belasten omdat dit het rechtsgebied is waaruit die inkomsten afkomstig zijn of omdat dit het rechtsgebied is waar zich een vaste inrichting bevindt waaraan die inkomsten mogen toegerekend worden. Die Commentaar stelt bovendien dat dit reeds een logisch gevolg is van de formulering van de artikelen 23 A en 23 B van het OESO-model, zoals die

bestonden voordat ze door het rapport over Actie 6 gewijzigd werden, en dat die wijziging niet meer is dan een eenvoudige verduidelijking om alle twijfel dienaangaande te voorkomen.

Paragraaf 3

Zoals duidelijk gesteld wordt in paragraaf 154 van de verklarende nota, zegt paragraaf 26.16 van de Commentaar bij artikel 1 van het OESO-model, die opgenomen is in paragraaf 435 van het rapport over Actie 2, dat een bepaling met betrekking tot fiscaal transparante entiteiten zal aangevuld worden door een vrijwaringsclausule (dit wil zeggen, een clausule die analoog is aan het nieuwe artikel 1, paragraaf 3, van het OESO-model en die bevestigt dat de bepalingen van een belastingverdrag op enkele uitzonderingen na niet verhinderen dat een verdragsluitend rechtsgebied zijn eigen inwoners belast.

Paragraaf 3 voegt dus een zin toe aan paragraaf 1, die verduidelijkt dat de bepalingen van paragraaf 1 in geen geval mogen worden uitgelegd dat ze afbreuk doen aan het recht van een verdragsluitend rechtsgebied om zijn eigen inwoners te belasten.

Deze beperkte clausule is evenwel enkel van toepassing op de gedekte belastingverdragen waarop de algemene vrijwaringsclausule waarin is voorzien door artikel 11 ("Toepassing van belastingverdragen om het recht van een Partij om haar eigen inwoners te belasten te beperken") niet van toepassing zal zijn (zie het gedeelte van deze toelichting dat betrekking heeft op artikel 11).

Paragraaf 4 (verenigbaarheidsclausule)

Paragraaf 4 bepaalt dat paragraaf 1 (eventueel gewijzigd door paragraaf 3) van toepassing is in de plaats van, of bij het ontbreken van, bepalingen van een gedekt belastingverdrag die voorschrijven dat inkomsten die zijn verkregen door of door tussenkomst van een entiteit of een constructie die op grond van de belastingwetgeving van een van de verdragsluitende rechtsgebieden als fiscaal transparant beschouwd wordt, geacht moeten worden inkomsten te zijn van een inwoner van een verdragsluitend rechtsgebied.

Zoals gezegd in de paragrafen 43 tot 45 van de verklarende nota, beoogt paragraaf 4 zowel de bepalingen die analoog zijn aan die van het OESO-model als de bepalingen die opgesteld zijn als omschrijvingen van de uitdrukking "inwoner" of die de specifieke omstandigheden verduidelijken waarin inkomsten die verkregen zijn door tussenkomst van een transparante entiteit voordelen kunnen genieten.

Paragraaf 5 (voorbehouden)

Aangezien een bepaling over fiscaal transparante entiteiten niet vereist is om aan een minimumstandaard te voldoen, staat paragraaf 5, a) een Partij toe zich het recht voor te behouden om artikel 3 in zijn geheel niet toe te passen op al haar gedekte belastingverdragen. Een Partij kan zich tevens het recht voorbehouden om alle bestaande bepalingen van haar gedekte belastingverdragen te behouden of om slechts sommige van die bepalingen te behouden. Lid f) staat de Partijen bovendien toe zich het recht voor te behouden om paragraaf 2 niet toe te passen op al hun gedekte belastingverdragen.

Paragraaf 6 (kennisgevingen)

Paragraaf 6 stelt dat een bepaling van een gedekt belastingverdrag vervangen wordt door paragraaf 1 (eventueel aangevuld door de beperkte vrijwaringsclausule van paragraaf 3) wanneer beide verdragsluitende rechtsgebieden die bepaling vermeld hebben in een kennisgeving aan de depositaris. In de andere gevallen (behalve indien een van de verdragsluitende rechtsgebieden een van de hierboven omschreven voorbehouden heeft gemaakt) is paragraaf 1 van toepassing op het gedekte belastingverdrag en heeft hij voorrang op de bestaande bepalingen, maar enkel voor zover die bepalingen onverenigbaar zijn.

Standpunt

België heeft geen enkel voorbehoud gemaakt met betrekking tot artikel 3. De bepaling met betrekking tot de transparante entiteiten die voortkomen uit de werkzaamheden rond Actie 2 (met andere woorden, de nieuwe paragraaf 2 van artikel 1 van het OESO-model) zou dus in de gedekte belastingverdragen van België moeten ingevoegd worden, voor zover de partners van België eveneens akkoord gegaan zijn met de toepassing van die bepaling. In dezelfde mate zou België de paar clausules moeten vervangen die betrekking hebben op transparante entiteiten en die reeds voorkomen in de verdragen van België.

Veel ondertekenaars hebben evenwel voorbehoud gemaakt met betrekking tot artikel 3. Rekening houdende met de voorbehouden die de partners van België hebben gemaakt, zou de bepaling over transparante entiteiten in dit stadium slechts opgenomen worden in een twintigtal verdragen waarvoor België een kennisgeving gedaan heeft.

Artikel 4 - Entiteiten met een dubbele woonplaats

Dit artikel moet het nieuwe artikel 4, paragraaf 3 van het OESO-model invoegen in de gedekte belastingverdragen. Die bepaling is voortgekomen uit het rapport over Actie 6 ("Voorkoming van het ongepast toekennen van de voordelen van de belastingverdragen") en wijzigt de regels die het mogelijk maken om overeenkomstig een verdrag de woonplaats vast te stellen van een persoon, niet zijnde een natuurlijke persoon, die inwoner is van beide verdragsluitende rechtsgebieden.

Paragraaf 1

Paragraaf 1 herneemt de tekst van het nieuwe artikel 4, paragraaf 3 van het OESO-model.

Die paragraaf bepaalt dat, wanneer een persoon, niet zijnde een natuurlijke persoon, ingevolge de bepalingen van een gedekt belastingverdrag inwoner is van beide Partijen, de bevoegde autoriteiten van de Partijen moeten proberen om in onderlinge overeenstemming te bepalen van welke partij die persoon geacht wordt een inwoner te zijn voor de toepassing van het gedekte belastingverdrag. Wanneer er geen dergelijke overeenstemming is tussen de verdragsluitende rechtsgebieden, kan die persoon geen aanspraak maken op enige belastingvermindering of -vrijstelling waarin het gedekte belastingverdrag voorziet, behalve in de mate waarin en de wijze waarop de bevoegde autoriteiten daarover overeengekomen zijn.

Paragraaf 2 (verenigbaarheidsclausule)

Paragraaf 2 zegt dat de bepaling van paragraaf 1 van toepassing zou zijn in de plaats van of bij het ontbreken van bepalingen van een gedekt belastingverdrag die het mogelijk maken om te bepalen of een entiteit die inwoner is van beide Partijen als inwoner van een van die Partijen moet beschouwd voor de toepassing van het gedekte belastingverdrag.

Ze zou dus meer bepaald de bepalingen vervangen die analoog zijn aan die van de vorige versies van het OESO-model (en aan die van het Belgisch standaardmodel) op grond waarvan elke entiteit die een dubbele woonplaats heeft geacht wordt enkel inwoner te zijn van de Staat waar zich haar plaats van werkelijke leiding bevindt.

Paragraaf 3 (voorbehouden)

De bepaling van paragraaf 1 stemt niet overeen met een minimumstandaard. Paragraaf 3, a) staat een Partij dus toe zich het recht voor te behouden om artikel 4 in zijn geheel niet toe te passen op haar gedekte belastingverdragen.

Bovendien staan de leden b) tot d) toe om sommige bestaande bepalingen te behouden. Tot slot staat lid e) een verdragsluitend rechtsgebied toe zich het recht voor te behouden om te bepalen dat, wanneer er geen overeenstemming is tussen de bevoegde autoriteiten, de entiteit geen aanspraak kan maken op enige belastingvermindering of vrijstelling waarin het gedekte belastingverdrag voorziet. (Lid f) staat een Partij evenwel toe om artikel 4 niet toe te passen op haar gedekte belastingverdragen die ze gesloten heeft met Partijen die laatstgenoemd voorbehoud hebben gemaakt)).

Paragraaf 4 (kennisgevingen)

Een bepaling van een gedekt belastingverdrag zal vervangen worden door de bepaling van paragraaf 1 wanneer de twee Partijen die bepaling vermeld hebben in een kennisgeving aan de depositaris. In de andere gevallen zal de bepaling van paragraaf 1 voorrang hebben op de bestaande bepalingen van het gedekte belastingverdrag voor zover die bepalingen onverenigbaar zijn.

Standpunt

Overeenkomstig paragraaf 3, a) heeft België zich het recht voorbehouden om artikel 4 in zijn geheel niet toe te passen op al zijn gedekte belastingverdragen.

De nieuwe beslissingsregel, die artikel 4 van het OESO-model wil opnemen in de gedekte belastingverdragen, is niet enkel van toepassing op de gevallen waarin misbruik gemaakt wordt van dubbele woonplaats maar ook op de gevallen waarin dit niet het geval is. Artikel 4, paragraaf 1 van het OESO-model, die in de meeste belastingverdragen van België voorkomt, omschrijft een inwoner van een verdragsluitende Staat als iedere persoon die ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting onderworpen is. Sommige Staten hanteren echter zeer ruime criteria inzake de woonplaats. Het valt daarom niet uit te sluiten dat een entiteit te goeder trouw inwoner is van twee verdragsluitende Staten.

In dergelijk geval bepaalt de nieuwe beslissingsregel dat de bevoegde autoriteiten moeten trachten om onderlinge overeenstemming te bereiken over welke van de verdragsluitende rechtsgebieden voor de toepassing van het gedekte belastingverdrag moet beschouwd worden als het rechtsgebied waar de woonplaats zich bevindt. Hij verplicht de bevoegde autoriteiten evenwel niet om tot overeenstemming te komen en wanneer dergelijke overeenstemming ontbreekt wordt de entiteit uitgesloten van de belastingverminderingen of -vrijstellingen waarin het gedekte belastingverdrag voorziet, behalve voor zover de bevoegde autoriteiten overeenkomen om haar die voordelen toe te kennen. (Zoals duidelijk gezegd wordt in paragraaf 58 van de verklarende nota zou dergelijk geval niet aan arbitrage onderworpen kunnen worden indien het gedekte belastingverdrag een arbitrageclausule zou bevatten die analoog is aan deel VI van de Overeenkomst of aan artikel 25, §5, van het OESO-model.).

Met andere woorden, wanneer de overeenstemming tussen de bevoegde autoriteiten ontbreekt, wordt het toekennen van de voordelen van het verdrag aan het oordeel van die autoriteiten overgelaten, of wordt de entiteit, wanneer het in paragraaf 3, e) bedoelde voorbehoud van toepassing is, eenvoudigweg uitgesloten van die voordelen. Een dergelijke situatie zou wel eens grote problemen kunnen opleveren voor de Belgische vennootschappen die in het buitenland een bedrijf uitoefenen met behulp van een vaste inrichting, aangezien het Belgische interne recht geen unilaterale maatregel kent die verzekert dat dubbele belasting van die voordelen vermeden wordt.

Rekening houdende met het voorafgaande is België dus van oordeel dat dergelijke clausule zou kunnen overwogen worden (zij het met bepaalde aanpassingen) in het kader van bilaterale onderhandelingen, afhankelijk van de internrechtelijke regels inzake woonplaats en van de manier waarop de procedure voor onderling overleg met het desbetreffende rechtsgebied werkt, maar niet in het kader van een multilateraal instrument zoals de overeenkomst.

Artikel 5 - Toepassing van methodes voor het vermijden van dubbele belasting

Paragraaf 1

De paragrafen 442 tot 444 van het rapport over Actie 2 ("Neutralisering van de effecten van hybride structuren") biedt drie opties die het mogelijk zouden moeten maken om sommige problemen op te lossen die gepaard gaan met het gebruik van de vrijstellingsmethode voor inkomstensbestanddelen die niet belast worden in de bronstaat. Krachtens paragraaf 1 mag een Partij kiezen voor een van de opties, maar kan ze ook kiezen om geen enkele ervan toe te passen. Een optie die door een verdragsluitend rechtsgebied gekozen wordt, is van toepassing op zijn eigen inwoners, tenzij het andere verdragsluitende rechtsgebied een van de voorbehouden maakt zoals bedoeld in de paragrafen 8 en 9. Zoals aangegeven in paragraaf 60 van de verklarende nota heeft de ad-hocgroep op die manier rekening gehouden met het feit dat *"een asymmetrische toepassing gebruikelijk is bij de bepalingen die betrekking hebben op het vermijden van dubbele belasting."*.

Optie A (paragrafen 2 en 3)

Op grond van paragraaf 2 moet een verdragsluitend rechtsgebied de inkomsten die zijn verkregen door (of het vermogen dat in het bezit is van) een van zijn inwoners niet vrijstellen van belasting wanneer de andere verdragsluitende Staat de bepalingen van het gedekte belastingverdrag toepast om die inkomsten (of dat vermogen) vrij te stellen van belasting of om het tarief te verlagen waartegen die inkomsten (of dat vermogen) belast mogen worden. Die bepaling is gebaseerd op artikel 23A, paragraaf 4 van het OESO-model, dat voornamelijk tot

doel heeft de gevallen van dubbele vrijstelling te vermijden die voortvloeien uit een tegenstrijdige interpretatie. Teneinde te verzekeren dat de toepassing van optie A niet tot dubbele belasting zal leiden, bepaalt paragraaf 2 bovendien nog dat dubbele belasting moet vermeden worden door de verrekeningsmethode wanneer een inkomstensbestanddeel (of een vermogensbestanddeel) niet vrijgesteld wordt op grond van deze bepaling.

De verenigbaarheidsclausule van paragraaf 3 schrijft voor dat optie A van toepassing zal zijn op de gedekte belastingverdragen die de vrijstellingsmethode gebruiken om dubbele belasting te vermijden.

Optie B (paragrafen 4 en 5)

Optie B beoogt de situatie waarin een inkomensbestanddeel, dat verkregen is door een inwoner van een verdragsluitend rechtsgebied en dat normaal gesproken op grond van het gedekte belastingverdrag zou beschouwd worden als een dividend dat in dat verdragsluitende rechtsgebied vrijgesteld is van belasting, beschouwd wordt als een betaling die door het andere verdragsluitende rechtsgebied waaruit dat inkomensbestanddeel afkomstig is, mag afgetrokken worden. Paragraaf 4 bepaalt dat in dergelijk geval het rechtsgebied waar de woonplaats zich bevindt de door het gedekte belastingverdrag voorziene vrijstelling niet moet toepassen, maar de belasting die door het andere verdragsluitende rechtsgebied van dat inkomensbestanddeel werd geheven moet verrekenen. Zoals gezegd in paragraaf 66 van de verklarende nota werd er in het kader van de werkzaamheden rond Actie 2 geen enkele bepaling uitgewerkt die uitvoering geeft aan deze optie. De bepaling van paragraaf 2 werd dus uitgewerkt door de ad-hocgroep en het OESO-model kent geen enkele gelijkwaardige bepaling.

Overeenkomstig de verenigbaarheidsclausule van paragraaf 5, zal optie B van toepassing zijn op de gedekte belastingverdragen die anders aan een verdragsluitend rechtsgebied de verplichting zouden opleggen om een door een van zijn inwoners verkregen inkomensbestanddeel vrij te stellen van belasting omdat het dat inkomensbestanddeel beschouwt als een dividend.

Optie C (paragrafen 6 en 7)

Optie C heeft tot doel om de vrijstellingsmethode in de gedekte belastingverdragen te vervangen door de verrekeningsmethode waarin is voorzien door artikel 23B van het OESO-model.

Paragrafen 8 en 9 (voorbehouden)

Wanneer beide verdragsluitende rechtsgebieden verschillende keuzes maken zal, zoals hierboven reeds vermeld, de optie die door elk van de rechtsgebieden werd

gekozen enkel standaard van toepassing zijn op hun eigen inwoners. De paragrafen 8 en 9 staan evenwel twee voorbehouden toe.

Ingevolge paragraaf 8 kan een Partij die ervoor kiest om geen van de opties toe te passen zich het recht voorbehouden paragraaf 5 in zijn geheel niet toe te passen op al haar gedekte belastingverdragen of op één of meer van die gedekte belastingverdragen en aldus de desbetreffende partners beletten om de door hen gekozen optie toe te passen.

Paragraaf 9 staat een Partij die niet kiest voor de toepassing van optie C (toepassing van de verrekeningsmethode in alle gevallen) toe zich het recht voor te behouden om de andere verdragsluitende rechtsgebieden niet toe te staan om die optie toe te passen op al haar gedekte belastingverdragen of op één of meer van die gedekte belastingverdragen.

Paragraaf 10 (kennisgevingen)

Elke partij die gekozen heeft voor het toepassen van een optie overeenkomstig paragraaf 1, moet de depositaris in kennis stellen van de gekozen optie. Een optie zal enkel van toepassing zijn op een bepaling van een gedekt belastingverdrag wanneer de partij die gekozen heeft voor die optie een dergelijke kennisgeving met betrekking tot die bepaling gedaan heeft.

Standpunt

Er werd geen enkele van de voorgestelde opties gekozen.

De bepalingen inzake het vermijden van dubbele belasting van de door België gesloten verdragen wijken af van die van het OESO-model: enerzijds voorzien de meest recente verdragen enkel in een vrijstelling voor de inkomsten die in de bronstaat belast zijn (in de plaats van belastbaar zijn), anderzijds vermijden de door België gesloten verdragen de dubbele belasting van roerende inkomsten uit buitenlandse bron slechts binnen de grenzen en op de voorwaarden die door de interne wetgeving bepaald zijn. Optie A en B bepalen echter dat de woonstaat de van een inkomensbestanddeel geheven buitenlandse belasting moet verrekenen wanneer dat inkomensbestanddeel wegens de toepassing van die opties niet vrijgesteld is. Indien België die opties zou toepassen, zou het dus een verrekening van buitenlandse belasting moeten verlenen voor gevallen waarvoor dit momenteel niet voorzien is door de verdragen (België zou bijvoorbeeld de buitenlandse belasting moeten verrekenen voor dividenden die door particulieren ontvangen worden).

Optie C, dit wil zeggen dat de vrijstellingsmethode in alle gevallen vervangen wordt door de verrekeningsmethode, zou een radicale wijziging van het verdragsbeleid van België zijn, waarvan de gevolgen moeilijk kunnen ingeschat

worden, zowel vanuit begrotingsstandpunt (België zou de buitenlandse belasting moeten verrekenen in de gevallen waarvoor momenteel niet voorzien is in een vrijstelling of in een toepassing van het forfaitair gedeelte van de buitenlandse belasting) als voor de competitiviteit van de Belgische ondernemingen (de inkomsten uit hun buitenlandse activiteiten zouden daardoor op hetzelfde niveau belast worden als de inkomsten uit hun Belgische activiteiten en niet langer op het vaak lagere niveau van de staat waar de activiteit uitgeoefend wordt).

België heeft geen voorbehoud gemaakt met betrekking tot dit artikel. Veel Belgische verdragen bevatten reeds asymmetrische bepalingen voor het vermijden van dubbele belasting en België heeft zijn partners die zulks wensen niet willen beletten om de bepalingen voor het vermijden van dubbele belasting aan te passen in hoofde van hun eigen inwoners.

Deel III. Verdragsmisbruik

Artikel 6 - Doel van een gedekt belastingverdrag

De minimumstandaard die is omschreven in paragraaf 22 van het rapport over Actie 6 ("Voorkoming van het ongepast toekennen van de voordelen van de belastingverdragen")[13] verplicht de Staten met name om *"in hun belastingverdragen een uitdrukkelijke verklaring op te nemen die zegt dat het hun gemeenschappelijke intentie is om dubbele belasting te vermijden zonder mogelijkheden te scheppen tot niet-heffing of verminderde heffing van belasting ten gevolge van frauduleuze handelingen of van belastingontwijking, meer bepaald door een beroep te doen op treaty shopping-structuren."*

Artikel 6 laat de Partijen toe om in hun gedekte belastingverdragen de daartoe opgestelde nieuwe preambule op te nemen die voorkomt in paragraaf 72 van het rapport over Actie 6 en die werd opgenomen in de versie 2017 van het OESO-model. De tekst van die preambule luidt als volgt:

"(Staat A) en (Staat B)

Geleid door de wens hun economische betrekkingen verder te ontwikkelen en hun samenwerking op belastinggebied te verbeteren,

Voornemens zijnde een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, zonder daarbij mogelijkheden te scheppen tot niet-heffing of verminderde heffing van belasting door middel van het ontwijken of het ontduiken van belasting (daaronder begrepen het gebruik van treaty-shopping

[13] Al de rapporten die resulteren uit het BEPS-project kunnen nagelezen worden op de website van de OESO (http://www.oecd.org/fr/fiscalite/beps/actions-beps.htm).

structuren die als doel hebben in dit verdrag voorziene tegemoetkomingen te verkrijgen in het indirecte voordeel van inwoners van derde Staten),

Zijn het volgende overeengekomen:"

Enkel het derde lid van deze preambule maakt deel uit van de minimumstandaard.

Paragraaf 76 van de verklarende nota verduidelijkt dat *"Alhoewel deze tekst toegevoegd wordt aan de preambule van een gedekt belastingverdrag na de aanvankelijke ondertekening daarvan, de verdragsluitende rechtsgebieden wensen dat dit gedekt belastingverdrag uitgelegd wordt conform het doel van het gedekte belastingverdrag dat uiteengezet is in de tekst van de preambule. Dienaangaande bevestigt de voorlaatste paragraaf van de preambule van de Overeenkomst tevens dat het nodig is erover te waken dat de verdragen die gesloten worden ter vermijding van dubbele belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen (ongeacht of ze al dan niet ook betrekking hebben op andere soorten van belasting) uitgelegd worden met als doel dubbele belasting te vermijden met betrekking tot de in die verdragen bedoelde belastingen, zonder daarbij evenwel mogelijkheden te scheppen tot niet-heffing of verminderde heffing van belasting door middel van het ontwijken of het ontduiken van belasting (meer bepaald ten gevolge van het gebruik van treaty-shopping structuren die als doel hebben in die verdragen voorziene tegemoetkomingen te verkrijgen in het indirecte voordeel van inwoners van derde rechtsgebieden).".*

Paragrafen 1, 2, 4 en 5 (onderdeel van de minimumstandaard)

Paragraaf 1 bepaalt dat de Overeenkomst de gedekte belastingverdragen wijzigt teneneinde er het derde lid van de nieuwe preambule van het OESO-model in op te nemen.

Zoals aangegeven in de paragrafen 78 tot 80 van de verklarende nota werden sommige wijzigingen aangebracht aan de tekst van het OESO-model om rekening te houden met de verscheidenheid aan gedekte belastingverdragen en met het feit dat die tekst in de gedekte belastingverdragen zal worden opgenomen na hun ondertekening. Bovendien heeft de Franse versie het naast "l'évasion et la fraude fiscales" ook over "l'évitement fiscal". Zoals wordt verduidelijkt in de voetnoot onderaan pagina 9 van de Franse versie van de Overeenkomst, wordt door deze toevoeging rekening gehouden met het feit dat sommige rechtsgebieden (zoals bijvoorbeeld Canada) de uitdrukking *"tax avoidance"* vertalen door "évitement fiscal".

De verenigbaarheidsclausule in paragraaf 2 bepaalt dat die tekst het gedeelte van de preambules van de gedekte belastingverdragen vervangt die verwijzen naar

het voornemen om dubbele belasting te vermijden, of dat hij wordt toegevoegd aan de preambules van de gedekte belastingverdragen die geen verwijzing naar zulk voornemen bevatten.

Aangezien paragraaf 1 de mogelijkheid biedt om aan een minimumstandaard te voldoen, kan een Partij enkel voorbehoud maken bij deze bepaling met betrekking tot haar gedekte belastingverdragen die reeds aan die minimumstandaard voldoen. Paragraaf 4 staat de Partijen toe om de teksten te behouden van de preambules die reeds verwijzen naar het voornemen om dubbele belasting te vermijden zonder daarbij mogelijkheden te scheppen tot niet-heffing of verminderde heffing van belasting.

Ingevolge paragraaf 5 moet elke Partij de depositaris kennis geven van de lijst met haar gedekte belastingverdragen (die niet onder het in paragraaf 4 bedoelde voorbehoud vallen) die een preambule bevatten die verwijst naar het voornemen van de verdragsluitende rechtsgebieden om dubbele belasting te vermijden en, in voorkomend geval, van de tekst van de desbetreffende paragraaf van de preambule. Wanneer beide verdragsluitende rechtsgebieden dergelijke kennisgeving met betrekking tot de tekst van een bestaande preambule gedaan hebben, zal die tekst vervangen worden door de tekst uit paragraaf 1. In de andere gevallen wordt de tekst uit paragraaf 1 toegevoegd aan de bestaande preambule.

Paragrafen 3 en 6 (facultatief gedeelte van de preambule)

Paragraaf 3 staat de Partijen die zulks wensen toe om ook het gedeelte van de preambule van het OESO-model dat verwijst naar de wens van de verdragsluitende rechtsgebieden om hun economische betrekkingen verder te ontwikkelen en hun samenwerking op belastinggebied te verbeteren, op te nemen in hun gedekte belastingverdragen waarin dergelijke verwijzing nog niet voorkomt. Aangezien dat deel van de preambule geen deel uitmaakt van de minimumstandaard, is paragraaf 3 een facultatieve bepaling die enkel van toepassing is wanneer beide verdragsluitende rechtsgebieden daarvoor kiezen.

Overeenkomstig paragraaf 6 moet een Partij die ervoor kiest om paragraaf 3 toe te passen de depositaris kennis geven van die keuze en in die kennisgeving de lijst opnemen met haar gedekte belastingverdragen waarvan de preambule niet reeds verwijst naar het ontwikkelen van de economische betrekkingen en het verbeteren van de samenwerking op belastinggebied.

De tekst uit paragraaf 3 zal enkel in een gedekt belastingverdrag opgenomen worden wanneer beide verdragsluitende rechtsgebieden dergelijke kennisgeving met betrekking tot het gedekte belastingverdrag gedaan hebben

Standpunt

België heeft geen voorbehoud gemaakt met betrekking tot paragraaf 1 (uitgezonderd het DBV met Japan, bevat geen enkel verdrag van België een preambule die overeenstemt met de minimumstandaard). De tekst van de preambule die in die paragraaf voorkomt en die een deel uitmaakt van de minimumstandaard, moet dus in alle gedekte belastingverdragen van België opgenomen worden.

Daarnaast heeft België er ook voor gekozen om paragraaf 3 toe te passen. België is immers van mening dat het niet alleen belangrijk is om te verduidelijken dat het doel van zijn gedekte belastingverdragen bestaat uit het vermijden van dubbele belasting zonder daarbij mogelijkheden te scheppen tot niet-heffing of verminderde heffing van belasting door middel van het ontwijken of ontduiken van belasting, maar dat het ook belangrijk is om te verduidelijken, zoals het rapport over Actie 6 trouwens doet, dat het ontwikkelen van de economische betrekkingen en het verbeteren van de administratieve samenwerking tussen de verdragsluitende rechtsgebieden ook een van de voornaamste doelstellingen van belastingverdragen is. Zoals hierboven reeds gezegd zal dit deel van de preambule opgenomen worden in de gedekte belastingverdragen van België die geen verwijzing naar die twee doelstellingen bevatten, op voorwaarde dat het partnerrechtsgebied hier ook voor kiest en het desbetreffende belastingverdrag opneemt in zijn kennisgeving aan de depositaris.

Artikel 7 - Voorkomen van verdragsmisbruik

Het rapport over Actie 6 voorziet in drie regels om misbruik van belastingverdragen te bestrijden:
- een algemene antimisbruikbepaling die gebaseerd is op het voornaamste doel van constructies of transacties ("bepaling van het criterium van de voornaamste doelen");
- een bepaling over de beperking van de voordelen ('limitation on benefits' - LOB) die het toekennen van de verdragsvoordelen beperkt tot personen die aan bepaalde voorwaarden voldoen;
- een vereenvoudigde versie van de LOB-regel.

Paragraaf 22 van het rapport over Actie 6, die de minimumstandaard omschrijft, stelt dat de Staten minstens het volgende ten uitvoer moeten leggen:
- hetzij een bepaling van het criterium van de voornaamste doelen;
- hetzij een bepaling van het criterium van de voornaamste doelen en een (vereenvoudigde of gedetailleerde) bepaling over de beperking van de voordelen;
- hetzij een gedetailleerde bepaling over de beperking van de voordelen, aangevuld met een maatregel die het mogelijk maakt om constructies tegen te gaan die gebruik maken van financiële doorstroomstructuren.

Zoals gezegd in paragraaf 90 van de verklarende nota, is de bepaling van het criterium van de voornaamste doelen de enige optie die op zichzelf aan de minimumstandaard kan voldoen. Daarom wordt ze in artikel 7 van de Overeenkomst ook voorgesteld als de standaardoptie. De Partijen die zulks wensen mogen die optie aanvullen door een "vereenvoudigde" bepaling over de beperking van de voordelen aan te nemen. De Overeenkomst stelt daarentegen geen "gedetailleerde" bepaling over de beperking van de voordelen voor, aangezien zulke bepaling heel wat aanpassingswerk op bilateraal niveau vereist dat moeilijk te verwezenlijken is in het kader van een multilateraal instrument.

Bepaling van het criterium van de voornaamste doelen - Onderdeel van de minimumstandaard

Paragraaf 1 van artikel 7 van de Overeenkomst neemt de regel over die voorkomt in paragraaf 26 van het rapport over Actie 6 en die werd opgenomen in paragraaf 9 van het nieuwe artikel 29 van het OESO-model.

Die regel schrijft voor dat niettegenstaande elke bepaling van een gedekt belastingverdrag, een voordeel waarin dat verdrag voorziet niet wordt toegekend met betrekking tot een inkomens- of vermogensbestanddeel wanneer er, rekening houdend met alle relevante feiten en omstandigheden, redelijkerwijs kan worden geconcludeerd dat het toekennen van dat voordeel een van de voornaamste doelen was van een constructie of transactie die direct of indirect tot het verkrijgen van dat voordeel geleid heeft, tenzij vastgesteld wordt dat het toekennen van dat voordeel in die omstandigheden in overeenstemming zou zijn met het voorwerp en het doel van de desbetreffende bepalingen van dat gedekte belastingverdrag.

In paragraaf 2 (verenigbaarheidsclausule) wordt gezegd dat de regel van paragraaf 1 alle bestaande bepalingen van het criterium van de voornaamste doelen vervangt, ongeacht of ze betrekking hebben op alle voordelen van het gedekte belastingverdrag of slechts op sommige van die voordelen (zoals bijvoorbeeld de verlaagde tarieven van de bronbelasting die van toepassing zijn op dividenden, interest of royalty's).

Paragraaf 15 staat de volgende twee voorbehouden toe:

- de Partijen die voornemens zijn om aan de minimumstandaard te voldoen door een gedetailleerde bepaling over de beperking van de voordelen aan te nemen kunnen zich op grond van lid a) het recht voorbehouden om de bepaling van het criterium van de voornaamste doelen niet op te nemen in hun gedekte belastingverdragen. In dat geval moeten de verdragsluitende rechtsgebieden trachten om bilateraal tot een wederzijds bevredigende oplossing te komen die voldoet aan de minimumstandaard. Geen enkele van de huidige Ondertekenaars heeft zulk voorbehoud gemaakt;

- op grond van lid b) kan een Partij zich tevens het recht voorbehouden om haar bepalingen van het criterium van de voornaamste doelen in hun totaliteit te behouden (met andere woorden, de bepalingen die de toekenning weigeren van alle voordelen waarin een gedekt belastingverdrag voorziet en niet enkel van de voordelen waarin sommige bepalingen voorzien).

Tot slot kunnen de Partijen die ervoor kiezen om de vereenvoudigde bepaling over de beperking van de voordelen toe te passen, zich op grond van paragraaf 16 het recht voorbehouden om artikel 7 in zijn geheel niet toe te passen op een gedekt belastingverdrag waarvoor die bepaling niet van toepassing is. Geen enkele van de huidige Ondertekenaars heeft evenwel zulk voorbehoud gemaakt.

Op grond van paragraaf 17, a) zal de bepaling van paragraaf 1 een bestaande bepaling van het criterium van de voornaamste doelen vervangen wanneer beide verdragsluitende rechtsgebieden die bestaande bepaling vermeld hebben in hun kennisgevingen aan de depositaris. In de andere gevallen zal de bepaling van paragraaf 1 voorrang hebben op de bestaande bepalingen van dat gedekte belastingverdrag voor zover deze onverenigbaar zijn.

Bepaling van het criterium van de voornaamste doelen (Aanvullende bepaling)

Paragraaf 3 staat de Partijen toe om in hun gedekte belastingverdragen de aanvullende bepaling op te nemen die voorkomt in paragraaf 16 van de Commentaar met betrekking tot de bepaling van het criterium van de voornaamste doelen die is opgenomen in paragraaf 26 van het rapport over Actie 6. Die bepaling is opgenomen in paragraaf 184 van de Commentaar bij het nieuwe artikel 29 van het OESO-model.

Paragraaf 4 neemt deze aanvullende bepaling over, op enkele wijzigingen na die moeten dienen om de terminologie af te stemmen op die welke gebruikt is in de Overeenkomst en om de verwijzingen naar een nummer van een specifiek artikel te vermijden. Wanneer een verdragsvoordeel aan een persoon ontzegd wordt op grond van een bepaling van het criterium van de voornaamste doelen, moet de bevoegde autoriteit van het verdragsluitende rechtsgebied die dit voordeel normaal gezien wel toegekend zou hebben, er op grond van die aanvullende bepaling niettemin van uitgaan dat die persoon aanspraak kan maken op dat voordeel of op andere voordelen met betrekking tot een specifiek inkomens- of vermogensbestanddeel indien die bevoegde autoriteit, op verzoek van die persoon en na overweging van de relevante feiten en omstandigheden, oordeelt dat die voordelen aan die persoon zouden zijn toegekend bij afwezigheid van de transactie of van de constructie die geleid heeft tot de toepassing van de bepaling van het criterium van de voornaamste doelen. De bevoegde autoriteit van het verdragsluitende rechtsgebied bij wie het verzoek werd ingediend moet de bevoegde autoriteit van het andere verdragsluitende rechtsgebied raadplegen

alvorens een verzoek af te wijzen dat door een inwoner van dat andere verdragsluitende rechtsgebied werd ingediend.

Paragraaf 5 is een verenigbaarheidsclausule en stelt dat die bepaling van toepassing is op een bepaling van het criterium van de voornaamste doelen van een gedekt belastingverdrag (zoals die door de Overeenkomst gewijzigd kan worden). Paragraaf 4 is een facultatieve bepaling. Hij zal enkel van toepassing zijn op een gedekt belastingverdrag wanneer beide verdragsluitende rechtsgebieden gekozen hebben voor de toepassing ervan en de depositaris kennis gegeven hebben van die keuze overeenkomstig paragraaf 17, b).

Vereenvoudigde bepaling over de beperking van de voordelen

Paragraaf 6 laat de Partijen toe om, als aanvulling op de bepaling van het criterium van de voornaamste doelen, te kiezen voor de toepassing van de in paragrafen 8 tot 13 vastgelegde "vereenvoudigde bepaling over de beperking van de voordelen". Die bepaling beperkt het toekennen van de meeste verdragsvoordelen tot de inwoners van verdragsluitende rechtsgebieden die voldoen aan bepaalde objectieve criteria die verband houden met de hoedanigheid van de inwoner (bijvoorbeeld een natuurlijke persoon), of met personen die een deelneming in een entiteit bezitten, of met de activiteit die door een entiteit uitgeoefend wordt. Zoals gezegd in paragraaf 104 van de verklarende nota, is de vereenvoudigde bepaling over de beperking van de voordelen die voorkomt in de paragrafen 8 tot 13 gebaseerd op de regel die voorkomt in paragraaf 25 van het rapport over Actie 6 en die opgenomen werd in de versie 2017 van het OESO-model (artikel 29, paragrafen 1 tot 7 en paragrafen 6 tot 160 van de Commentaar bij artikel 29) nadat zij door Werkgroep 1 van het Comité voor fiscale zaken van de OESO voor de belastingverdragen en aanverwante kwesties (GT 1) was uitgewerkt in het kader van de door het rapport voorgeschreven opvolgingswerkzaamheden.

De vereenvoudigde bepaling over de beperking van de voordelen is een facultatieve bepaling die in principe enkel van toepassing is op een gedekt belastingverdrag wanneer beide verdragsluitende rechtsgebieden gekozen hebben voor de toepassing ervan en de depositaris kennis gegeven hebben van die keuze overeenkomstig paragraaf 17, c).
Zoals hierboven reeds gezegd staat paragaaf 16 de Partijen die ervoor kiezen om de vereenvoudigde bepaling over de beperking van de voordelen toe te passen toe om zich het recht voor te behouden artikel 7 in zijn geheel niet toe te passen op een gedekt belastingverdrag wanneer het andere verdragsluitende rechtsgebied gekozen heeft om enkel de bepaling van het criterium van de voornaamste doelen toe te passen. In dat geval zal geen van beide bepalingen van toepassing zijn en zullen de verdragsluitende rechtsgebieden moeten trachten om tot een wederzijds bevredigende oplossing te komen die voldoet aan de minimumstandaard.

Paragraaf 7 biedt de Partijen die enkel voor de toepassing van de bepaling van het criterium van de voornaamste doelen kiezen de mogelijkheid om die situatie te vermijden door akkoord te gaan met een "symmetrische" of een "asymmetrische" toepassing van de vereenvoudigde bepaling over de beperking van de voordelen met de Partijen die voor de toepassing van die bepaling kiezen. (Zoals hierboven reeds gezegd heeft geen enkele van de huidige Ondertekenaars het in paragraaf 16 bedoelde voorbehoud gemaakt.)

Paragraaf 14 (verenigbaarheidsclausule) bepaalt dat de vereenvoudigde bepaling over de beperking van de voordelen de bestaande analoge bepalingen van een gedekt belastingverdrag zal vervangen of dat ze zal toegevoegd worden wanneer een gedekt belastingverdrag geen dergelijke bepaling bevat.

Paragraaf 15 staat een Partij toe om haar bestaande bepalingen over de beperking van de voordelen te behouden.

Standpunt

Zoals het overgrote deel van de ondertekenaars van de overeenkomst, heeft België gekozen om enkel de bepaling van het criterium van de voornaamste doelen toe te passen. Die keuze stemt overeen met aanbeveling nr. 48 van de Bijzondere commissie van het federale parlement "internationale fiscale fraude/*Panama Papers*" op grond waarvan België in zijn onderhandelingen voor het sluiten van een dubbelbelastingverdrag steeds moet zorgen voor een algemene antimisbruikbepaling. Die bepaling zal moeten ingevoegd worden in al de gedekte belastingverdragen van België, die aldus in overeenstemming zullen zijn met de minimumstandaard van Actie 6. Al de verdragspartners van België die tot nog toe de Overeenkomst hebben ondertekend (en die hun verdrag met België opgenomen hebben in de lijst), gaan immers akkoord om enkel de bepaling van het criterium van de voornaamste doelen toe te passen. Bovendien bevatten een twintigtal verdragen waarvoor België een kennisgeving gedaan heeft reeds analoge bepalingen. Die bestaande bepalingen zouden moeten vervangen worden door de bepaling van het criterium van de voornaamste doelen van paragraaf 1.

België heeft daarnaast ook gekozen om de aanvullende bepaling van paragraaf 4 toe te passen. Die bepaling staat de bevoegde autoriteit toe om, wanneer een voordeel geweigerd wordt op grond van de bepaling van het criterium van de voornaamste doelen, de belastingplichtige het voordeel toe te kennen waartoe hij gerechtigd zou geweest zijn bij afwezigheid van de transactie of de constructie die geleid heeft tot de toepassing van die bepaling van het criterium van de voornaamste doelen. Rekening houdend met de standpunten die medegedeeld werden bij de ondertekening, zou deze clausule van toepassing zijn op een twintigtal verdragen waarvoor België een kennisgeving gedaan heeft.

Artikel 8 - Transacties voor het verschuiven van dividenden

Paragraaf 1

De bepaling van paragraaf 1 is gebaseerd op artikel 10, paragraaf 2 van het OESO-model, zoals gewijzigd door paragraaf 36 van het rapport over Actie 6. Die bepaling van het OESO-model voorziet in een verlaagd belastingtarief voor dividenden die betaald zijn door een dochteronderneming. Het rapport over Actie 6 heeft een minimumtermijn voor het aandelenbezit ingevoerd voordat een moedervennootschap dit verlaagd belastingtarief kan genieten: de deelneming in de dochteronderneming moet in het bezit gehouden worden gedurende een periode van 365 dagen, waarbinnen de dag valt waarop de dividenden betaald worden.

Het doel van paragraaf 1 is om deze minimale bezitsperiode op te nemen in de bepalingen van de gedekte belastingverdragen die voorzien in een vrijstelling of in een beperking van het tarief van de bronbelasting voor dividenden waarvan de uiteindelijk gerechtigde (de ontvanger, …) een vennootschap is die inwoner is van het andere verdragsluitende rechtsgebied en die meer dan een welbepaalde hoeveelheid bezit, aanhoudt of controleert van het kapitaal (of van de aandelen, de stemrechten, …) van de vennootschap die de dividenden betaalt. Zoals aangegeven in de paragrafen 119 tot 121 van de verklarende nota werd de bepaling van het OESO-model gewijzigd om de brede waaier van bepalingen van de gedekte belastingverdragen te dekken die betrekking hebben op dividenden van dochterondernemingen, ongeacht het belastingtarief en de deelnemingsdrempel waarin ze voorzien.

Paragraaf 2 (verenigbaarheidsclausule)

Paragraaf 2 stelt duidelijk dat de minimale bezitsperiode van 365 dagen die door paragraaf 1 wordt ingevoerd de minimale bezitsperiodes zal vervangen die reeds vastgesteld waren in de gedekte belastingverdragen, of zal toegevoegd worden wanneer een gedekt belastingverdrag het toekennen van een verlaagd belastingtarief of van een vrijstelling van bronbelasting op dividenden van dochterondernemingen ondergeschikt maakt aan een minimale deelnemingsdrempel zonder een minimale bezitsperiode voor die aandelen vast te leggen.

Zoals duidelijk gesteld in paragraaf 122 van de verklarende nota, doet paragraaf 1 geen afbreuk aan de andere elementen van de bestaande bepalingen, zoals de belastingtarieven, de deelnemingsdrempel of de vorm van het aandelenbezit (rechtstreeks of onrechtstreeks).

Paragraaf 3 (voorbehouden)

Aangezien de bepaling van paragraaf 1 niet vereist is om aan een minimumstandaard te voldoen, staat het de Partijen toe om artikel 8 in zijn geheel niet toe te passen. Bovendien kunnen de Partijen overeenkomstig lid b) minimale bezitsperiodes die reeds vastgesteld zijn in hun gedekte belastingverdragen (of enkel sommige van die periodes) behouden.

Paragraaf 4 (kennisgevingen)

De Partijen (niet zijnde de Partijen die zich het recht voorbehouden hebben om artikel 8 in zijn geheel niet toe te passen), moeten de depositaris kennis geven van de lijst met hun gedekte belastingverdragen die een bepaling bevatten die door paragraaf 1 moet gewijzigd worden en met de verwijzingen naar elke desbetreffende bepaling.

Paragraaf 1 zal enkel van toepassing zijn op een bestaande bepaling van een gedekt belastingverdrag wanneer beide verdragsluitende rechtsgebieden dergelijke kennisgeving met betrekking tot deze bepaling gedaan hebben.

Standpunt

België heeft geen enkel voorbehoud gemaakt met betrekking tot dit artikel.

Artikel 10, paragraaf 2 van het Belgische standaardmodel voorziet in vrijstelling van bronbelasting voor de dividenden van dochterondernemingen en maakt die vrijstelling afhankelijk van de voorwaarde dat de vereiste deelneming gedurende een periode van minstens 12 maanden in bezit is gehouden. De meeste van de belastingverdragen die België de voorbije tien jaar heeft gesloten voorzien bijgevolg al in zulke bezitsperiode. Dit is bijvoorbeeld het geval voor de verdragen die in 2015 met Rusland of in 2014 met Noorwegen gesloten werden, en voor de protocollen die in 2014 met Zwitserland, in 2013 met Mexico en in 2009 met het Verenigd Koninkrijk gesloten werden. Er zijn evenwel nog een aantal oudere verdragen die voorzien in een verminderd tarief van de bronbelasting op de dividenden die betaald worden door dochterondernemingen zonder de toekenning van die vermindering afhankelijk te maken van een minimale bezitsperiode. Artikel 8 van de Overeenkomst stelt België in de mogelijkheid om zulke minimale bezitsperiode toe te voegen aan zijn gedekte belastingverdragen die er geen bevatten en om de bestaande minimale bezitsperiodes af te stemmen op die van het OESO-model, uiteraard voor zover de desbetreffende partner evenmin voorbehoud maakt met betrekking tot dit artikel en, in voorkomend geval, kennis geeft van de te wijzigen bepaling.

Van de verdragspartners van België die de Overeenkomst hebben ondertekend, zijn er 33 die zich het recht voorbehouden hebben om dit artikel niet toe te

passen. Rekening houdend met de standpunten die medegedeeld werden op het tijdstip van de ondertekening, zou artikel 8 een vijftiental gesloten verdragen moeten wijzigen.

Artikel 9 - Vermogenswinst verkregen uit de vervreemding van aandelen of belangen in entiteiten waarvan de waarde hoofdzakelijk bepaald wordt door onroerende goederen

Artikel 13, paragraaf 4 van het OESO-model gaat over voordelen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit de vervreemding van aandelen waarvan meer dan 50% van de waarde bestaat uit onroerende goederen die in een overeenkomstsluitende Staat gelegen zijn en maakt die voordelen belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waar de onroerende goederen gelegen zijn. Paragraaf 44 van het rapport over Actie 6 heeft twee wijzigingen aan deze bepaling aangebracht.

De werkingssfeer van deze bepaling werd zodanig uitgebreid dat het ook de belangen omvat die vergelijkbaar zijn met aandelen, zoals belangen in een *"partnership"* of een trust. Om de misbruiken tegen te gaan die bestaan in het overbrengen van activa naar een entiteit kort voordat de belangen in die entiteit worden vervreemd, om zodoende het deel van de waarde van die entiteit dat bestaat uit onroerende goederen onder de drempel van 50% te brengen, werd anderzijds een referentieperiode ingevoerd om na te gaan of die drempel bereikt is. De voordelen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit de vervreemding van aandelen of vergelijkbare belangen, meer bepaald belangen in een *"partnership"* of een trust, mogen in de andere overeenkomstsluitende Staat belast worden indien, op enig tijdstip gedurende de periode van 365 dagen voorafgaand aan de vervreemding, meer dan 50% van de waarde van die aandelen of vergelijkbare belangen direct of indirect bepaald wordt door onroerende goederen die in die andere Staat gelegen zijn.

Artikel 9 van de Overeenkomst laat de Partijen toe hetzij om de analoge bepalingen van hun gedekte belastingverdragen zo te wijzigen dat de wijzigingen die door het rapport over Actie 6 aangebracht zijn erin opgenomen worden, hetzij om artikel 13, paragraaf 4 van het OESO-model, zoals gewijzigd door het rapport over Actie 6, in te voegen in hun gedekte belastingverdragen.

Paragrafen 1 en 2

Paragraaf 1 heeft als enig doel de bepalingen van de gedekte belastingverdragen die overeenkomen met artikel 13, paragraaf 4 van het OESO-model zo te wijzigen dat de twee wijzigingen die aangebracht zijn door het rapport over Actie 6 erin opgenomen worden. Lid a) voorziet in de invoering van de referentieperiode van 365 dagen en lid b) voorziet in de uitbreiding van de werkingssfeer.

Zoals gezegd in de paragrafen 130 en 131 van de verklarende nota, werd paragraaf 1 zodanig opgesteld dat rekening kan gehouden worden met de talrijke varianten van de bestaande bepalingen van de gedekte belastingverdragen en dat hij kan toegepast worden op die bepalingen, ongeacht met name de gebruikte drempel ("meer dan [X] percent", "te minste [X] percent", "het grootste deel", "voornamelijk", …). Paragraaf 1 zou daarentegen niets wijzigen aan de verscheidene drempels die zijn vastgesteld in die bepalingen noch aan de uitzonderingen waarin sommige gedekte belastingverdragen voorzien (zo bijvoorbeeld worden de voordelen die worden verkregen uit de vervreemding van aandelen van vennootschappen die op een erkende effectenbeurs genoteerd zijn door sommige verdragen uitgesloten van de toepassing van die bepalingen).

Paragraaf 2 (verenigbaarheidsclausule) bepaalt dat de referentieperiode van 365 dagen de eventuele referentieperiodes zal vervangen die reeds zijn vastgesteld in de bestaande bepalingen, of dat ze zal toegevoegd worden aan de bestaande bepalingen die niet in een referentieperiode voorzien.

Paragrafen 3 - 5

De Partijen kunnen ingevolge paragraaf 3 kiezen om paragraaf 4 toe te passen op hun gedekte belastingverdragen, d.w.z. om artikel 13, paragraaf 4 van het OESO-model, zoals gewijzigd door het rapport over Actie 6, op te nemen in hun gedekte belastingverdragen. De bepaling van het OESO-model zal de bestaande bepalingen vervangen en ook toegevoegd worden aan een gedekt belastingverdrag dat geen soortgelijke bepaling bevat.

Aangezien paragraaf 4 een facultatieve bepaling is, zal hij enkel van toepassing zijn op een gedekt belastingverdrag wanneer beide verdragsluitende rechtsgebieden kiezen voor de toepassing ervan en de depositaris in kennis stellen van die keuze.

Paragraaf 6 (voorbehouden)

Aangezien de bepalingen van dit artikel niet vereist zijn om aan een minimumstandaard te voldoen, mogen de Partijen zich het recht voorbehouden om ofwel paragraaf 1 in zijn geheel niet toe te passen, ofwel om paragraaf 1, a) of 1, b) afzonderlijk niet toe te passen. De leden d) en e) staan de Partijen bovendien toe om de bepalingen te behouden van hun gedekte belastingverdragen waarin reeds een referentieperiode is vastgesteld of die reeds van toepassing zijn op de vervreemding van belangen die geen aandelen zijn.

Tot slot kan een partij, die ervoor kiest om artikel 13, paragraaf 4 van het OESO-model op te nemen in haar gedekte belastingverdragen, ingevolge paragraaf 6 f) beslissen om deze bepaling niet toe te passen op haar gedekte

belastingverdragen die reeds een bepaling bevatten die vergelijkbaar is met de versie 2014 van het OESO-model.

Paragrafen 7 en 8 (kennisgevingen)

Paragrafen 7 en 8 beschrijven de kennisgevingen die door de Partijen (niet zijnde de Partijen die zich het recht voorbehouden hebben om paragraaf 1 in zijn geheel niet toe te passen) moeten gedaan worden om de bepalingen van hun gedekte belastingverdragen aan te geven die zullen gewijzigd of vervangen worden door artikel 9. Overeenkomstig die bepalingen zal een bepaling van een gedekt belastingverdrag naargelang het geval enkel gewijzigd of vervangen worden indien beide verdragsluitende rechtsgebieden die bepaling vermeld hebben in hun kennisgevingen.

Standpunt

België heeft al sinds 2005 een voorbehoud met betrekking tot artikel 13, paragraaf 4 van het OESO-model. Die bepaling komt dan ook niet voor in het Belgische standaardmodel en analoge bepalingen komen slechts in ongeveer een kwart van de door België gesloten verdragen voor.

Wanneer België aanvaardt om zulke bepaling op te nemen probeert het bovendien te voorzien in uitzonderingen voor de vervreemding van aandelen van beursgenoteerde vennootschappen, van aandelen die vervreemd worden in het kader van een reorganisatie van een vennootschap, van aandelen waarvan de waarde grotendeels bepaald wordt door onroerende goederen waarin de vennootschap haar activiteit uitoefent of voor andere omstandigheden die normaal geen aanleiding geven tot misbruik.

In overeenstemming met dat aspect van zijn verdragsbeleid heeft België dus niet gekozen om artikel 13, paragraaf 4 van het OESO-model op te nemen in het geheel van zijn gedekte belastingverdragen en heeft het voorbehoud gemaakt met betrekking tot lid a) van paragraaf 1 dat een referentieperiode van 365 dagen invoert om te bepalen of de drempelwaarde bereikt is die aanleiding geeft tot de toepassing van bepalingen die analoog zijn aan artikel 13, paragraaf 4 van het OESO-model. In dit verband wordt opgemerkt dat de nieuwe paragraaf 28.9 van de Commentaar bij artikel 13 van het OESO-model wijst op sommige problemen in verband met het invoeren van die referentieperiode. Er wordt een alternatieve bepaling voorgesteld waardoor die problemen kunnen opgelost worden maar die niet opgenomen is in de Overeenkomst.

België heeft daarentegen geen voorbehoud gemaakt met betrekking tot lid b) van paragraaf 1 dat de werkingssfeer van de bestaande bepalingen uitbreidt tot deelnemingen in entiteiten zoals *"partnerships"* en trusts aangezien België geen

reden ziet om een onderscheid te maken tussen deelnemingen in vennootschappen en in die andere entiteiten.

Rekening houdend met de standpunten die door onze partners medegedeeld werden bij de ondertekening van de Overeenkomst, zou de werkingssfeer van de bepalingen die voorkomen in een tiental door België gesloten verdragen moeten uitgebreid worden om ook toepassing te vinden op de vervreemding van deelnemingen in entiteiten die geen vennootschappen zijn.

Artikel 10 - Antimisbruikregel voor vaste inrichtingen die in derde rechtsgebieden gelegen zijn

Het rapport over Actie 6 besluit dat er een bepaling moest toegevoegd worden aan het OESO-model om *"de mogelijke misbruiken die kunnen voortvloeien uit het overbrengen van aandelen, schuldvorderingen, rechten of goederen naar vaste inrichtingen die enkel met dit doel zijn opgericht in landen die een voorkeursbehandeling geven aan de inkomsten uit die activa"* aan te pakken (paragraaf 49 van het rapport). Paragraaf 52 van het rapport bevat een ontwerp van bepaling daartoe en zegt dat dit ontwerp van bepaling afgerond zal moeten worden in het kader van de opvolgingswerkzaamheden rond Actie 6. De bepaling, die afgerond werd door Werkgroep 1 van de OESO, is opgenomen in het nieuwe artikel 29, paragraaf 8 van het OESO-model.
Paragrafen 1 tot 3

Deze paragrafen bevatten een bepaling die gebaseerd is op die van het OESO-model. Paragraaf 1 bepaalt dat de voordelen van een gedekt belastingverdrag niet van toepassing zijn op een inkomensbestanddeel dat een onderneming van een verdragsluitend rechtsgebied verkrijgt uit het andere verdragsluitende rechtsgebied wanneer:

- het verdragsluitende rechtsgebied waarvan de onderneming inwoner is die inkomsten behandelt als inkomsten die kunnen worden toegerekend aan een in een derde rechtsgebied gelegen vaste inrichting van die onderneming en de winst van die vaste inrichting vrijstelt van belasting, en
- de belasting die in het derde rechtsgebied ter zake van dat inkomensbestanddeel wordt geheven minder bedraagt dan 60% van de belasting die in het verdragsluitende rechtsgebied waarvan de onderneming inwoner is zou verschuldigd zijn indien die vaste inrichting aldaar zou gelegen zijn.

Paragraaf 2 voorziet in een uitzondering voor inkomsten die verkregen zijn in samenhang met de actieve uitoefening van een bedrijf met behulp van de vaste inrichting (het verrichten, beheren of gewoon in bezit houden van beleggingen voor rekening van de onderneming, voldoet niet aan die voorwaarde, tenzij het gaat om bank- of verzekeringsactiviteiten of effectenhandel die respectievelijk

uitgeoefend worden door een bank, een verzekeringsmaatschappij of een geregistreerd effectenbedrijf).

Paragraaf 3 zegt dat, indien de voordelen waarin een gedekt belastingverdrag voorziet aan een inwoner van een verdragsluitend rechtsgebied geweigerd worden op grond van paragraaf 1; de bevoegde autoriteit van het andere verdragsluitende rechtsgebied niettemin die voordelen mag toekennen naar aanleiding van een door die inwoner ingediend verzoek indien zij oordeelt dat het toekennen van die voordelen gerechtvaardigd is. Dit gelet op de redenen waarom de inwoner niet aan de vereisten van de paragrafen 1 en 2 voldaan heeft. Alvorens het verzoek in te willigen of af te wijzen, moet die bevoegde autoriteit de bevoegde autoriteit van het andere verdragsluitende rechtsgebied raadplegen.

Paragraaf 4 (verenigbaarheidsclausule)

Paragraaf 4 stelt dat de bepalingen van de paragrafen 1 tot 3 de bestaande bepalingen van een gedekt belastingverdrag vervangen die de voordelen weigeren of beperken die aan een onderneming van een verdragsluitend rechtsgebied worden toegekend ter zake van een inkomensbestanddeel dat uit het andere verdragsluitende rechtsgebied afkomstig is en dat kan toegerekend worden aan een in een derde rechtsgebied gelegen vaste inrichting van die onderneming, of dat die paragrafen 1 tot 3 worden toegevoegd aan de gedekte belastingverdragen die geen dergelijke bepalingen bevatten.

Paragraaf 5 (voorbehouden)

De bepalingen van de paragrafen 1 tot 3 zijn niet vereist om aan een minimumstandaard te voldoen. De Partijen kunnen zich dus het recht voorbehouden om artikel 10 niet toe te passen op het geheel van hun gedekte belastingverdragen. Ze kunnen zich tevens het recht voorbehouden om artikel 10 niet toe te passen op hun gedekte belastingverdragen die reeds analoge bepalingen bevatten of, integendeel, om dat artikel uitsluitend toe te passen op hun gedekte belastingverdragen die reeds dergelijke bepalingen bevatten.

Paragraaf 6 (kennisgevingen)

Een bestaande bepaling van een gedekt belastingverdrag zal vervangen worden door de bepalingen van paragrafen 1 tot 3 wanneer beide verdragsluitende rechtsgebieden die bestaande bepaling vermeld hebben in hun kennisgevingen aan de depositaris. In de andere gevallen (behalve indien een van de verdragsluitende rechtsgebieden een voorbehoud gemaakt heeft) zullen de paragrafen 1 tot 3 voorrang hebben op de bepalingen van de gedekte belastingverdragen voor zover die bepalingen onverenigbaar zijn.

Standpunt

België heeft zich overeenkomstig paragraaf 5 a), het recht voorbehouden om artikel 10 niet toe te passen op zijn gedekte belastingverdragen. Door het feit dat de toekenning van de verdragsvoordelen afhankelijk gesteld wordt van een vergelijking tussen de belasting die het desbetreffende inkomensbestanddeel ondergaan heeft in het derde rechtsgebied waar de vaste inrichting zich bevindt en de belasting die datzelfde inkomensbestanddeel zou ondergaan hebben in het rechtsgebied waarvan de onderneming inwoner is, is die bepaling immers nadelig voor de ondernemingen die inwoner zijn van landen die, zoals België, een hoog tarief van vennootschapsbelasting hebben. Er wordt trouwens op gewezen dat meer dan twee derde van de Ondertekenaars van de Overeenkomst voorbehoud gemaakt hebben met betrekking tot dit artikel.

Artikel 11 - Toepassing van belastingverdragen om het recht van een partij om haar eigen inwoners te belasten te beperken

De paragrafen 61 tot 63 van het rapport over Actie 6 besluiten dat er een zogenaamde "vrijwaringsclausule" moet toegevoegd worden aan artikel 1 van het OESO-model om het principe[14] te bevestigen (dat reeds geformuleerd werd in versie 2014 van het model, meer bepaald in de paragrafen 6.1 en 23 van de Commentaar bij artikel 1) volgens hetwelk de bepalingen van de belastingverdragen het recht van een overeenkomstsluitende Staat om zijn eigen inwoners te belasten niet beperken, met uitzondering van de bepalingen die duidelijk moeten dienen om op die inwoners toegepast te worden, zoals de regels met betrekking tot het vermijden van dubbele belasting. Er werd dus een nieuwe paragraaf 3 ingevoegd in artikel 1 van het OESO-model 2017.

Paragraaf 1

Paragraaf 1 bevat een vrijwaringsclausule die gebaseerd is op dat nieuwe artikel 1, paragraaf 3 van het OESO-model. Die clausule bepaalt dat een gedekt belastingverdrag de belastingheffing door een verdragsluitend rechtsgebied van zijn eigen inwoners onverlet laat, behalve waar het de voordelen betreft die worden toegekend op grond van sommige bepalingen die specifiek zijn opgesomd.

De leden a) tot g) van paragraaf 1 vermelden de uitzonderingen waarin het OESO-model voorziet door de verwijzingen naar de bepalingen van het model te vervangen door een omschrijving van die bepalingen die gebaseerd is op paragraaf 26.19 van de Commentaar bij artikel 1 van het OESO-model, die opgenomen is in het rapport over Actie 6 (en in paragraaf 19 van de Commentaar bij artikel 1 van het OESO-model). De bepalingen van de gedekte

[14] Een principe dat reeds geformuleerd werd in versie 2014 van het model, meer bepaald in de paragrafen 6.1 en 23 van de Commentaar bij artikel 1.

belastingverdragen die analoog zijn aan de volgende bepalingen van het OESO-model zijn dus uitzonderingen:
a) paragraaf 3 van artikel 7 (Ondernemingswinst) en paragraaf 2 van artikel 9 (Afhankelijke ondernemingen);
b) artikel 19 (Overheidsfuncties);
c) artikel 20 (Studenten);
d) artikel 23A (Vrijstellingsmethode) en artikel 23B (Verrekeningsmethode);
e) artikel 24 (Non-discriminatie);
f) artikel 25 (Regeling voor onderling overleg); en
g) artikel 28 (Leden van diplomatieke zendingen en van consulaire posten).

De leden h) tot j) voorzien bovendien in bijkomende uitzonderingen teneinde de andere bepalingen van de bestaande belastingverdragen te dekken die van invloed zijn op de heffingsbevoegdheid van het rechtsgebied waar de woonplaats zich bevindt.

De leden h) en i) hebben betrekking op de bepalingen die voorschrijven dat pensioenen of sommige andere betalingen die aan een inwoner van een verdragsluitend rechtsgebied worden betaald uitsluitend in het andere verdragsluitende rechtsgebied belast mogen worden (hetzij omdat die bedragen betaald worden in uitvoering van de socialezekerheidswetgeving van dat andere rechtsgebied, hetzij omdat ze uit dat andere rechtsgebied afkomstig zijn).

Lid j) gaat ruimer in op de bepalingen die het recht van een rechtsgebied om zijn eigen inwoners te belasten uitdrukkelijk beperken of uitdrukkelijk bepalen dat een rechtsgebied waaruit een inkomensbestanddeel afkomstig is het uitsluitende recht heeft om dat inkomensbestanddeel te belasten. Zoals gezegd in paragraaf 150 van de verklarende nota, zal dit lid bijvoorbeeld betrekking hebben op bepalingen die voor de berekening van de inkomsten in een verdragsluitend rechtsgebied aftrekken verlenen voor bijdragen die een inwoner van dat verdragsluitende rechtsgebied betaalt aan een pensioenregeling van het andere verdragsluitende rechtsgebied.

Paragraaf 2 (verenigbaarheidsclausule)

Paragraaf 2 zegt dat de bepalingen van paragraaf 1 de bestaande bepalingen van een gedekt belastingverdrag zullen vervangen die stellen dat dat gedekte belastingverdrag het recht van een verdragsluitend rechtsgebied om zijn eigen inwoners te belasten onverlet laat, of dat die bepalingen van paragraaf 1 zullen toegevoegd worden aan de gedekte belastingverdragen die dergelijke bepalingen niet bevatten.

Paragraaf 3 (voorbehouden)

Aangezien geen vrijwaringsclausule vereist is om aan een minimumstandaard te voldoen, staat lid a) de Partijen toe om artikel 11 in zijn geheel niet toe te passen. Bovendien staat lid b) de Partijen toe om hun bestaande vrijwaringsclausules te behouden.

Paragraaf 4 (kennisgevingen)

Paragraaf 4 bepaalt dat een bestaande bepaling van een gedekt belastingverdrag zal vervangen worden door de vrijwaringsclausule van paragraaf 1 wanneer beide verdragsluitende rechtsgebieden die bepaling vermeld hebben in hun kennisgevingen. In de andere gevallen (behalve indien een van de verdragsluitende rechtsgebieden een voorbehoud gemaakt heeft) zullen de bepalingen van paragraaf 1 voorrang hebben op de bepalingen van de gedekte belastingverdragen voor zover die bepalingen onverenigbaar zijn.

Standpunt

België heeft geen enkel voorbehoud gemaakt met betrekking tot artikel 11. De vrijwaringsclausule van paragraaf 1 van dat artikel maakt het mogelijk om uitdrukkelijk te verduidelijken dat het merendeel van de bepalingen van de op het OESO-model gebaseerde belastingverdragen de belastingheffing door een overeenkomstsluitende Staat van zijn eigen inwoners onverlet laat en dus geen beletsel vormt voor de toepassing van internrechtelijke anti-misbruikmaatregelen die een Staat toepast op zijn eigen inwoners (zoals bijvoorbeeld CFC-wetgeving met betrekking tot gecontroleerde buitenlandse vennootschappen of de Belgische "Kaaimantaks"). Zoals hiervoor reeds vermeld, is deze bepaling slechts een bevestiging van de beginselen die in verscheidene paragrafen van de Commentaar bij het OESO-model uiteengezet worden. Tot 2017 had België meerdere opmerkingen gemaakt waaruit bleek dat het niet akkoord ging met die beginselen. België heeft die opmerkingen ingetrokken na de werkzaamheden die verricht werden in het kader van Actie 6 van het BEPS-project (net als de weinige andere landen die soortgelijke opmerkingen gemaakt hadden). Alle OESO-lidstaten sluiten zich dus aan bij die beginselen.

Momenteel bevat enkel het verdrag van 2006 met de Verenigde Staten (die de Overeenkomst niet ondertekend hebben) een vrijwaringsclausule die overeenstemt met die van het OESO-model. Een twintigtal oudere door België gesloten verdragen bevatten bepalingen volgens dewelke het verdrag niet aldus mag uitgelegd worden dat deze het recht van België beperkt om een vennootschap die inwoner is van België te belasten in geval van inkoop van haar eigen aandelen of delen of naar aanleiding van de verdeling van haar maatschappelijke vermogen. Die bepalingen zouden moeten vervangen worden door de clausule van de paragrafen 1 tot 3, voor zover de betrokken partners van

België ook akkoord gaan met de toepassing van artikel 11. Ongeveer twee derde van de Ondertekenaars heeft zich echter het recht voorbehouden om dat artikel niet toe te passen. Rekening houdend met de standpunten die door onze partners medegedeeld werden bij de ondertekening, zou de vrijwaringsclausule van artikel 11 ingevoegd worden in een vijftiental ondertekende verdragen.

Deel IV. Ontwijking van de kwalificatie als vaste inrichting

Het rapport over Actie 7 *("Tegengaan van kunstmatige ontwijking van de kwalificatie als vaste inrichting"*)[15] heeft verscheidene wijzigingen aangebracht aan de definitie van vaste inrichting die voorkomt in artikel 5 van het OESO-model.

Deel IV van de Overeenkomst bevat vier artikelen die voortgekomen zijn uit de werkzaamheden rond Actie 7 *("Tegengaan van kunstmatige ontwijking van de kwalificatie als vaste inrichting"*). Die artikelen hebben tot doel de bestaande belastingverdragen te wijzigen om aldus een antwoord te bieden op de maatregelen die het mogelijk maken om de kwalificatie als vaste inrichting kunstmatig te ontwijken door middel van: i) commissionairstructuren en soortgelijke strategieën (artikel 12); ii) uitzonderingen voor specifieke activiteiten (artikel 13); en iii) het splitsen van contracten (artikel 14). Artikel 15 geeft de definitie van de uitdrukking "nauw met een onderneming verbonden" die gebruikt wordt in de artikelen 12 tot 14.

Artikel 12 - Kunstmatige ontwijking van de kwalificatie als vaste inrichting door middel van commissionairstructuren en soortgelijke strategieën

De werkzaamheden rond Actie 7 hebben geleid tot de wijziging van de paragrafen 5 en 6 van artikel 5 van het OESO-model, die de omstandigheden beschrijven waaronder de activiteiten die een persoon in een overeenkomstsluitende Staat voor een onderneming uitoefent een vaste inrichting vormen voor die onderneming, zelfs al beschikt die onderneming in de desbetreffende Staat niet over een vaste bedrijfsinrichting. Die wijzigingen zijn gericht tegen de strategieën die gebruikt worden om de kwalificatie van vaste inrichting te ontwijken door middel van commissionairstructuren en soortgelijke strategieën, met andere woorden, zoals gezegd in paragraaf 7 van het rapport over Actie 7 *"situaties waarin overeenkomsten, waarover in werkelijkheid onderhandeld werd in een Staat, niet formeel in die Staat gesloten werden omdat ze in het buitenland vervolledigd of goedgekeurd werden, of waarin de persoon die gewoonlijk gemachtigd is om overeenkomsten te sluiten een "onafhankelijke vertegenwoordiger" is waarop de in artikel 5 (6) voorziene uitzondering van toepassing is, zelfs al is die persoon nauw verbonden met de onderneming voor dewelke hij optreedt"*.

[15] Al de rapporten die resulteren uit het BEPS-project kunnen nagelezen worden op de website van de OESO (http://www.oecd.org/fr/fiscalite/beps/actions-beps.htm).

Paragraaf 5 van het OESO-model werd dus in die zin gewijzigd dat hij niet enkel betrekking heeft op de persoon die gewoonlijk overeenkomsten sluit voor de onderneming, maar ook op de persoon *"die gewoonlijk de voornaamste rol speelt die leidt tot het sluiten van overeenkomsten die stelselmatig zonder materiële wijziging door de onderneming gesloten worden"*. Bovendien heeft de bepaling niet alleen betrekking op de overeenkomsten die gesloten zijn *"in naam van de onderneming"*, maar ook op de overeenkomsten *"voor de eigendomsoverdracht of voor het verlenen van het gebruiksrecht van goederen die aan die onderneming toebehoren of ter zake waarvan de onderneming het gebruiksrecht heeft"* of *"voor het verstrekken van diensten door die onderneming"*.

Daarnaast sluit paragraaf 6 voortaan uit dat een persoon kan beschouwd worden als onafhankelijk wanneer die persoon *"uitsluitend of nagenoeg uitsluitend optreedt voor een of meer ondernemingen waarmee hij nauw verbonden is".*

Artikel 12 van de Overeenkomst maakt het mogelijk om die wijzigingen op te nemen in de bestaande belastingverdragen.

Paragrafen 1 en 2

Afgezien van een paar wijzigingen om rekening te kunnen houden met het multilateraal karakter van de Overeenkomst, nemen de paragrafen 1 en 2 de paragrafen 5 en 6 van artikel 5 van het OESO-model, zoals gewijzigd door het rapport over Actie 7, over.

Wanneer een persoon voor een onderneming optreedt in een verdragsluitend rechtsgebied, wordt die onderneming op grond van paragraaf 1 geacht een vaste inrichting te hebben in dat rechtsgebied indien die persoon gewoonlijk overeenkomsten sluit, of gewoonlijk de voornaamste rol speelt die leidt tot het sluiten van overeenkomsten die stelselmatig zonder materiële wijziging door de onderneming gesloten worden, en die overeenkomsten gesloten zijn, hetzij in naam van de onderneming, hetzij voor de eigendomsoverdracht of voor het verlenen van het gebruiksrecht van goederen die aan die onderneming toebehoren of ter zake waarvan de onderneming het gebruiksrecht heeft, hetzij voor het verstrekken van diensten door die onderneming.

De onderneming wordt evenwel niet geacht een vaste inrichting te hebben wanneer de persoon handelt in de normale uitoefening van een bedrijf als onafhankelijk vertegenwoordiger in de zin van paragraaf 2 (zie verder) of wanneer hij slechts bepaalde activiteiten uitoefent.

Paragraaf 2 bepaalt dat paragraaf 1 niet van toepassing is indien de persoon die in een verdragsluitend rechtsgebied optreedt voor een onderneming van het andere verdragsluitende rechtsgebied, in het eerstgenoemde rechtsgebied een

bedrijf uitoefent als een onafhankelijke vertegenwoordiger en voor de onderneming handelt in de normale uitoefening van dat bedrijf.

Paragraaf 2 stelt verder nog dat een persoon die uitsluitend of nagenoeg uitsluitend optreedt voor een of meer ondernemingen waarmee hij nauw verbonden is, niet geacht wordt een onafhankelijk vertegenwoordiger te zijn ten opzichte van elk van die ondernemingen. Zoals hierboven vermeld wordt het begrip "nauw verbonden" omschreven in artikel 15.

Paragraaf 3 (verenigbaarheidsclausule)

Lid a) bepaalt dat paragraaf 1 de bepalingen vervangt van een gedekt belastingverdrag die de omstandigheden beschrijven waaronder een onderneming geacht moet worden een "vaste inrichting-afhankelijke vertegenwoordiger" te hebben, voor zover die bepalingen betrekking hebben op het geval waarin die persoon een machtiging bezit om in de naam van de onderneming (of voor de onderneming, of andere soortgelijke uitdrukkingen) overeenkomsten af te sluiten en dit recht gewoonlijk uitoefent.

Lid b) bepaalt dat paragraaf 2 de bepalingen van een gedekt belastingverdrag zal vervangen die, zoals artikel 5, paragraaf 6 van het OESO-model 2014 (of van het Belgisch standaardmodel), voorschrijven dat een onderneming niet geacht wordt een vaste inrichting in een verdragsluitend rechtsgebied te hebben ter zake van een activiteit die een onafhankelijke vertegenwoordiger voor die onderneming uitoefent.

Paragraaf 4 (voorbehouden)

Aangezien de bepalingen die voortkomen uit het rapport over Actie 7 niet vereist zijn om aan een minimumstandaard te voldoen, kan een Partij zich het recht voorbehouden om artikel 12 in zijn geheel niet toe te passen op haar gedekte belastingverdragen. Er is geen enkel ander voorbehoud toegestaan.

Paragrafen 5 en 6 (kennisgevingen)

Paragraaf 1 en paragraaf 2 zullen van toepassing zijn op een bepaling van een gedekt belastingverdrag wanneer beide verdragsluitende rechtsgebieden die bepaling vermeld hebben in hun kennisgevingen aan de depositaris.

Standpunt

Bij de ondertekening van de Overeenkomst in juni 2017 heeft België een voorbehoud (voor nadere bestudering) gemaakt met betrekking tot artikel 12. Er werd uiteindelijk beslist om dat voorbehoud te laten vallen. De ruimere omschrijving van de "personele" vaste inrichting zal dus moeten opgenomen

worden in de gedekte belastingverdragen van België, evenwel voor zover de partners van België evenmin voorbehoud maken.

Bij de ondertekening van de Overeenkomst heeft meer dan de helft van de Ondertekenaars voorbehoud gemaakt bij artikel 12. Rekening houdend met de voorbehouden die door onze partners gemaakt werden, zouden er ongeveer 25 van de verdragen die door België in zijn kennisgevingen werden opgenomen, gewijzigd worden door dat artikel. Er wordt ook op gewezen dat het DBV van 2016 met Japan eveneens de paragrafen 5 en 6 van artikel 5 van het OESO-model, zoals gewijzigd door het rapport over Actie 7 van het BEPS-project, overneemt.

Artikel 13 - Kunstmatige ontwijking van de kwalificatie als vaste inrichting door middel van uitzonderingen voor specifieke activiteiten

Artikel 5, paragraaf 4 van het OESO-model zegt dat een vaste bedrijfsinrichting, niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dat artikel, geen vaste inrichting is voor een onderneming wanneer die vaste bedrijfsinrichting uitsluitend gebruikt wordt om voor die onderneming de in die paragraaf opgesomde activiteiten uit te oefenen.

De werkzaamheden die in het kader van Actie 7 werden verricht hebben die bepaling van het OESO-model gewijzigd om zodoende te benadrukken dat de uitzonderingen waarin die bepaling voorziet slechts van toepassing zijn indien de erin opgesomde activiteiten van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheid hebben. Zoals aangegeven in paragraaf 169 van de verklarende nota *"zegt paragraaf 30.1 van de Commentaar bij artikel 5 (zie [pagina's 35 en 36] van het rapport over Actie 7) echter dat sommige Staten van oordeel zijn dat sommige van de activiteiten die opgesomd zijn in artikel 5(4) van de versie 2014 van het OESO-modelverdrag inzake belastingen op zich al van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheid hebben en dat het, om de zekerheid voor de belastingadministraties en de belastingplichtigen te verhogen, niet nodig is om uitdrukkelijk te bepalen dat de bedoelde activiteiten van voorbereidende aard moeten zijn of het karakter van hulpwerkzaamheid moeten hebben. Die Staten zijn van oordeel dat het door het opnemen van een anti-fragmentatieregel mogelijk gemaakt wordt om zich te richten op het misbruik van de uitzonderingen voor specifieke activiteiten. In paragraaf 30.1 werd dan ook een alternatieve bepaling opgenomen waarin dat standpunt weerspiegeld wordt*."

Artikel 13 van de Overeenkomst stelt de Partijen in de mogelijkheid om beide versies van artikel 5, paragraaf 4, van het OESO-model 2017 alsook de anti-fragmentatieregel, die voortgekomen zijn uit het rapport over Actie 7, in hun gedekte belastingverdragen op te nemen.

Paragraaf 1

Paragraaf 1 laat de Partijen de keuze om een of geen van de versies van artikel 5, paragraaf 4, van het OESO-model 2017 toe te passen op hun gedekte belastingverdragen. Hij staat een Partij ook toe om geen van beide keuzemogelijkheden toe te passen.

Paragraaf 2 — Optie A

De bepaling van paragraaf 2 stemt overeen met de bepaling van artikel 5, paragraaf 4, van het OESO-model 2017. De uitzonderingen waarin die bepaling voorziet, zijn enkel van toepassing op de uitdrukkelijk opgesomde activiteiten indien deze van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheid hebben.

Zoals aangegeven in paragraaf 171 van de verklarende nota werd paragraaf 2 zodanig opgesteld dat de beginselen die vastgelegd zijn in de nieuwe tekst van het OESO-model toegepast worden op de uiteenlopende activiteiten die opgesomd zijn in de analoge bepalingen van de gedekte belastingverdragen, eerder dan die activiteiten te vervangen door de lijst met specifieke activiteiten die opgenomen is in het OESO-model (die niet gewijzigd werd). De in de gedekte belastingverdragen vermelde uitzonderingen zouden dus behouden blijven, met dien verstande dat ze onderworpen zijn aan de voorwaarde dat de bedoelde activiteiten van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheid hebben.

Paragraaf 3 — Optie B

Paragraaf 3 is gebaseerd op de alternatieve bepaling die voorkomt in paragraaf 30.1 van de Commentaar, die opgenomen is in het rapport over Actie 7, en ook in paragraaf 78 van de Commentaar bij artikel 5 van het OESO-model 2017.

De toepassing van paragraaf 3 zal als resultaat hebben dat de door de gedekte belastingverdragen vermelde uitzonderingen behouden blijven en er tegelijkertijd voor zorgen dat die uitzonderingen toegepast worden, ongeacht of de activiteit al dan niet van voorbereidende aard is of al dan niet het karakter van hulpwerkzaamheid heeft. De bestaande bepalingen van een gedekt belastingverdrag die de toepassing van een uitzondering uitdrukkelijk zouden onderwerpen aan de voorwaarde dat de bedoelde activiteit van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft, zouden evenwel niet gewijzigd worden op grond van lid a).

Paragraaf 4 (anti-fragmentatieregel)

Afgezien van een paar wijzigingen om rekening te kunnen houden met het multilateraal karakter van de Overeenkomst, neemt paragraaf 4 het nieuwe artikel 5, paragraaf 4.1 van het OESO-model over. Deze bepaling heeft tot doel te beletten dat een onderneming haar activiteiten over verscheidene vaste bedrijfsinrichtingen spreidt om zodoende te vermijden dat ze een vaste inrichting heeft in een Staat. De bepaling beoogt ook de gevallen waarbij activiteiten over twee (of meer) nauw verbonden ondernemingen gespreid worden.

Op grond van die anti-fragmentatieregel zijn de uitzonderingen waarin wordt voorzien door bepalingen die analoog zijn aan artikel 5, paragraaf 4 van het OESO-model niet van toepassing op een vaste bedrijfsinrichting die door een onderneming gebruikt wordt indien diezelfde onderneming activiteiten uitoefent in een andere bedrijfsinrichting die in hetzelfde verdragsluitende rechtsgebied gevestigd is, of indien een nauw verbonden onderneming activiteiten uitoefent in diezelfde bedrijfsinrichting of in een andere bedrijfsinrichting die in hetzelfde verdragsluitende rechtsgebied gevestigd is en indien:
a) een van die bedrijfsinrichtingen een vaste inrichting is voor de onderneming of voor de nauw verbonden onderneming, of
b) het geheel van de activiteiten die door de onderneming of door de nauw verbonden ondernemingen in de twee bedrijfsinrichtingen uitgeoefend worden, of door de nauw verbonden ondernemingen in dezelfde bedrijfsinrichting uitgeoefend worden, niet van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft.
Opdat deze regel van toepassing zou zijn moeten de desbetreffende activiteiten bovendien aanvullende taken zijn die deel uitmaken van een samenhangende bedrijfsvoering.

Paragraaf 5 (verenigbaarheidsclausule)

Lid a) bepaalt dat paragraaf 2 of 3 (Optie A of Optie B) van toepassing zijn in de plaats van gedeelten van bepalingen van een gedekt belastingverdrag die net als artikel 5, paragraaf 4 van het OESO-model 2014 (of van het Belgisch standaardmodel) een opsomming geven van de specifieke activiteiten die niet geacht worden een vaste inrichting te vormen, zelfs als ze uitgeoefend worden met behulp van een vaste bedrijfsinrichting.

Lid b) bepaalt dat de anti-fragmentatieregel (paragraaf 4) van toepassing is op bepalingen van een gedekt belastingverdrag die analoog zijn aan artikel 5, paragraaf 4 van het OESO-model 2014 (zoals die gewijzigd kunnen worden door paragraaf 2 of 3.

Paragraaf 6 (voorbehouden)

Aangezien de bepalingen van artikel 13 niet vereist zijn om aan een minimumstandaard te voldoen, kan een Partij zich het recht voorbehouden om artikel 13 in zijn geheel niet toe te passen (op grond van lid a) of om de anti-fragmentatieregel van paragraaf 4 (op grond van lid c) niet toe te passen op al haar gedekte belastingverdragen.

Een Partij die kiest om Optie A toe te passen (op grond van lid b)), kan zich bovendien het recht voorbehouden om de clausules van haar gedekte belastingverdragen te behouden die reeds uitdrukkelijk bepalen dat de uitzonderingen waarin zij voorzien enkel van toepassing zijn indien de bedoelde activiteiten van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheid hebben.

Paragrafen 7 en 8 (kennisgevingen)

Overeenkomstig paragraaf 7, zal Optie A of B van toepassing zijn op een bepaling van een gedekt belastingverdrag indien beide verdragsluitende rechtsgebieden voor dezelfde optie gekozen hebben en die bepaling vermeld hebben in hun kennisgevingen aan de depositaris.

Daarnaast bepaalt paragraaf 8 dat de anti-fragmentatieregel enkel van toepassing is op een bepaling van een gedekt belastingverdrag indien beide verdragsluitende rechtsgebieden die bepaling opgenomen hebben in hun kennisgevingen.

Standpunt

België heeft voor Optie B gekozen en heeft geen voorbehoud gemaakt met betrekking tot de anti-fragmentatieregel van paragraaf 4.

België maakt immers deel uit van de landen die van oordeel zijn dat een anti-fragmentatieregel zoals die welke voorkomt in de nieuwe paragraaf 4.1 van artikel 5 van het OESO-model, het meest geschikt is om de misbruiken te bestrijden die tot doel hebben om onrechtmatig de uitzonderingen op de kwalificatie als vaste inrichting te genieten die gelden voor sommige specifieke activiteiten. België is de mening toegedaan dat, zodra dergelijke anti-fragmentatieregel van toepassing is, het niet nodig is om na te gaan, zoals bepaald door Optie A, of elk van de activiteiten die specifiek vermeld zijn in een bepaling die analoog is aan paragraaf 4 van artikel 5 van het OESO-model of van het Belgisch standaardmodel, wel degelijk van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft wanneer zulke activiteit (bijvoorbeeld het aanhouden van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar

uitsluitend voor de bewerking of verwerking door een andere onderneming) de enige activiteit is die in een vaste bedrijfsinrichting wordt uitgeoefend.

Zoals hierboven aangegeven, stemt Optie B overeen met de alternatieve bepaling die voorkomt in paragraaf 78 van de Commentaar bij artikel 5 van het OESO-model 2017 ten behoeve van de rechtsgebieden die het in de vorige paragraaf uiteengezette standpunt delen. Inhoudelijk verschilt deze bepaling niet van paragraaf 4 van artikel 5 van het OESO-model voordat dit gewijzigd werd door het rapport over Actie 7. De formulering ervan werd gewoonweg aangepast om te verduidelijken dat de activiteiten die specifiek vermeld worden in de leden a) tot d) van die paragraaf automatisch geacht worden geen vaste inrichting te zijn zonder dat daarbij moet nagegaan worden of die activiteiten wel degelijk van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheid hebben. Dit is alleen maar een bevestiging van de manier waarop België de bepaling van het OESO-model 2014 reeds interpreteert.

Rekening houdend met de standpunten die bij de ondertekening van de Overeenkomst door de partners van België medegedeeld werden, zal de anti-fragmentatieregel moeten ingevoegd worden in een dertigtal van de verdragen die door België werden opgenomen in de kennisgeving. Optie B zou daarentegen slechts op minder dan 10 verdragen van toepassing zijn.

Artikel 14 - Splitsen van contracten

Het rapport over Actie 7 heeft in de Commentaar bij artikel 5 van het OESO-model een bepaling ingevoegd die de misbruiken beoogt die inhouden dat sommige bedrijven hun toevlucht nemen tot het splitsen van contracten om zo op kunstmatige wijze te vermijden dat de drempel van 12 maanden overschreden wordt beneden dewelke een plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructiewerkzaamheden ingevolge artikel 5, paragraaf 3 van het OESO-model geen vaste inrichting is. Nadat zij door Werkgroep 1 van de OESO werd afgerond, werd de bepaling die voorkwam op bladzijde 40 van het rapport over Actie 7 opgenomen in paragraaf 52 van de Commentaar bij artikel 5 van het OESO-model 2017. Artikel 14 van de Overeenkomst maakt het mogelijk om die bepaling ten uitvoer te leggen.

Paragraaf 17 van het rapport over Actie 7 zegt evenwel dat de bepaling van het criterium van de voornaamste doelen die het resultaat is van de werkzaamheden rond Actie 6 (zie het deel van deze memorie van toelichting betreffende artikel 7 hierboven) het mogelijk zal maken om tegemoet te komen aan de bekommernis van BEPS rond de onrechtmatige splitsing van contracten en dat de in de Commentaar opgenomen bepaling bestemd is om gebruikt te worden in de verdragen waarin de bepaling van het criterium van de voornaamste doelen niet opgenomen is, of als aanvullende bepaling door landen die in het bijzonder beziggehouden worden door de kwestie van de splitsing van contracten en van

wie het interne recht geen maatregelen bevat om dat soort misbruik aan te pakken.

Paragraaf 1

De bepaling die voorkomt in de Commentaar bij het OESO-model zegt dat:
- wanneer een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat activiteiten uitoefent op een plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructiewerkzaamheden, en die activiteiten uitgeoefend worden gedurende een of meer tijdvakken die in totaal langer duren dan dertig dagen, zonder langer te duren dan twaalf maanden, en
- wanneer er door een of meer ondernemingen die nauw verbonden zijn met eerstgenoemde onderneming daarmee verband houdende activiteiten worden uitgeoefend op diezelfde plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructiewerkzaamheden gedurende verschillende tijdvakken die elk meer bedragen dan 30 dagen, die verschillende tijdvakken zullen samengevoegd worden om te bepalen of de duur van 12 maanden, onder dewelke een plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructiewerkzaamheden geen vaste inrichting is, overschreden is.

Paragraaf 1 is gebaseerd op die bepaling, maar zoals gezegd in paragraaf 184 van de verklarende nota, werd deze aangepast teneinde rekening te kunnen houden met de bepalingen van de bestaande verdragen waarin andere drempelwaarden zijn bepaald dan twaalf maanden en met de bepalingen die de bedoelde activiteiten en plaatsen anders omschrijven of die betrekking hebben op andere specifieke projecten.

Paragraaf 2 (verenigbaarheidsclausule)

Paragraaf 2 stelt dat de regel van paragraaf 1 van toepassing is in de plaats van, of bij het ontbreken van, bepalingen van een gedekt belastingverdrag die betrekking hebben op de splitsing van contracten met als doel de overschrijding te vermijden van een termijn (of termijnen) voor het bestaan van een vaste inrichting voor specifieke projecten of activiteiten zoals bedoeld in paragraaf 1.

Paragraaf 3 (voorbehouden)

Aangezien een regel met betrekking tot de splitsing van contracten niet vereist is om aan een minimumstandaard te voldoen, kan een partij zich het recht voorbehouden om artikel 14 in zijn geheel niet toe te passen op haar gedekte belastingverdragen (op grond van lid a)) of enkel op bepalingen van haar gedekte belastingverdragen die betrekking hebben op de exploratie of exploitatie van natuurlijke rijkdommen (op grond van lid b))..

Paragraaf 4 (kennisgevingen)

De antisplitsingsregel van paragraaf 1 zal een bepaling van een gedekt belastingverdrag vervangen wanneer beide verdragsluitende rechtsgebieden die bepaling vermeld hebben in hun kennisgevingen aan de depositaris. In de andere gevallen (behalve bij een voorbehoud) zal de bepaling van paragraaf 1 voorrang hebben op de bepalingen van het gedekte belastingverdrag voor zover die bepalingen onverenigbaar zijn.

Standpunt

Zoals hierboven aangegeven blijkt uit het rapport over Actie 7 dat een bepaling over de splitsing van contracten niet vereist is wanneer een verdrag de bepaling van het criterium van de voornaamste doelen, die het resultaat is van de werkzaamheden rond Actie 6, bevat. Die bepaling van het criterium van de voornaamste doelen moet worden opgenomen in de gedekte belastingverdragen van België. Artikel 229, paragraaf 2/2 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen bevat eveneens een bepaling die specifiek gericht is tegen dat soort misbruik. In tegenstelling tot de bepaling van het WIB 92, die de belastingplichtige toestaat om aan te tonen dat het uitoefenen van gelijkaardige activiteiten door verbonden ondernemingen niet als reden had het bestaan van een vaste inrichting te vermijden, is de bepaling van paragraaf 1 van artikel 14 van de Overeenkomst bovendien automatisch van toepassing in alle gevallen, ongeacht of er sprake is van misbruik of niet, waarin nauw verbonden ondernemingen op dezelfde plaats aanverwante activiteiten uitoefenen.

Rekening houdend met wat voorafgaat, heeft België zich het recht voorbehouden om artikel 14 niet toe te passen op zijn gedekte belastingverdragen.

<u>Artikel 15 — Definitie van een nauw met een onderneming verbonden persoon</u>

Paragraaf 1

Paragraaf 1 beschrijft de omstandigheden waarin een persoon beschouwd wordt als zijnde "nauw verbonden" met een onderneming voor de toepassing van de artikelen 12, 13 en 14. Die definitie is gebaseerd op de definitie die voorkomt op de bladzijden 15 en 16 van het rapport over Actie 7 en in artikel 5, paragraaf 8 van het OESO-model 2017.

Een persoon is "nauw verbonden" met een onderneming indien uit alle relevante feiten en omstandigheden blijkt dat de ene zeggenschap heeft over de andere of dat ze beide onder zeggenschap staan van dezelfde personen of ondernemingen. In elk geval wordt een persoon geacht nauw verbonden te zijn met een onderneming indien de ene direct of indirect meer dan 50 percent bezit van de het uiteindelijke belang in de andere persoon (of, in het geval van een

vennootschap, meer dan 50 percent bezit van het totale aantal stemmen en de waarde van de aandelen van de vennootschap of van het uiteindelijke belang in het vermogen van de vennootschap), of indien een andere persoon direct of indirect meer dan 50 percent bezit van het uiteindelijke belang (of, in het geval van een vennootschap, meer dan 50 percent bezit van het totale aantal stemmen en de waarde van de aandelen van de vennootschap of van het uiteindelijke belang in het vermogen van de vennootschap) in de persoon en in de onderneming.
Paragraaf 2 (voorbehouden)

Aangezien deze definitie geacht wordt van toepassing te zijn op de bestaande bepalingen die gewijzigd worden door artikel 12, paragraaf 2, artikel 13, paragraaf 4 en artikel 14, kunnen enkel de Partijen die zich het recht voorbehouden hebben om geen van die bepalingen toe te passen zich het recht voorbehouden om artikel 15 niet toe te passen.

Standpunt

België heeft geen voorbehoud gemaakt met betrekking tot artikel 12, paragraaf 2 (nieuwe bepaling met betrekking tot onafhankelijke vertegenwoordigers) en artikel 13, paragraaf 4 (anti-fragmentatieregel). Overeenkomstig artikel 15, paragraaf 2 heeft België dus geen voorbehoud gemaakt met betrekking tot artikel 15.

Deel V. Verbeteren van geschillenbeslechting

Bij het goedkeuren van het rapport over Actie 14 van het BEPS-project ("Verbeteren van de mechanismen voor geschillenbeslechting")[16], hebben de Staten en rechtsgebieden die deelnamen aan de werkzaamheden zich ertoe verbonden om een minimumstandaard na te leven, aangevuld door een aantal optimale werkwijzen *("best practices")* waarvoor de lidstaten worden aangespoord ze toe te passen. Sommige onderdelen van de minimumstandaard alsmede één van die optimale werkwijzen, kunnen ten uitvoer gelegd worden door het invoegen van specifieke bepalingen in de belastingverdragen. Deel V van de Overeenkomst laat toe om die bepalingen in de gedekte belastingverdragen in te voegen.

<u>Artikel 16 — Procedure voor onderling overleg</u>

Onderdeel 1.1 van de minimumstandaard van Actie 14 (bladzijde 13 van het rapport) bepaalt dat de rechtsgebieden artikel 25, paragrafen 1 tot 3 van het OESO-model, zoals dat in de Commentaar bij dat model uitgelegd is, moeten invoegen in hun belastingverdragen, rekening houdend met de wijzigingen die op

[16] Al de rapporten die resulteren uit het BEPS-project kunnen nagelezen worden op de website van de OESO (http://www.oecd.org/fr/fiscalite/beps/actions-beps.htm).

grond van de onderdelen 3.1 en 3.3 van de minimumstandaard van Actie 14 (zie verder) aan die paragrafen mogen aangebracht worden. Artikel 16 van de Overeenkomst biedt de Partijen de mogelijkheid om aan dit onderdeel van de minimumstandaard te voldoen.

Artikel 16 is als volgt opgebouwd:
- paragrafen 1 tot 3 nemen de paragrafen 1 tot 3 van artikel 25 van het OESO-model over, op enkele wijzigingen na die moeten dienen om de terminologie af te stemmen op die welke gebruikt is in de Overeenkomst;
- paragraaf 4 is een verenigbaarheidsclausule die de interactie beschrijft tussen elk van de bepalingen van de paragrafen 1 tot 3 en de bepalingen van de gedekte belastingverdragen;
- paragraaf 5 beschrijft de toegestane voorbehouden;
- paragraaf 6 bepaalt welke kennisgevingen de Partijen moeten opmaken om de manier te verduidelijken waarop artikel 16 de gedekte belastingverdragen zal wijzigen.

De werking van artikel 16 voor elk van de bepalingen van de paragrafen 1 tot 3 wordt hierna beschreven.

1ste zin van paragraaf 1

Deze bepaling gaat over de door onderdeel 3.1 van de minimumstandaard opgelegde verplichting om belastingplichtigen toe te staan een zaak voor te leggen aan de bevoegde autoriteit van een van beide verdragsluitende rechtsgebieden (vóór deze wijziging bepaalde het OESO-model dat een zaak moest voorgelegd worden aan de bevoegde autoriteit van de woonstaat, of van de Staat waarvan de belastingplichtige onderdaan is indien de zaak onder de toepassing valt van het artikel over non-discriminatie).

Paragraaf 4, a), i) bepaalt dat deze bepaling van toepassing zal zijn in de plaats van (of bij het ontbreken van) bepalingen van een gedekt belastingverdrag die analoog zijn aan de 1ste zin van artikel 25, paragraaf 1 van het OESO-model voordat dit gewijzigd werd door het rapport over Actie 14.

Conform onderdeel 3.1 van de minimumstandaard staat het een Partij toe zich het recht voor te behouden deze wijziging niet aan te brengen in haar gedekte belastingverdragen. Een Partij die dit voorbehoud maakt garandeert evenwel dat een belastingplichtige zich voor elk van de gedekte belastingverdragen van die Partij kan wenden tot de bevoegde autoriteit van het verdragsluitende rechtsgebied waarvan hij inwoner is, en haar bevoegde autoriteit moet een procedure voor wederzijdse kennisgeving of een consultatieprocedure opstarten met de bevoegde autoriteit van het andere verdragsluitende rechtsgebied voor de gevallen waarbij de bevoegde autoriteit waaraan een zaak wordt voorgelegd oordeelt dat het bezwaar van de belastingplichtige ongegrond is.

Paragraaf 6, a) zegt dat een bepaling van een gedekt belastingverdrag zal vervangen worden door de 1ste zin van paragraaf 1 wanneer beide verdragsluitende rechtsgebieden die bepaling vermeld hebben in hun kennisgevingen aan de depositaris. In de andere gevallen (behalve bij voorbehoud), heeft de 1ste zin van paragraaf 1 voorrang op de bestaande bepalingen van het gedekte belastingverdrag voor zover die bepalingen onverenigbaar zijn.

2de zin van paragraaf 1

Deze bepaling stemt overeen met de 2de zin van artikel 25, paragraaf 1 van het OESO-model en zegt dat een zaak moet worden voorgelegd binnen een termijn van drie jaar vanaf de datum van de eerste kennisgeving van de maatregel die een belastingheffing ten gevolge heeft die niet in overeenstemming is met de bepalingen van het gedekte belastingverdrag.

Paragraaf 4, a), ii) bepaalt dat die zin de bepalingen van een gedekt belastingverdrag zal vervangen die voorzien in een termijn die minder bedraagt dan drie jaar, of zal toegevoegd worden aan de gedekte belastingverdragen die niet voorzien in een specifieke termijn om een zaak voor te leggen.

Paragraaf 5, b) staat een Partij toe zich het recht voor te behouden om de 2de zin van paragraaf 1 niet toe te passen op haar gedekte belastingverdragen die niet voorzien in een specifieke termijn om een zaak voor de procedure voor onderling overleg voor te leggen, op voorwaarde dat die Partij garandeert dat, zelfs wanneer dergelijke bepaling ontbreekt, de belastingplichtigen over een termijn van minstens drie jaar zullen beschikken om een zaak voor te leggen (geen enkele van de huidige ondertekenaars van de Overeenkomst heeft dat voorbehoud gemaakt.).

Paragraaf 6, b) zegt dat de Partijen die dat voorbehoud niet maken de depositaris in kennis moeten stellen (i) van de lijst met hun gedekte belastingverdragen die voorzien in een specifieke termijn van minder dan drie jaar en (ii) de lijst met hun gedekte belastingverdragen die voorzien in een specifieke termijn van minstens drie jaar (en van de verwijzingen naar de desbetreffende bepalingen).

Een bepaling van een gedekt belastingverdrag zal vervangen worden door de 2de zin van paragraaf 1 wanneer beide verdragsluitende rechtsgebieden mededelen dat die bepaling voorziet in een termijn van minder dan drie jaar of wanneer geen van de verdragsluitende rechtsgebieden mededeelt dat die bepaling voorziet in een termijn van minstens drie jaar. In de andere gevallen heeft de 2de zin van paragraaf 1 voorrang op de bestaande bepalingen van het gedekte belastingverdrag.

1ste zin van paragraaf 2

Deze bepaling stemt overeen met de 1ste zin van artikel 25, paragraaf 2 van het OESO-model en zegt dat de bevoegde autoriteit aan wie een geval wordt voorgelegd, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing ervan te komen, tracht om de zaak in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van het andere verdragsluitende rechtsgebied op te lossen teneinde een belastingheffing te vermijden die niet in overeenstemming is met het gedekte belastingverdrag.

Uit de bepalingen van de paragrafen 4 b), i) en 6, c), i) blijkt dat de 1ste zin van paragraaf 2 van toepassing zal zijn op de gedekte belastingverdragen die geen dergelijke bepaling bevatten op voorwaarde dat beide verdragsluitende rechtsgebieden een kennisgeving in die zin met betrekking tot dat gedekte belastingverdrag gedaan hebben.

2de zin van paragraaf 2

Deze bepaling stelt dat de via de procedure voor onderling overleg bereikte overeenstemmingen uitgevoerd moeten worden, ongeacht de termijnen waarin het interne recht van de verdragsluitende rechtsgebieden voorziet. Op grond van paragraaf 4 b) zal deze bepaling van toepassing zijn op de gedekte belastingverdragen die geen dergelijke bepaling bevatten.

Onderdeel 3.3 van de minimumstandaard van Actie 14 (dat voorkomt in paragraaf 37 van het rapport over Actie 14) bepaalt dat de landen die deze bepaling niet kunnen invoegen in hun belastingverdragen bereid moeten zijn om andere verdragsbepalingen aan te nemen die de termijn beperken binnen dewelke een verdragsluitende Staat (de winst van een onderneming mag aanpassen in toepassing van paragraaf 1 van artikel 9 (Afhankelijke ondernemingen) of van paragraaf 2 van artikel 7 (Ondernemingswinst), dit om laattijdige aanpassingen te vermijden die geen tegemoetkoming kunnen genieten op grond van de procedure voor onderling overleg. Bijgevolg staat paragraaf 5, c) van artikel 16 een Partij toe zich het recht voor te behouden om de 2de zin van paragraaf 2 niet toe te passen indien voor al haar gedekte belastingverdragen, (i) de via de procedure voor onderling overleg overeengekomen regelingen toegepast worden, ongeacht de termijnen waarin het interne recht van de verdragsluitende rechtsgebieden eventueel voorziet of (ii) het verdragsluitende rechtsgebied dat dit voorbehoud maakt voornemens is te voldoen aan de minimumstandaard door bij haar bilaterale verdragsonderhandelingen alternatieve bepalingen te aanvaarden die de termijn beperken binnen dewelke een verdragsluitend rechtsgebied de winst van een onderneming mag aanpassen. Die alternatieve bepalingen zijn beschreven onder de punten A en B van paragraaf 5, c), ii).

Op grond van paragraaf 6, c), ii), moeten de Partijen die het hierboven vermelde voorbehoud niet gemaakt hebben de depositaris in kennis stellen van de lijst met hun gedekte belastingverdragen die geen bepaling bevatten die analoog is aan de 2de zin van paragraaf 2.

Die zin zal van toepassing zijn op een gedekt belastingverdrag indien hij door beide verdragsluitende rechtsgebieden vermeld wordt in hun kennisgeving.

Paragraaf 3 (1ste en 2de zin)

Deze bepalingen stemmen overeen met paragraaf 3 van artikel 25 van het OESO-model. De eerste zin bepaalt dat de bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende rechtsgebieden trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de interpretatie of de toepassing van het gedekte belastingverdrag in onderlinge overeenstemming op te lossen. De tweede zin zegt dat de bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende rechtsgebieden ook met elkaar overleg kunnen plegen teneinde dubbele belasting te vermijden in gevallen die niet in het gedekte belastingverdrag geregeld zijn.

Paragraaf 4, c), i) en ii) bepaalt dat die bepalingen van toepassing zijn op de gedekte belastingverdragen die geen soortgelijke bepalingen bevatten (geen enkel voorbehoud is toegestaan). Op grond van paragraaf 6, d), i) en ii), zullen de 1ste en de 2de zin van paragraaf 3 elk van toepassing zijn op een gedekt belastingverdrag indien beide verdragsluitende rechtsgebieden in hun kennisgeving aan de depositaris aangegeven hebben dat de desbetreffende bepaling niet in dat verdrag voorkomt.

Standpunt

België hecht veel belang aan een goede werking van de procedure voor onderling overleg. Het sluit zich dus volledig aan bij de minimumstandaard van Actie 14 en heeft dan ook geen enkel voorbehoud gemaakt met betrekking tot de bepalingen van artikel 16.

De tenuitvoerlegging van de minimumstandaard van Actie 14 is onderworpen aan een collegiale toetsing die in twee fasen verloopt. In een eerste fase wordt nagegaan of het onderzochte land de minimumstandaard uitvoert, rekening houdend met zijn wettelijk kader dat de procedure voor onderling overleg regelt en met hoe dat kader in de praktijk wordt toegepast. Voor België werd het rapport over de eerste fase gepubliceerd op 26 september 2017[17]. Dat rapport besluit dat het verdragennetwerk van België grotendeels in overeenstemming is met de minimumstandaard maar wijst erop dat sommige van de bepalingen van

[17] Making Dispute Resolution More Effective - MAP Peer Review Report, Belgium (Stage 1) (http://www.oecd.org/fr/ctp/resolution/making-dispute-resolution-more-effective-map-peer-review-report-belgium-stage-1-9789264282599-en.htm)

artikel 25 van het OESO-model ontbreken in een groot aantal door België gesloten verdragen. Het rapport wijst er inzonderheid op dat ongeveer een vijfde van de door België gesloten verdragen voorziet in een termijn van minder dan drie jaar voor het voorleggen van een zaak die onderworpen is aan de procedure voor onderling overleg, dat minder dan de helt van die verdragen de 2de zin van paragraaf 2 bevatten op grond waarvan elke overeenstemming die in het kader van de procedure voor onderling overleg bereikt wordt ook moet worden uitgevoerd, niettegenstaande de termijnen waarin het interne recht eventueel voorziet, en dat de 2de zin van paragraaf 3, die de verdragsluitende Staten toelaat om met elkaar overleg te plegen teneinde dubbele belasting te vermijden in gevallen die niet in het verdrag geregeld zijn, in één enkel verdrag voorkomt (het verdrag dat in 2016 gesloten werd met Japan). Het rapport beveelt België dan ook aan om zijn verdragennetwerk bij te werken.

Rekening houdend met de standpunten die medegedeeld werden op het tijdstip van de ondertekening, zou artikel 16 van de Overeenkomst België in staat moeten stellen om het geheel van zijn gedekte belastingverdragen (dit wil zeggen, de verdragen die zowel door België als door de betrokken partner in de kennisgeving werden opgenomen) in overeenstemming te brengen met de minimumstandaard.

Artikel 17 — Overeenkomstige aanpassingen

Onderdeel 1.1 van de minimumstandaard van Actie 14 zegt niet alleen dat de landen de paragrafen 1 tot 3 van artikel 25 van het OESO-model moeten opnemen in hun belastingverdragen, maar ook dat de procedure voor onderling overleg moet worden opengesteld voor zaken met betrekking tot verrekenprijzen en dat de Partijen elke daaruit voortvloeiende onderlinge overeenstemming moeten uitvoeren (door bijvoorbeeld de gevestigde belasting op passende wijze aan te passen). In het rapport over Actie 14 wordt in dit verband opgemerkt dat het efficiënter zou zijn mochten alle rechtsgebieden ook de mogelijkheid hebben om eenzijdig overeenkomstige aanpassingen te doen wanneer ze oordelen dat het bezwaar van de belastingplichtige gegrond is. De goede praktijk nr. 1 van het rapport over Actie 14 (paragraaf 43 van het rapport) beveelt dan ook aan om artikel 9, paragraaf 2 van het OESO-model op te nemen in de belastingverdragen.

Paragraaf 1

Paragraaf 1 neemt artikel 9, paragraaf 2 van het OESO-model over en stemt de gebruikte terminologie af op die van de Overeenkomst.

Wanneer een verdragsluitend rechtsgebied op grond van het arm's length beginsel de winst aanpast van een onderneming van dat rechtsgebied, en winst ter zake waarvan een verbonden onderneming van het andere verdragsluitende

rechtsgebied in dat andere rechtsgebied belast is dienovereenkomstig belast, moet dat andere rechtsgebied ingevolge deze bepaling overgaan tot een passende overeenkomstige aanpassing van het bedrag aan belasting dat het op de desbetreffende winst heeft geheven.

Paragraaf 2 (verenigbaarheidsclausule)

Paragraaf 2 stelt dat de bepaling van paragraaf 1 van toepassing zal zijn in de plaats van, of bij het ontbreken van, een bepaling die analoog is aan artikel 9, paragraaf 2 van het OESO-model.

Paragraaf 3 (voorbehouden)

Lid a) staat een Partij toe om zich het recht voor te behouden artikel 17 niet toe te passen op haar gedekte belastingverdragen die reeds een bepaling bevatten die analoog is aan artikel 9, paragraaf 2 van het OESO-model.

Een Partij kan zich tevens het recht voorbehouden om artikel 17 niet toe te passen op haar gedekte belastingverdragen op voorwaarde:

- dat zij, wanneer een gedekt belastingverdrag geen bepaling bevat die analoog is aan artikel 9, paragraaf 2 van het OESO-model, ofwel de overeenkomstige aanpassing zal doorvoeren, ofwel dat haar bevoegde autoriteit zal trachten om de geschillen met betrekking tot verrekenprijzen op te lossen in het kader van de procedure voor onderling overleg; of
- dat die partij, wanneer ze zich ook het recht heeft voorbehouden om de 2de zin van artikel 16, paragraaf 2 niet op te nemen, in het kader van bilaterale onderhandelingen aanvaardt om een verdragsbepaling op te nemen die analoog is aan artikel 9, paragraaf 2 alsmede bepalingen die de termijn beperken binnen dewelke een verdragsluitende Staat de winst van een onderneming mag aanpassen in toepassing van paragraaf 1 van artikel 9.

Paragraaf 4 (kennisgevingen)

Een bestaande bepaling van een gedekt belastingverdrag wordt vervangen wanneer de twee verdragsluitende rechtsgebieden die bepaling vermeld hebben in kennisgevingen aan de depositaris. In de andere gevallen (behalve bij voorbehoud) zal paragraaf 1 voorrang hebben op de bepalingen van het gedekte belastingverdrag voor zover die bepalingen onverenigbaar zijn.

Standpunt

België heeft geen enkel voorbehoud gemaakt met betrekking tot dit artikel. Een veertigtal oudere door België gesloten verdragen bevatten geen bepaling die analoog is aan artikel 9, paragraaf 2 van het OESO-model. Rekening houdend

met de voorbehouden die gemaakt zijn door de partners van België die de Overeenkomst ondertekend hebben, zou deze bepaling in iets meer dan de helft van die oudere verdragen ingevoegd worden.

De bewoordingen van de bepalingen die in een aantal door België gesloten verdragen voorkomen wijken bovendien licht af van de bewoordingen van artikel 9, paragraaf 2 van het OESO-model. Die bepalingen zullen moeten vervangen worden voor zover de partners van België de Overeenkomst ook ondertekend hebben en dienaangaande geen voorbehoud gemaakt hebben. Het gaat evenwel niet om wezenlijke verschillen.

Deel VI. Arbitrage

Deel VI van de Overeenkomst bevat een clausule inzake verplichte en bindende arbitrage om de aan een procedure voor onderling overleg onderworpen zaken op te lossen waarvoor de bevoegde autoriteiten geen oplossing kunnen vinden binnen een bepaalde termijn. Zoals gezegd in de paragrafen 62 en 63 van het eindrapport over Actie 14, is er tussen alle lidstaten van de OESO en van de G20 geen overeenstemming over het aannemen van dergelijke clausule. Deel VI van de Overeenkomst dat betrekking heeft op arbitrage is dus volledig facultatief.

Artikel 18 — Keuze om arbitrage toe te passen

Artikel 18 laat een Partij toe om te kiezen voor de toepassing van deel VI door de depositaris kennis te geven van haar keuze en stelt dat de arbitrage enkel van toepassing zal zijn op een gedekt belastingverdrag indien beide verdragsluitende rechtsgebieden dergelijke kennisgeving met betrekking tot dat gedekte belastingverdrag gedaan hebben.

Standpunt

Bij de goedkeuring van het rapport over Actie 14 heeft een groep landen zich er toe verbonden om de verplichte en bindende arbitrage aan te nemen en uit te voeren. België was een van die landen en heeft er dus voor gekozen om deel VI toe te passen.

Die keuze is in overeenstemming met het Belgische verdragsbeleid. Sinds 2007 bevat het Belgisch standaardmodel trouwens een clausule inzake verplichte en bindende arbitrage die analoog is aan die van het OESO-model en er zijn ook een tiental door België gesloten verdragen waarin reeds een arbitrageclausule voorkomt. Die keuze stemt ook overeen met aanbeveling nr. 48 van de Bijzondere commissie van het federale parlement "internationale fiscale fraude/*Panama Papers*" op grond waarvan België in zijn onderhandelingen voor het sluiten van een dubbelbelastingverdrag steeds moet zorgen voor een anti-misbruikclausule inzake verplichte arbitrage.

Bij de ondertekening van de Overeenkomst hebben 27 andere Staten of rechtsgebieden eveneens gekozen voor arbitrage. Daarvan hebben er 18 hun verdrag met België opgenomen in de lijst met verdragen die ze door de Overeenkomst gewijzigd wensen te zien (meerbepaald Australië, Canada, Finland, Frankrijk, Griekenland, Ierland, Italië, Luxemburg, Malta, Mauritius, Nieuw-Zeeland, Oostenrijk, Portugal, Singapore, Slovenië, Spanje, het Verenigd Koninkrijk en Zweden).

Artikel 19 — Verplichte en bindende arbitrage

Paragrafen 1 tot 3

Paragraaf 1 bevat de eigenlijke arbitrageclausule. Hij bepaalt dat, wanneer de bevoegde autoriteiten niet binnen een bepaalde termijn tot een oplossing kunnen komen in een zaak die onderworpen is aan een procedure voor onderling overleg, alle onopgeloste kwesties die uit die zaak volgen aan arbitrage onderworpen moeten worden indien de persoon die de zaak heeft voorgelegd daarom vraagt.

Er kan om arbitrage gevraagd worden wanneer de bevoegde autoriteiten geen overeenstemming kunnen bereiken binnen een termijn van twee jaar, waarvan de aanvangsdatum bepaald wordt conform de bepalingen van de paragrafen 8 of 9. Paragraaf 11 laat een Partij evenwel toe om die termijn van twee jaar te vervangen door een termijn van drie jaar. Bovendien kunnen de bevoegde autoriteiten overeenstemming bereiken over een andere termijn voor een specifieke zaak op voorwaarde dat ze de persoon die de zaak heeft voorgelegd daarvan op de hoogte brengen vóór het verstrijken van de termijn van twee (of drie) jaar.

De paragrafen 2 en 3 bepalen dat die termijn onder bepaalde omstandigheden opgeschort of verlengd kan worden.

Artikel 28, paragraaf 2 staat een partij bovendien toe om voorbehouden te maken die de werkingssfeer van de arbitrage beperken op voorwaarde dat de andere Partijen dat voorbehoud aanvaarden. Indien een Partij bezwaar aantekent tegen dergelijk voorbehoud wordt er tussen beide betrokken Partijen geen arbitrage toegepast (zie de toelichting bij dit artikel).

Paragraaf 4

Lid a) zegt dat de arbitrale uitspraak met betrekking tot een bepaalde zaak uitgevoerd wordt via de onderlinge overeenstemming en is definitief. De bevoegde autoriteiten moeten dus tot een onderlinge overeenstemming komen die een afspiegeling is van die uitspraak. (Artikel 24, indien van toepassing, laat

de bevoegde autoriteiten evenwel toe om onder bepaalde omstandigheden van die uitspraak af te wijken (zie verder).

Lid b) bepaalt dat de arbitrale uitspraak bindend is voor beide verdragsluitende rechtsgebieden, behalve in de volgende drie gevallen:

- wanneer een rechtsreeks bij de zaak betrokken persoon de overeengekomen regeling waardoor de arbitrale uitspraak wordt uitgevoerd niet aanvaardt. In dergelijk geval komt de zaak niet in aanmerking voor verder beraad door de bevoegde autoriteiten;
- wanneer de arbitrale uitspraak ongeldig verklaard wordt door de rechterlijke instanties van een van de verdragsluitende rechtsgebieden. In dergelijk geval mag de belastingplichtige een nieuw verzoek om arbitrage indienen, tenzij de bevoegde autoriteiten anders overeenkomen (Zoals duidelijk gesteld wordt in paragraaf 223 van de verklarende nota zullen de bevoegde autoriteiten normalerwijze overeenkomen dat een nieuw verzoek niet toegestaan is wanneer de daden van de belastingplichtige de voornaamste aanleiding waren voor het ongeldig verklaren van de arbitrale uitspraak);
- wanneer een rechtstreeks bij de zaak betrokken persoon bij een rechterlijke instantie of administratieve rechtbank een rechtszaak aanspant met betrekking tot de kwesties die in de overeengekomen regeling tot uitvoering van de arbitrale uitspraak opgelost werden.

Paragrafen 5 tot 9

Deze paragrafen bevatten gedetailleerde regels voor het vaststellen van de aanvangsdatum van de termijn van twee (of drie jaar) vóór het verstrijken waarvan een zaak niet in aanmerking komt voor arbitrage. Het algemeen beginsel dat aan de grondslag ligt van die regels is dat de termijn pas begint te lopen nadat beide bevoegde autoriteiten over alle inlichtingen beschikken die nodig zijn voor een grondig onderzoek van de zaak.

Paragraaf 10

De bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende rechtsgebieden moeten overeenkomstig paragraaf 10 de wijze van toepassing van de in deel VI opgenomen bepalingen, meer bepaald met betrekking tot het minimum aan inlichtingen dat voor elk van de bevoegde autoriteiten noodzakelijk is voor een grondig onderzoek van de zaak, in onderling overleg regelen.

Zoals aangegeven in de paragrafen 229 en 230 van de verklarende nota, bevat deel VI de eigenlijke bepalingen met betrekking tot de arbitrage alsook standaardregels die moeten garanderen dat de belangrijkste delen van de procedure ingesteld worden. Rekening houdend met de grote diversiteit aan gerechtelijke en fiscale stelsels en met het unieke karakter van de verhouding

tussen twee bevoegde autoriteiten, is het evenwel onmogelijk om alle praktische en procedurele voorschriften vast te leggen in de Overeenkomst.

Paragraaf 11

Zoals hoger reeds gezegd, kan een Partij zich het recht voorbehouden om de in paragraaf 1, b) bedoelde termijn van twee jaar te vervangen door een termijn van drie jaar voor de toepassing van deel VI op haar gedekte belastingverdragen.

België heeft dat voorbehoud, dat zou leiden tot een verlenging van de tijdsduur die nodig is om de aan arbitrage voorgelegde zaken op te lossen, niet gemaakt. Sommige partners van België hebben daarentegen gekozen voor de termijn van drie jaar, waardoor die dus van toepassing zal moeten zijn op sommige gedekte belastingverdragen van België.

Paragraaf 12

In sommige rechtsgebieden mag een door de bevoegde autoriteiten bereikte overeengekomen regeling niet afwijken van een beslissing van een rechterlijke instantie of een administratieve rechtbank van dat rechtsgebied.
Bijgevolg staat paragraaf 12 een Partij toe zich het recht voor te behouden om de kwesties waarover een rechterlijke instantie of een administratieve rechtbank van een van beide verdragsluitende rechtsgebieden reeds uitspraak gedaan heeft uit te sluiten van arbitrage. Bovendien zegt die bepaling dat de arbitrageprocedure beëindigd wordt indien een rechterlijke instantie of een administratieve rechtbank van een van de verdragsluitende rechtsgebieden een uitspraak ter zake van een onopgeloste kwestie gedaan heeft nadat een verzoek om arbitrage met betrekking tot die kwestie werd ingediend en voordat de arbitrale uitspraak gedaan werd.

Aangezien de Belgische belastingadministratie niet mag afwijken van een in kracht van gewijsde gegane gerechtelijke uitspraak die in het voordeel is van de belastingplichtige, heeft België dat voorbehoud gemaakt, net als twee derde van de Ondertekenaars die voor de arbitrage gekozen hebben.

<u>Artikel 20 — Aanstelling van arbiters</u>

Dit artikel omschrijft de regels met betrekking tot de samenstelling van het arbitragepanel en de aanstelling en de kwalificaties van de arbiters. Die regels worden standaard toegepast, maar paragraaf 1 staat de bevoegde autoriteiten toe om onderling andere regels overeen te komen, die hetzij algemeen hetzij op een specifieke zaak van toepassing zijn.

Paragraaf 2 bepaalt dat het arbitragepanel uit drie afzonderlijke leden bestaat, die over deskundigheid of ervaring op het gebied van internationale

belastingaangelegenheden beschikken. Binnen de 60 dagen, te rekenen vanaf de datum waarop het verzoek om arbitrage werd ingediend, moet elk van de bevoegde autoriteiten één arbiter aanstellen. De twee aldus aangestelde arbiters beschikken op hun beurt over een termijn van 60 dagen om de voorzitter van het arbitragepanel aan te stellen, die geen onderdaan of inwoner mag zijn van een van de verdragsluitende rechtsgebieden.

Paragraaf 2, c) schrijft voor dat leden van het arbitragepanel, op het tijdstip waarop ze hun aanstelling aanvaarden en gedurende de hele procedure, onpartijdig moeten zijn en onafhankelijk van de bevoegde autoriteiten, belastingadministraties en ministeries van financiën van de verdragsluitende rechtsgebieden en van alle rechtsreeks bij de zaak betrokken personen en hun raadgevers. Gedurende een redelijke periode volgend op die procedure moeten ze tevens elk gedrag vermijden dat afbreuk kan doen aan de schijn van hun onpartijdigheid en onafhankelijkheid. (Paragraaf 236 van de verklarende nota verduidelijkt dat dergelijk gedrag bijvoorbeeld zou kunnen bestaan uit het aanvaarden van een betrekking door een rechtstreeks bij de zaak betrokken persoon kort na een arbitrale uitspraak over die zaak gedaan te hebben)

De paragrafen 3 en 4 bepalen dat, indien een van de bevoegde autoriteiten nalaat om een arbiter aan te stellen binnen de gestelde termijnen, of indien de twee oorspronkelijke arbiters nalaten om de voorzitter aan te stellen, wordt de ontbrekende aanstelling gedaan door de verantwoordelijke met de hoogste rang van het Centre for Tax Policy and Administration van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) die van geen van de verdragsluitende rechtsgebieden onderdaan is. Zoals gezegd in paragraaf 237 van de verklarende nota hebben die regels tot doel te verzekeren dat de arbitrage niet onnodig vertraagd kan worden door het feit dat er geen arbitragepanel samengesteld werd. Zoals voormeld gaat het om standaardregels die enkel van toepassing zijn voor zover de bevoegde autoriteiten geen andere regels overeengekomen zijn.

Artikel 21 — Vertrouwelijkheid van de arbitrageprocedure

Artikel 21 zorgt ervoor dat de arbiters toegang kunnen krijgen tot de inlichtingen die nodig zijn voor de uitvoering van hun taak zonder inbreuk te maken op de vertrouwelijkheid van de procedure voor onderling overleg. Daartoe bepaalt paragraaf 1 dat de leden van het arbitragepanel (en maximaal drie van hun medewerkers), enkel voor de uitvoering van hun taak, beschouwd moeten worden als zijnde personen of autoriteiten aan wie inlichtingen mogen kenbaar gemaakt worden en dat de door de bevoegde autoriteiten en de arbiters uitgewisselde inlichtingen geacht worden inlichtingen te zijn die worden uitgewisseld overeenkomstig de bepalingen van het gedekte belastingverdrag die betrekking hebben op de uitwisseling van inlichtingen.

Paragraaf 2 legt de bevoegde autoriteiten de verplichting op om te garanderen dat de leden van het arbitragepanel (en hun medewerkers) er zich schriftelijk toe verbinden dat ze alle inlichtingen in verband met de arbitrageprocedure zullen behandelen in overeenstemming met de verplichtingen inzake vertrouwelijkheid waarin is voorzien door de bepalingen van het gedekte belastingverdrag die betrekking hebben op de uitwisseling van inlichtingen, en met de verplichtingen die voortvloeien uit het van toepassing zijnde recht van de verdragsluitende rechtsgebieden.

Artikel 22 — Oplossing van een zaak voordat de arbitrage afgesloten is

Artikel 22 bepaalt dat de procedure voor onderling overleg en de arbitrageprocedure beëindigd worden wanneer, op enig tijdstip nadat een verzoek om arbitrage werd ingediend en voordat het arbitragepanel zijn uitspraak gedaan heeft, de bevoegde autoriteiten onderling overeenstemming bereiken over een oplossing voor de zaak; of de belastingplichtige zijn verzoek om arbitrage of om een procedure voor onderling overleg intrekt.

Artikel 23 — Methode van arbitrage

De Partijen die gekozen hebben voor de toepassing van deel VI, hebben de keuze tussen twee methodes van arbitrage:
- de methode van "het laatste bod" waarbij het arbitragepanel moet kiezen voor het standpunt van een van de bevoegde autoriteiten, en
- de methode van "het onafhankelijke standpunt" waarbij het arbitragepanel een met redenen omklede uitspraak doet die losstaat van het standpunt van de bevoegde autoriteiten.

In beide gevallen gaat het om standaardregels want zowel paragraaf 1 als paragraaf 2 laat de bevoegde autoriteiten toe om andere regels overeen te komen (die van toepassing kunnen zijn op alle zaken of op een specifieke zaak, zoals uiteengezet wordt in paragraaf 241 van de verklarende nota.

In principe is de methode van "het laatste bod" van toepassing (want die droeg de voorkeur weg van de meeste deelnemers aan de subgroep over arbitrage). Die methode kan worden vervangen door de methode van "het onafhankelijke standpunt", behalve voor de gedekte belastingverdragen die werden gesloten met Partijen die weigeren om laatstgenoemde methode toe te passen. In dergelijk geval is de arbitrage niet van toepassing op het gedekte belastingverdrag zolang de bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende rechtsgebieden geen overeenstemming hebben bereikt over de arbitragemethode.

De paragrafen 4 tot 7 laten een Partij toe om te kiezen voor het aannemen van bepalingen die tot doel hebben de belastingplichtigen te beletten om de

inlichtingen die ze in het kader van de arbitrageprocedure hebben verkregen kenbaar te maken.

Paragraaf 1 methode van "het laatste bod"

Lid a) bepaalt dat elk van de bevoegde autoriteiten aan het arbitragepanel een oplossing voorlegt waarin alle onopgeloste kwesties van die zaak behandeld worden, daarbij rekening houdend met alle overeenkomsten die voordien tussen de bevoegde autoriteiten rond die zaak werden bereikt. Voor elke aanpassing of elke soortgelijke kwestie die uit die zaak volgt, blijft die voorgestelde oplossing beperkt tot de vermelding van specifieke bedragen (bijvoorbeeld van inkomsten of uitgaven) of van een maximaal belastingtarief dat overeenkomstig het gedekte belastingverdrag van toepassing is. Wanneer er onder die onopgeloste kwesties ook "drempelkwesties" zijn (zoals bijvoorbeeld de vraag of een persoon inwoner is van een verdragsluitend rechtsgebied of de vraag of een onderneming over een vaste inrichting beschikt in een verdragsluitend rechtsgebied) mogen de bevoegde autoriteiten hun voorgestelde oplossingen voor de drempelkwestie (ja of nee) voorleggen en, in voorkomend geval, andere voorgestelde oplossingen voor de andere kwesties waarvoor de beslissing afhangt van de oplossing van die drempelkwestie.

Op grond van lid b) mogen de voorgestelde oplossingen die door de bevoegde autoriteiten worden voorgelegd ondersteund worden door een schriftelijke standpuntnota. Elke bevoegde autoriteit kan ook een memorie van antwoord voorleggen.

Zoals gezegd in lid c), kiest het arbitragepanel voor elke uit de zaak voortkomende kwestie een van de voorgestelde oplossingen die door de bevoegde autoriteiten werden voorgelegd. Die uitspraak wordt aangenomen bij gewone meerderheid van de panelleden. Ze bevat geen enkele motivering of uitleg en heeft geen precedentwerking.

Paragraaf 2 methode van "het onafhankelijke standpunt"

Zoals hierboven reeds gezegd, staat paragraaf 2 een Partij die de methode van "het laatste bod" niet wenst te gebruiken toe om deze te vervangen door de methode van "het onafhankelijke standpunt".

Lid a) bepaalt dat bij het volgen van de methode van "het onafhankelijke standpunt" elke bevoegde autoriteit zonder onnodig uitstel aan de leden van het arbitragepanel al de inlichtingen moet verstrekken die ze nodig kunnen hebben om tot een uitspraak te komen.

Lid b) zegt dat het arbitragepanel zich uitspreekt over de kwesties die aan arbitrage onderworpen worden in overeenstemming met de van toepassing zijnde

bepalingen van het gedekte belastingverdrag en, onverminderd die bepalingen, met de bepalingen van het interne recht van de verdragsluitende rechtsgebieden en van elke andere rechtsbron die de bevoegde autoriteiten eventueel aanduiden in onderling overleg.

Lid c) schrijft voor dat de uitspraak van het arbitragepanel wordt aangenomen bij gewone meerderheid van de panelleden. De rechtsbronnen waarop het panel zich baseert en de onderliggende redenering moeten worden vermeld. Zoals dat het geval is bij de methode van "het laatste bod", heeft ook deze uitspraak geen precedentwerking.

Paragraaf 3

Indien een Partij zich op grond van paragraaf 2 het recht voorbehouden heeft om de methode van "het laatste bod" niet als standaardregel toe te passen, is de methode van "het onafhankelijke standpunt" in principe van toepassing op al haar gedekte belastingverdragen waarop deel VI van toepassing is. Paragraaf 3 laat een Partij waarvoor de methode van "het onafhankelijke standpunt" niet aanvaardbaar is evenwel toe om de paragrafen 1 en 2 niet toe te passen op haar gedekte belastingverdragen met Partijen die het in paragraaf 2 bedoelde voorbehoud hebben gemaakt.

In dat geval trachten de bevoegde autoriteiten om in onderlinge overeenstemming de standaardmethode van arbitrage vast te stellen die op dat gedekte belastingverdrag zal toegepast worden. Tot een dergelijke overeenstemming is bereikt, zal de arbitrage niet van toepassing zijn op dat gedekte belastingverdrag.

Paragrafen 4 - 7

Paragraaf 4 laat de Partijen toe om te kiezen voor de toepassing van paragraaf 5, die het mogelijk maakt om een vertrouwelijkheidsplicht op te leggen aan de belastingplichtigen. Paragraaf 5 bepaalt dat de bevoegde autoriteiten, alvorens met de arbitrageprocedure te beginnen, zich ervan moeten vergewissen dat alle betrokken belastingplichtigen, met inbegrip van hun raadgevers, zich schriftelijk akkoord verklaren om geen enkele inlichting die ze in de loop van de arbitrageprocedure hebben ontvangen, kenbaar te maken. Paragraaf 5 bepaalt eveneens dat de arbitrageprocedure en de procedure voor onderling overleg beëindigd worden wanneer dat akkoord materieel niet wordt nagekomen.

Deze bepaling is van toepassing op een gedekt belastingverdrag indien een van de verdragsluitende rechtsgebieden kiest voor de toepassing ervan en de depositaris kennis geeft van die keuze, tenzij het andere verdragsluitende rechtsgebied een voorbehoud maakt op grond van paragraaf 6. In dat geval kan de Partij die gekozen heeft voor de toepassing van paragraaf 5, zich op grond

van paragraaf 7 evenwel het recht voorbehouden om deel VI niet toe te passen op dat gedekte belastingverdrag.

Standpunt

Aangezien België in zoveel mogelijk verdragen een clausule inzake bindende en verplichte arbitrage wil invoegen heeft het gekozen voor de toepassing van de methode van "het laatste bod", dat de voorkeur genoot van het merendeel van de Ondertekenaars die voor de arbitrage gekozen hebben. Deze methode is eenvoudiger en sneller. Aangezien de rol van het arbitragepanel beperkt blijft tot het kiezen voor het standpunt van een van beide bevoegde autoriteiten, worden deze laatsten aangezet tot het innemen van redelijker standpunten, waardoor het vaak mogelijk is om een onderlinge overeenstemming te bereiken zonder tot de arbitragefase te komen. België heeft evenwel geen voorbehoud gemaakt ten aanzien van partners die gekozen hebben voor de methode van "het onafhankelijke standpunt" omdat zulk voorbehoud de toepassing van deel VI met die partners zou beletten tot er op bilateraal niveau overeenstemming zou bereikt zijn over de toepassing van een standaardmethode. Er wordt bovendien opgemerkt dat de Europese instrumenten met betrekking tot de arbitrage[18] voorzien in de methode van "het onafhankelijke standpunt", zoals in het nieuwe verdrag dat in 2016 gesloten werd met Japan.

België heeft ook niet gekozen voor de facultatieve bepalingen die een vertrouwelijkheidsplicht opleggen aan de belastingplichtigen en het heeft evenmin voorbehoud gemaakt met betrekking tot die bepalingen. Vermits het merendeel van de partners van België voor de toepassing van die bepalingen gekozen heeft, zullen ze met die partners moeten toegepast worden.

Artikel 24 — Akkoord over een andere oplossing

Dit artikel staat de bevoegde autoriteiten toe om de uitspraak van het arbitragepanel niet uit te voeren wanneer ze, binnen een termijn van drie kalendermaanden nadat de uitspraak hen werd medegedeeld, onderling overeenstemming bereiken over een andere oplossing. Deze bepaling is enkel van toepassing op een gedekt belastingverdrag indien beide verdragsluitende rechtsgebieden kiezen voor de toepassing ervan. Bovendien kan een Partij zich het recht voorbehouden om haar slechts toe te passen op haar gedekte belastingverdragen waarvoor de methode van "het onafhankelijke standpunt" gebruikt wordt.

[18] Verdrag van 23 juli 1990 ter afschaffing van dubbele belasting in geval van winstcorrecties tussen verbonden ondernemingen (90/436/EEG) en Richtlijn (EU) 2017/1852 van 10 oktober 2017 betreffende mechanismen ter beslechting van belastinggeschillen in de Europese Unie.

Standpunt

België heeft ervoor gekozen om deze bepaling toe te passen op zijn gedekte belastingverdragen waarvoor de partner kiest voor de methode van "het onafhankelijke standpunt". Zoals aangegeven in paragraaf 252 van de verklarende nota, zou deze bepaling nuttig zijn wanneer beide bevoegde autoriteiten zouden overeenkomen dat een uitspraak van het arbitragepanel ontoereikend is (bijvoorbeeld omdat de arbiters een inlichting die hen werd medegedeeld verkeerd geïnterpreteerd hebben). Wanneer de methode van "het laatste bod" gebruikt wordt is het evenwel weinig waarschijnlijk dat deze bepaling toepassing vindt aangezien het arbitragepanel voor het standpunt van een van de twee bevoegde autoriteiten kiest.

Artikel 25 — Kosten van de arbitrageprocedure

Artikel 25 bepaalt dat de bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende rechtsgebieden in onderlinge overeenstemming de regels voor de verdeling van de kosten die verbonden zijn aan de arbitrageprocedure moeten vaststellen. Bij het ontbreken van zulke overeenstemming draagt elk verdragsluitend rechtsgebied zijn eigen kosten en die van zijn aangesteld panellid. De kosten van de voorzitter van het arbitragepanel en de andere kosten in verband met het voeren van de arbitrageprocedure worden gelijkelijk door beide verdragsluitende rechtsgebieden gedragen.

Artikel 26 — Compatibiliteit

Paragraaf 1 zegt dat de bepalingen van deel VI van toepassing zijn op de gedekte belastingverdragen die niet reeds voorzien in arbitrage en vervangen ook de bestaande arbitrageclausules, tenzij er voorbehoud bij gemaakt werd op grond van paragraaf 4 (zie verder). Een partij die ervoor kiest om deel VI toe te passen, moet de depositaris kennis geven van de lijst met haar gedekte belastingverdragen die een arbitrageclausule bevatten waarbij geen voorbehoud gemaakt werd en van de verwijzingen naar de desbetreffende bepalingen. Een bestaande clausule zal enkel vervangen worden door de bepalingen van deel VI indien beide verdragsluitende rechtsgebieden een kennisgeving dienaangaande gedaan hebben.

Paragraaf 2 bepaalt dat onopgeloste kwestie, die volgt uit een zaak die door middel van de procedure voor onderling overleg onderzocht werd, niet aan arbitrage op grond van deel VI onderworpen zal worden wanneer er eerder al een arbitragepanel of een gelijksoortig orgaan werd opgericht om die kwestie te behandelen in toepassing van een andere bilaterale of multilaterale overeenkomst die voorziet in een mechanisme van verplichte en bindende arbitrage.

In paragraaf 3 wordt uiteengezet dat de bepalingen van deel VI geen afbreuk doen aan het naleven van verdergaande verplichtingen die kunnen voortvloeien uit andere overeenkomsten waarbij de verdragsluitende rechtsgebieden partij zijn of zullen worden, en die betrekking hebben op het regelen door arbitrage van onopgeloste kwesties die ontstaan in het kader van een procedure voor onderling overleg.

Paragraaf 4 staat een Partij toe om de bestaande bepalingen van haar gedekte belastingverdragen, of enkel sommige van die bepalingen, die reeds voorzien in een procedure voor verplichte en bindende arbitrage te behouden.

Standpunt

De minimumstandaard van Actie 14 heeft tot doel te verzekeren dat de belastingplichtigen een zeer ruime toegang tot de procedure voor onderling overleg zullen hebben. België is van oordeel dat dit ook moet gelden voor de arbitrage, die een integrerend deel uitmaakt van de procedure voor onderling overleg. België heeft dan ook geen enkel voorbehoud gemaakt dat ertoe strekt om de werkingssfeer van de arbitrage te beperken. Zoals hoger reeds gezegd werd, zullen dergelijke beperkingen evenwel van toepassing worden wegens de voorbehouden die door de partners van België gemaakt werden.

Bij de ondertekening van de Overeenkomst heeft het merendeel van de partners van België waarmee deel VI zal moeten worden toegepast immers dergelijke voorbehouden gemaakt. Oostenrijk, dat de Overeenkomst reeds bekrachtigd heeft, heeft zich het recht voorbehouden om de zaken, waarbij toepassing gemaakt wordt van sommige van zijn internrechtelijke anti-misbruikbepalingen, uit te sluiten van de arbitrage. De voorbehouden die andere partners van België gemaakt hebben, hebben bijvoorbeeld tot doel om de gevallen waarbij er geen daadwerkelijke dubbele belasting voorkomt uit te sluiten van de arbitrage of om de werkingssfeer van de arbitrage te beperken tot sommige bepalingen van het gedekte belastingverdrag (zoals bijvoorbeeld de bepalingen die betrekking hebben op de belastingheffing van de winst van ondernemingen).

Zoals hierna uiteengezet in de toelichting bij artikel 28, zal België over een termijn van twaalf maanden beschikken om bezwaar aan te tekenen tegen die voorbehouden. Die termijn vangt aan op de datum waarop België door de depositaris in kennis zal gesteld zijn van die voorbehouden of op de datum waarop het zijn akte van bekrachtiging neerlegt indien deze datum later valt. Omdat dergelijk bezwaar de toepassing van deel VI van de Overeenkomst tussen België en de desbetreffende partner volledig zou beletten, is België over het geheel genomen niet van plan om bezwaar te maken tegen de door zijn partners gemaakte voorbehouden.

België heeft zich bovendien het recht voorbehouden om zijn bestaande clausules te behouden, met uitzondering van die waarin is voorzien door de verdragen met Maleisië en Tadzjikistan (op grond waarvan een zaak slechts aan arbitrage onderworpen wordt indien de autoriteiten het daarover eens zijn) en met Mexico en Rusland (waar het om "clausules van meest begunstigde natie" gaat). Dat voorbehoud moet een partner beletten om de werkingssfeer van de bestaande clausules eenzijdig te beperken door gebruik te maken van voorbehouden die door artikel 28, paragraaf 2 toegestaan zijn.

Deel VII. Slotbepalingen

Artikel 27 — Ondertekening en bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring

Paragraaf 1 zegt dat de Overeenkomst vanaf 31 december 2016 openstaat voor ondertekening. Die paragraaf bepaalt ook dat de Overeenkomst openstaat voor ondertekening door:

- alle staten;
- Guernsey het Eiland Man en Jersey (ondertekend op 7 juni 2017);
- alle andere niet-statelijke rechtsgebieden die in een later stadium bevoegd zullen zijn om Partij bij de Overeenkomst te worden door middel van een beslissing die bij consensus van de Partijen en de Ondertekenaars wordt genomen.

Paragraaf 2 bepaalt dat de ondertekening van de Overeenkomst gevolgd wordt door de bekrachtiging, de aanvaarding of de goedkeuring ervan (afhankelijk van het interne recht van de Partijen).

Artikel 28 — Voorbehouden

Paragrafen 1 en 8

Paragraaf 1 geeft een overzicht van de voorbehouden waarin de verschillende artikelen van de Overeenkomst voorzien en stelt duidelijk dat dit de enige toegestane voorbehouden zijn, met uitzondering van de voorbehouden met betrekking tot arbitrage die worden bedoeld in paragraaf 2 (zie verder). Daarnaast bepaalt paragraaf 8 dat, wanneer sommige van de in paragraaf 1 opgesomde voorbehouden gemaakt worden, een exhaustieve lijst moet voorgelegd worden met de belastingverdragen die binnen de reikwijdte van die voorbehouden vallen (en, in sommige gevallen, met de verwijzingen naar de bedoelde bepalingen).

Paragraaf 2

Lid a) stelt dat elke Partij die kiest om deel VI toe te passen, voorbehouden mag maken met betrekking tot de soort van gevallen die in aanmerking komen voor arbitrage.

Lid b) bepaalt dat voorbehouden die gemaakt worden op grond van lid a) door de andere Partijen aanvaard moeten worden. Indien een Partij zulk voorbehoud niet aanvaardt, is deel VI niet van toepassing tussen de Partij die het voorbehoud heeft gemaakt en de Partij die zich daar tegen verzet. Een voorbehoud wordt geacht door een Partij aanvaard te zijn indien die Partij, binnen een termijn van twaalf kalendermaanden die aanvangt op de datum waarop de depositaris kennis gegeven heeft van het voorbehoud (of, indien die later valt, op de datum waarop die Partij haar akte van bekrachtiging neerlegt), de depositaris niet in kennis stelt van het feit dat zij bezwaar aantekent tegen dat voorbehoud.

Paragraaf 3

Paragraaf 3 bepaalt dat een door een Partij gemaakt voorbehoud de bepalingen waarop het voorbehoud betrekking heeft in dezelfde mate wijzigt voor de Partij die het voorbehoud heeft gemaakt als voor de andere Partijen, tenzij uitdrukkelijk anders bepaald in de Overeenkomst. Met andere woorden, de voorbehouden worden symmetrisch toegepast, tenzij ander bepaald (zie in dit verband de toelichting met betrekking tot de verschillende artikelen van de Overeenkomst).

Paragraaf 4

Een Partij die in haar lijst met gedekte belastingverdragen belastingakkoorden heeft opgenomen die gesloten zijn door een rechtsgebied of een gebied waarvan de internationale betrekkingen onder de verantwoordelijkheid van die Partij vallen en dat geen Partij is bij de Overeenkomst, in haar lijst met gedekte belastingverdragen heeft opgenomen, moet voor dat rechtsgebied of gebied een afzonderlijke lijst met voorbehouden indienen. Dit geldt bijvoorbeeld voor China, voor wat de door Hongkong gesloten verdragen betreft.

Paragrafen 5 tot 7

De paragrafen 5 tot 7 leggen het tijdstip vast waarop de door de Overeenkomst voorziene voorbehouden gemaakt moeten worden.

Over het algemeen moeten de voorbehouden gemaakt worden op het tijdstip van ondertekening of wanneer de akte van bekrachtiging wordt neergelegd. De voorbehouden die worden gemaakt op het tijdstip van ondertekening moeten bevestigd worden bij het neerleggen van de akte van bekrachtiging. Een rechtsgebied dat geen voorbehouden wenst te maken op het tijdstip van ondertekening moet de depositaris niettemin een voorlopige lijst bezorgen met te verwachten voorbehouden om de andere Ondertekenaars voorlopige aanwijzingen te verschaffen over zijn standpunten en over de wijzigingen die mogelijk aan zijn gedekte belastingverdragen zullen aangebracht worden. Zoals gezegd in de paragrafen 278 en 280 van de verklarende nota kan een Partij in

beide gevallen de lijst met voorbehouden die werden medegedeeld op het tijdstip van ondertekening wijzigen op het tijdstip waarop ze haar akte van bekrachtiging neerlegt.

In afwijking van deze algemene regels:
- moet een Partij die ervoor kiest om deel VI (Arbitrage) toe te passen nadat ze Partij bij de Overeenkomst geworden is de voorbehouden met betrekking tot de arbitrage maken op hetzelfde tijdstip als dat waarop ze aan de depositaris kennis geeft van het feit dat ze deel VI wenst toe te passen (paragrafen 2, a) en 5)).
- kan een Partij te allen tijde een voorbehoud intrekken of het vervangen door een ander voorbehoud met een beperkter draagwijdte (paragraaf 9, zie verder);
- kan een Partij in bepaalde omstandigheden nieuwe voorbehouden maken wanneer zij nieuwe belastingverdragen toevoegt aan haar lijst met gedekte belastingverdragen (artikel 29, paragraaf 5, zie verder).

Paragraaf 9

Die paragraaf bepaalt dat een Partij te allen tijde (dus ook na neerlegging van haar akte van bekrachtiging) een voorbehoud mag intrekken of vervangen door een voorbehoud met een beperkter draagwijdte. Zoals gezegd in paragraaf 282 van de verklarende nota stelt dit een Partij in staat om te aanvaarden dat de Overeenkomst verdere wijzigingen in haar gedekte belastingverdragen aanbrengt. Het is daarentegen niet toegestaan om de draagwijdte van de door de Overeenkomst aangebrachte wijzigingen te verminderen door een nieuw voorbehoud te maken of door een beperkt voorbehoud te vervangen door een voorbehoud met een ruimere draagwijdte.

De leden a) en b) leggen de datum vast waarop de intrekking of de vervanging van een voorbehoud van toepassing wordt voor een gedekt belastingverdrag.

Artikel 29 — Kennisgevingen

Paragrafen 1 en 2

Paragraaf 1 geeft een exhaustieve lijst met de verschillende door de Overeenkomst vereiste kennisgevingen met verwijzing naar de bepalingen die in die kennisgevingen voorzien (zie in dit verband de toelichting met betrekking tot de verschillende artikelen van de Overeenkomst).

Zoals bij de voorbehouden bepaalt paragraaf 2 dat een Partij die in haar lijst met gedekte belastingverdragen belastingakkoorden heeft opgenomen die gesloten zijn door een rechtsgebied of een gebied waarvan de internationale betrekkingen onder de verantwoordelijkheid van die Partij vallen en dat geen Partij is bij de Overeenkomst, voor dat rechtsgebied of gebied een afzonderlijke lijst met kennisgevingen moet indienen.

Paragrafen 3 tot 6

Die paragrafen leggen het tijdstip vast waarop de kennisgevingen gedaan moeten worden.

De algemene regels zijn dezelfde als voor de voorbehouden (zie hoger), dit wil zeggen dat de kennisgevingen gedaan moeten worden op het tijdstip van ondertekening of bij het neerleggen van de akte van bekrachtiging, en dat de kennisgevingen die bij de ondertekening gedaan werden bevestigd moeten worden bij het neerleggen van de akte van bekrachtiging.

Paragraaf 5 bepaalt dat een Partij te allen tijde een of meer verdragen mag toevoegen aan de lijst met haar verdragen waarvoor een kennisgeving gedaan werd zoals bedoeld in artikel 2, paragraaf 1, a), ii) door een kennisgeving daartoe aan de depositaris toe te zenden.

Paragraaf 6 staat de Partijen toe om aanvullende kennisgevingen te doen nadat ze tot de Overeenkomst toegetreden zijn. Dit biedt een Partij de mogelijkheid om te kiezen voor de toepassing van nieuwe optionele bepalingen, of, zoals gezegd in paragraaf 18 van de verklarende nota, om haar kennisgevingen betreffende de gedekte belastingverdragen die onder de toepassing vallen van de verenigbaarheidsclausules met betrekking tot elk van de bepalingen, aan te vullen om een ongewilde weglating recht te zetten. De leden a) en b) geven aan op welk tijdstip die aanvullende kennisgevingen van toepassing worden.

Artikel 30 — Latere wijzigingen van gedekte belastingverdragen

Artikel 30 zegt dat de bepalingen van de Overeenkomst geen afbreuk doen aan latere wijzigingen van gedekte belastingverdragen die de verdragsluitende rechtsgebieden onderling overeen kunnen komen. Met andere woorden, zoals gezegd in paragraaf 310 van de verklarende nota, is het niet het doel van de Overeenkomst om de inhoud van een gedekt belastingverdrag te bevriezen in de tijd, maar kunnen de verdragsluitende rechtsgebieden nog beslissen om een verdrag te wijzigen nadat het gewijzigd werd door de Overeenkomst, met inbegrip van de punten die door de Overeenkomst gewijzigd werden.

Artikel 31 — Conferentie van de Partijen

Op grond van dit artikel kan een conferentie van de Partijen bijeengeroepen worden *"voor het nemen van elke beslissing of voor het uitoefenen van elke functie die op grond van de bepalingen van de […] Overeenkomst vereist of aangewezen kan zijn"*. Paragraaf 3 staat elke Partij toe om een conferentie van de Partijen te vragen door een verzoek daartoe aan de depositaris te richten. Indien dat verzoek binnen zes kalendermaanden nadat het door de depositaris

werd medegedeeld door een derde van de Partijen gesteund wordt, roept de depositaris een conferentie van de Partijen bijeen.

Artikel 32 — Interpretatie en implementatie

Paragraaf 1 bepaalt dat elke vraag inzake de interpretatie of de implementatie van de bepalingen van gedekte belastingverdragen, zoals die gewijzigd zijn door de Overeenkomst, behandeld moet worden conform de bepalingen van het gedekte belastingverdrag die betrekking hebben op de procedure voor onderling overleg. In paragraaf 315 van de verklarende nota wordt gezegd dat dit ook slaat op vragen over de manier waarop een gedekt belastingverdrag gewijzigd wordt in toepassing van de verenigbaarheidsclausules en andere bepalingen van de Overeenkomst.

Paragraaf 2 stelt dat de vragen inzake de interpretatie of de implementatie van de eigenlijke Overeenkomst behandeld mogen worden door een conferentie van de Partijen.

Zoals gezegd in paragraaf 316 van de verklarende nota wijst het gebruik van het werkwoord "mogen" erop dat er andere manieren mogelijk zijn om de vragen met betrekking tot de interpretatie en de implementatie van de Overeenkomst te behandelen, zoals bijvoorbeeld een akkoord tussen de bevoegde autoriteiten over de wijze waarop de Overeenkomst wordt toegepast voor een specifiek gedekt belastingverdrag.

Artikel 33 — Wijziging

Ingevolge dit artikel mag elke Partij een voorstel tot wijziging van de Overeenkomst aan de depositaris voorleggen en er mag een conferentie van de Partijen bijeengeroepen worden conform de in artikel 31 beschreven procedure om dat voorstel te onderzoeken.

Artikel 34 — Inwerkingtreding

Paragraaf 1 schrijft voor dat de Overeenkomst in werking treedt op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van een termijn van drie kalendermaanden die aanvangt op de datum van neerlegging van de vijfde akte van bekrachtiging (of van aanvaarding of goedkeuring).

De eerste vijf Staten of rechtsgebieden die hun akte van bekrachtiging hebben neergelegd zijn het Eiland Man, Jersey, Oostenrijk, Polen en Slovenië. Aangezien Slovenië zijn akte van bekrachtiging neergelegd heeft op 22 maart 2018 zal de Overeenkomst in werking treden op 1 juli 2018. Op die datum worden die vijf Ondertekenaars Partij en zijn ze gebonden door de Overeenkomst.

Paragraaf 2 legt de datum vast waarop de Overeenkomst in werking treedt voor de andere Ondertekenaars (waaronder België). De Overeenkomst zal voor elk van de andere Ondertekenaars in werking treden op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van een termijn van drie kalendermaanden die aanvangt op de datum waarop ze hun akte van bekrachtiging hebben neergelegd.

Artikel 35 — Toepassing

Artikel 35 bepaalt op welk tijdstip de bepalingen van de Overeenkomst in elk van de verdragsluitende rechtsgebieden van toepassing worden voor de specifieke belastingen die onder een gedekt belastingverdrag vallen. De toepassing van de bepalingen van deel VI (Arbitrage) wordt geregeld door artikel 36.

Paragrafen 1 tot 3 (Algemene regels)

Met betrekking tot aan de bron geheven belastingen bepaalt paragraaf 1, a) dat de bepalingen van de Overeenkomst van toepassing zullen zijn op belastingen waarvoor het tot belasting aanleiding gevende feit zich voordoet op of na de eerste dag van het kalenderjaar dat aanvangt op of na de laatste van de data waarop de Overeenkomst voor de verdragsluitende rechtsgebieden die het desbetreffende gedekte belastingverdrag gesloten hebben in werking treedt. (Wanneer de Overeenkomst bijvoorbeeld op 1 maart 2018 voor het eerste verdragsluitende rechtsgebied en op 1 maart 2019 voor het tweede verdragsluitende rechtsgebied in werking treedt, zal de Overeenkomst van toepassing zijn op belastingen waarvoor het tot belasting aanleiding gevende feit zich voordoet op of na 1 januari 2020.)

Voor de andere belastingen die door een verdragsluitend rechtsgebied worden geheven, schrijft paragraaf 1, b) voor dat de eerste belastingen waarop de bepalingen van de Overeenkomst van toepassing zullen zijn de belastingen zijn die worden geheven ter zake van belastbare tijdperken die ten vroegste aanvangen op of na het verstrijken van een termijn van zes kalendermaanden, te rekenen vanaf de laatste van de data waarop de Overeenkomst voor de verdragsluitende rechtsgebieden die het desbetreffende gedekte belastingverdrag gesloten hebben in werking treedt. Wanneer bijvoorbeeld de laatste van de data waarop de Overeenkomst in werking treedt 1 september 2018 is, zullen de bepalingen van de Overeenkomst van toepassing zijn op belastingen die worden geheven ter zake van belastbare tijdperken die ten vroegste op 1 maart 2019 aanvangen. Wanneer het belastbaar tijdperk samenvalt met het kalenderjaar, zullen de bepalingen van de Overeenkomst dus voor het eerst van toepassing zijn op het belastbaar tijdperk dat aanvangt op 1 januari 2020.

De paragrafen 2 en 3 staan een Partij respectievelijk toe om de toepassing van de bepalingen met betrekking tot de aan de bron geheven belastingen te laten samenvallen met het begin van een belastbaar tijdperk (eerder dan een

kalenderjaar) en om ervoor te zorgen dat de bepalingen met betrekking tot de andere belastingen pas toepassing zullen krijgen na aanvang van een kalenderjaar. In beide gevallen wordt de door een Partij gekozen optie eenzijdig toegepast. Aangezien België geen gebruik gemaakt heeft van die keuzemogelijkheden zal het feit dat een van onze partners kiest voor de toepassing van een van die paragrafen leiden tot een asymmetrische toepassing van de bepalingen van de Overeenkomst voor het desbetreffende gedekt belastingverdrag.

Paragrafen 4 en 6 (Toepassing van artikel 16 "Procedure voor onderling overleg")

Paragraaf 4 voorziet in een bijzondere regel voor de toepassing van artikel 16 dat betrekking heeft op de procedure voor onderling overleg. De bepalingen van artikel 16 zijn van toepassing voor een gedekt belastingverdrag voor de zaken die aan de bevoegde autoriteit van een verdragsluitend rechtsgebied worden voorgelegd op of na de laatste van de data waarop de Overeenkomst voor de verdragsluitende rechtsgebieden in werking treedt, en dit ongeacht het belastbare tijdperk waarop de zaak betrekking heeft.

Die bijzondere regel is niet van toepassing op zaken die op de datum waarop de Overeenkomst voor de verdragsluitende rechtsgebieden in werking treedt niet aan de bevoegde autoriteiten konden worden voorgelegd bij toepassing van het gedekt belastingverdrag voordat dit door de Overeenkomst gewijzigd werd. Zoals gezegd in paragraaf 333 van de verklarende nota moet deze uitzondering verzekeren dat de Overeenkomst geen zaken "heropent" die vóór de inwerkingtreding van de Overeenkomst niet in aanmerking kwamen voor de procedure voor onderling overleg (omdat die zaak bijvoorbeeld niet binnen de gestelde termijn aan de bevoegde autoriteiten was voorgelegd).

Daarnaast staat paragraaf 6 een Partij toe zich het recht voor te behouden om de door paragraaf 4 voorziene bijzondere regel niet toe te passen. Indien een van de verdragsluitende rechtsgebieden die een gedekt belastingverdrag hebben gesloten dit voorbehoud maakt (wat het geval is voor een twintigtal van de partners van België) wordt de toepassing van artikel 16 voor dat gedekt belastingverdrag geregeld door de bepalingen van de paragrafen 1 tot 3.

Paragraaf 5 (Regels die van toepassing zijn op de toegevoegde verdragen)

Paragraaf 5 regelt de toepassing van de bepalingen van de Overeenkomst voor de gedekte belastingverdragen die een Partij op grond van artikel 29, paragraaf 5 toevoegt aan haar oorspronkelijke lijst met belastingverdragen.

Paragraaf 7 (Voorbehoud)

Zoals aangegeven in paragraaf 342 van de verklarende nota, moet het door paragraaf 7 voorziene voorbehoud moet de Partijen, die hun interne recht moeten wijzigen teneinde er de specifieke veranderingen in weer te geven die in elk van haar gedekte belastingverdragen zijn aangebracht, de mogelijkheid bieden zulks te doen voordat de door de Overeenkomst aangebrachte wijzigingen van toepassing worden. Paragraaf 7 stelt een Partij dus in staat om de verschillende regels die gelden voor de toepassing van de bepalingen van de Overeenkomst (of van een aanvullende kennisgeving, of van de bepalingen van deel VI, of van de intrekking of van de vervanging van een voorbehoud) zodanig te wijzigen dat die toepassing slechts gebeurt nadat die Partij al de procedures voltooid heeft waarin haar interne recht voorziet.

Lid c) bepaalt dat paragraaf 7 symmetrisch toegepast wordt, dit wil zeggen dat de regels voor de toepassing voor beide verdragsluitende rechtsgebieden gewijzigd worden wanneer een van hen dat voorbehoud maakt. Een tiental partners van België hebben dat voorbehoud gemaakt bij de ondertekening van de Overeenkomst.

Artikel 36 — Toepassing van deel VI ("Arbitrage")

Paragraaf 1 zegt dat artikel 36 afwijkt van de andere bepalingen van de Overeenkomst die betrekking hebben op de toepassing, met uitzondering van de bepalingen van artikel 35, paragraaf 7 (zie hoger).

Lid a) bepaalt dat deel VI van toepassing is op zaken die, overeenkomstig de bepalingen inzake de procedure voor onderling overleg van het desbetreffende gedekte belastingverdrag, aan de bevoegde autoriteit van een verdragsluitend rechtsgebied worden voorgelegd op of na de laatste van de data waarop de Overeenkomst voor elk van de verdragsluitende rechtsgebieden in werking treedt.

Voor de zaken die vóór die datum aan de bevoegde autoriteit van een verdragsluitend rechtsgebied worden voorgelegd (de "bestaande zaken") bepaalt lid b) dat deel VI van toepassing wordt op de datum waarop beide verdragsluitende rechtsgebieden de depositaris kennis gegeven hebben van het feit dat zij onderling overeenstemming hebben bereikt over de wijze van toepassing van deel VI overeenkomstig artikel 19, paragraaf 10, alsmede over de datum (of de data) waarop die zaken zullen beschouwd worden als zijnde voorgelegd aan de bevoegde autoriteit.

Paragraaf 2 staat een Partij toe zich het recht voor te behouden om deel VI enkel op een bestaande zaak toe te passen voor zover beide bevoegde autoriteiten overeenkomen dat die specifieke zaak aan arbitrage mag onderworpen worden.

De paragrafen 3 tot 5 regelen de toepassing van deel VI wanneer een partij de arbitrage pas begint toe te passen op een gedekt belastingverdrag nadat zij partij bij de Overeenkomst geworden is.

Artikel 37 — Opzegging

Op grond van paragraaf 1 kan elke Partij zich op elk moment uit de Overeenkomst terugtrekken door een kennisgeving daartoe aan de depositaris te richten.

Paragraaf 2 bepaalt dat de opzegging van kracht wordt op de datum waarop de kennisgeving door de depositaris ontvangen wordt en dat een gedekt belastingverdrag blijft zoals het door de Overeenkomst gewijzigd werd wanneer deze voor beide verdragsluitende rechtsgebieden reeds in werking getreden is op de datum waarop de opzegging van kracht wordt. Met andere woorden, wanneer een van de verdragsluitende rechtsgebieden eenzijdig beslist om de Overeenkomst op te zeggen, zal dit de wijzigingen die reeds in een gedekt belastingverdrag werden aangebracht niet ongedaan maken. De belastingverdragen die gesloten zijn met Staten of rechtsgebieden die na de datum van opzegging tot de Overeenkomst toetreden, zullen daarentegen niet gewijzigd worden, zoals gezegd in paragraaf 354 van de verklarende nota.

Artikel 38 — Relatie met Protocollen

Artikel 38 zegt dat de Overeenkomst mag worden aangevuld door een of meer protocollen, dat een staat of een rechtsgebied ook Partij moet zijn bij de Overeenkomst om Partij te worden bij een protocol en dat een Partij bij de Overeenkomst niet gebonden wordt door een protocol indien zij geen Partij geworden is bij dat protocol.

Artikel 39 — De depositaris

Paragraaf 1 bepaalt dat de Secretaris-Generaal van de OESO de depositaris is voor de Overeenkomst (en voor de eventuele daarbij behorende protocollen).

Paragraaf 2 geeft een niet-exhaustieve opsomming van de akten, kennisgevingen of mededelingen met betrekking tot de Overeenkomst waarvan de depositaris (binnen één kalendermaand) al de Partijen en Ondertekenaars in kennis moet stellen.

Paragraaf 3 schrijft voor dat de depositaris publiekelijk beschikbare lijsten bijhoudt van de gedekte belastingverdragen, van de door de Partijen gemaakte voorbehouden en van de door de Partijen gedane kennisgevingen.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlandse Zaken en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Lydia PEETERS

VOORONTWERP VAN DECREET

Vlaamse Regering

Voorontwerp van decreet houdende instemming met de multilaterale overeenkomst ter implementatie van aan belastingverdragen gerelateerde maatregelen ter voorkoming van grondslaguitholling en winstverschuiving, gedaan te Parijs op 24 november 2016.

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed en de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. De multilaterale overeenkomst ter implementatie van aan belastingverdragen gerelateerde maatregelen ter voorkoming van grondslaguitholling en winstverschuiving, gedaan te Parijs op 24 november 2016, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Bart TOMMELEIN

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

SERV
sterk door overleg

Advies

Multilaterale overeenkomst ter voorkoming van belastingontwijking

Brussel, 29 oktober 2018

SERV_20181029_multilaterale_overeenkomst_belastingverdragen_ADV.docx
Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen • Wetstraat 34-36, 1040 Brussel • T +32 2 209 01 11
info@serv.be • www.serv.be

Adviesvraag: Adviesvraag met betrekking tot het voorontwerp van decreet houdende instemming met de multilaterale overeenkomst ter implementatie van aan belastingverdragen gerelateerde maatregelen ter voorkoming van grondslaguitholling en winstverschuiving, gedaan te Parijs op 24 november 2016

Adviesvrager: Bart Tommelein - Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie

Ontvangst adviesvraag: 11 oktober 2018

Adviestermijn: 30 dagen

Decretale opdracht: SERV-decreet 7 mei 2004 art. 11 (overlegfunctie)

Goedkeuring raad: 29 oktober 2018

Contactpersoon: Erwin Eysackers - eeysackers@serv.be

SERV
sterk door overleg

De heer Bart TOMMELEIN
Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie
Kreupelenstraat 2
1000 BRUSSEL

contactpersoon	**ons kenmerk**	**Brussel**
Erwin Eysackers eeysackers@serv.be	SERV_BR_20181029_multilaterale_overeenkomst_BV_ee	29 oktober 2018

Adviesvraag: multilaterale overeenkomst belastingontwijking

Mijnheer de minister

Op donderdag 11 oktober 2018 ontvangt de SERV een adviesvraag betreffende een ontwerpdecreet ter vervanging van de bestaande belastingverdragen met een groot aantal landen.

Het ontwerpdecreet volgt uit het actieplan grondslaguitholling en winstverschuiving (BEPS) van de OESO, waarmee landen worden aangespoord om een pakket maatregelen te nemen onder andere om de fiscale regelgeving beter op elkaar af te stemmen. Het Multilateraal Instrument BEPS zal de bestaande belastingverdragen in één keer in lijn brengen met de verdragsbepalingen tegen belastingontwijking ontwikkeld door de OESO.

De SERV zal in dit dossier geen advies formuleren gezien de beperkte sociaaleconomische relevantie.

Hoogachtend

Hans Maertens
voorzitter

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen • Wetstraat 34-36, 1040 Brussel • T +32 2 209 01 11
info@serv.be • www.serv.be

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 64.598/3
van 5 december 2018

over

een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest ‘houdende instemming met de multilaterale overeenkomst ter implementatie van aan belastingverdragen gerelateerde maatregelen ter voorkoming van grondslaguitholling en winstverschuiving, gedaan te Parijs op 24 november 2016’

Op 5 november 2018 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest 'houdende instemming met de multilaterale overeenkomst ter implementatie van aan belastingverdragen gerelateerde maatregelen ter voorkoming van grondslaguitholling en winstverschuiving, gedaan te Parijs op 24 november 2016'.

Het voorontwerp is door de derde kamer onderzocht op 4 december 2018. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Peter SOURBRON, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Dries VAN EECKHOUTTE, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 5 december 2018.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond[1], alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest strekt ertoe instemming te verlenen met de multilaterale overeenkomst ter implementatie van aan belastingverdragen gerelateerde maatregelen ter voorkoming van grondslaguitholling en winstverschuiving, gedaan te Parijs op 24 november 2016 (hierna: Overeenkomst).

ALGEMENE OPMERKINGEN

3. In advies 64.465/VR[2] formuleerde de Raad van State, afdeling Wetgeving, de volgende algemene opmerkingen in verband met de Overeenkomst, die hier kunnen worden herhaald:

> "3. De Overeenkomst is een multilateraal verdrag gesloten in het kader van het BEPS-actieplan[3] van de OESO met als doel om agressieve internationale fiscale planning waardoor winst op kunstmatige wijze verschoven wordt naar plaatsen waar deze niet of aan minder heffing onderworpen wordt, tegen te gaan.
>
> De onderhandelaars beoogden een snelle doorvoering van deze maatregelen die grondslaguitholling en winstverschuiving moeten voorkomen. De maatregelen werden daarom niet louter doorgevoerd via een aanpassing van het OESO-modelverdrag tot het vermijden van dubbele belastingen naar het inkomen, maar ook via deze Overeenkomst waarin een bijzonder mechanisme is opgenomen voor een snelle wijziging van het bestaande raamwerk van meer dan drieduizend bilaterale dubbelbelastingverdragen die veelal op basis van eerdere versies van het OESO-modelverdrag zijn gesloten.
>
> 4. De Overeenkomst werd door de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV) en door de Interministeriële Conferentie voor het Buitenlands Beleid (ICBB) als een gemengd verdrag gekwalificeerd dat tot de bevoegdheid behoort van de federale overheid, de gewesten en de gemeenschappen.[4]

---

[1] Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

[2] Adv.RvS 64.465/VR van 23 november 2018 over een voorontwerp van wet 'houdende instemming met de Multilaterale overeenkomst ter implementatie van aan belastingverdragen gerelateerde maatregelen ter voorkoming van grondslaguitholling en winstverschuiving, gedaan te Parijs op 24 november 2016'.

[3] *Voetnoot 2 uit het geciteerde advies: Zie* http://www.oecd.org/tax/beps.

[4] *Voetnoot 3 uit het geciteerde advies:* De Interministeriële Conferentie voor het Buitenlands Beleid stemde via de schriftelijke procedure in met het verslag van de Werkgroep Gemengde Verdragen, wat bij brieven van 4 april 2017 is bevestigd.

Hiermee kan worden ingestemd.

5. Het bijzondere mechanisme voor het wijzigen van reeds gesloten dubbelbelastingverdragen laat aan de toetredende partijen een zekere keuzemogelijkheid en soepelheid in de manier waarop aan de BEPS-minimumstandaarden kan worden voldaan (zie bijvoorbeeld artikel 7, paragraaf 3, van de Overeenkomst), in het formuleren van voorbehouden bij bepalingen die geen minimumstandaarden bevatten (bijvoorbeeld artikel 4, paragraaf 3) en in het al dan niet opteren voor bepaalde facultatieve aanvullende bepalingen (bijvoorbeeld artikel 5).

Op het tijdstip van de ondertekening moet een verdragspartij aan de depositaris een (voorlopige of te bevestigen) lijst met voorbehouden en kennisgevingen bezorgen. Tot het tijdstip van neerlegging van haar akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring kan zij in die lijst elke wijziging die zij passend acht aanbrengen. Nadat een partij de akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring heeft neergelegd, kan zij te allen tijde een voorbehoud intrekken of vervangen door een beperkter voorbehoud, of de lijst met verdragen die zij door de Overeenkomst wenst te wijzigen aanvullen, of ervoor opteren nieuwe facultatieve bepalingen toe te passen door nieuwe kennisgevingen te doen. Het is een partij evenwel in principe niet toegelaten om na neerlegging van de akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring nog een nieuw voorbehoud te maken of om af te zien van de keuze om facultatieve bepalingen toe te passen (artikelen 28 en 29 van de Overeenkomst).

Een gevolg hiervan is dat op het ogenblik van de goedkeuring van de wet, het decreet of de ordonnantie houdende instemming met de Overeenkomst het voor de betrokken wetgever niet noodzakelijk geheel duidelijk zal zijn welke (definitieve) opties de andere partijen bij de Overeenkomst hebben gemaakt of zullen maken. De draagwijdte van de wijzigingen aan de geldende dubbelbelastingverdragen zal dus onzeker zijn. Hierin verschilt deze instemmingsprocedure van de procedure tot instemming met een dubbelbelastingverdrag. Op het ogenblik van de goedkeuring van een wet houdende instemming met een dubbelbelastingverdrag staan de afspraken die de daarbij betrokken staten wederkerig zijn overeengekomen wel vast en kan de betrokken wetgever met volledige kennis van zaken al dan niet instemmen met de onderhandelde overeenkomst.

6. De gemachtigde verklaarde dat België beoogt om op het ogenblik van de bekrachtiging van de Overeenkomst een kennisgeving neer te leggen met een opsomming van 99 dubbelbelastingverdragen waarvan het wenst dat deze onder het toepassingsgebied van de Overeenkomst zouden vallen. Voor zover de andere verdragspartijen telkens hetzelfde verklaren, zullen deze verdragen door de Overeenkomst effectief worden gewijzigd.

Gevraagd welke dubbelbelastingverdragen België niet onder het toepassingsgebied van de Overeenkomst zou willen laten vallen, en waarom, antwoordde de gemachtigde het volgende:

> ‘De verdragen met Japan, Nederland, Duitsland, Noorwegen en Zwitserland werden op het ogenblik van de ondertekening van het Multilateraal verdrag niet opgenomen op de lijst van 'gedekte verdragen'. Het nieuwe verdrag dat op 12 oktober 2016 met Japan werd ondertekend houdt reeds rekening met de resultaten van het BEPS-project en de andere partnerlanden gaven de voorkeur aan een bilaterale aanpassing van hun verdrag met België. Met Nederland en Duitsland worden trouwens reeds geruime tijd onderhandelingen gevoerd voor het sluiten van een nieuw dubbelbelastingverdrag. Ten aanzien van Duitsland zijn deze onderhandelingen quasi afgerond. Aangezien het niet duidelijk is of er met Nederland een algeheel akkoord zal kunnen worden bereikt heeft België alsnog

geopteerd om het bestaand dubbelbelastingverdrag met Nederland van 2001 op te nemen op de lijst van gedekte verdragen. Met Noorwegen en Zwitserland zijn momenteel onderhandelingen aan de gang voor het sluiten van een protocol waardoor het bilateraal verdrag met België BEPS-conform wordt gemaakt. Zoals reeds aangehaald (…) hierboven werd Taiwan van de lijst verwijderd aangezien het niet om een internationaal verdrag gaat maar om een akkoord tussen private autoriteiten.'

Op basis van de voorlopige lijsten van voorbehouden en verklaringen die op het ogenblik van ondertekening werden neergelegd, zouden volgens de gemachtigde 56 dubbelbelastingverdragen waarbij België partij is als gedekte belastingverdragen worden gekwalificeerd.

7. De keuzemogelijkheden die aan de verdragspartijen worden gelaten, nemen verschillende vormen aan. Het gaat onder meer om de volgende instrumenten:

- Bij een aantal bepalingen van de Overeenkomst – die geen minimumstandaarden bevatten – kan een *voorbehoud* worden gemaakt (zie artikel 28 van de Overeenkomst). De bepaling waarover een voorbehoud wordt geformuleerd, wordt dan op geen van de gedekte belastingverdragen van die partij toegepast, zolang het voorbehoud niet wordt ingetrokken of gewijzigd.

  Zo wil België een voorbehoud formuleren om de artikelen 4, 9, paragraaf 1, a), 10 en 14, van de Overeenkomst niet toe te passen. Deze bepalingen zullen bijgevolg geen toepassing vinden, en op dit punt zullen de gedekte belastingverdragen waarbij België partij is dan ook niet worden gewijzigd.

- Voor sommige bepalingen van de Overeenkomst die wel een minimumstandaard bevatten, wordt aan de partijen de *keuze* gelaten tussen verschillende alternatieve oplossingen. Slechts indien beide verdragspartijen dezelfde optie kiezen, zal de betrokken optie de bepaling van het gedekte belastingverdrag in die zin vervangen. Kiezen beide verdragspartijen niet dezelfde optie, dan zal de minimumstandaard enkel voorrang hebben op de betrokken bepaling van het gedekte belastingverdrag voor zover deze bepaling van het gedekte belastingverdrag met die minimumstandaard onverenigbaar is (zie bijvoorbeeld artikel 7, paragraaf 17, a), van de Overeenkomst). Wanneer de partijen bij een gedekt belastingverdrag een verschillende keuze maken, kan bijgevolg onderling overleg aangewezen zijn om tot een voor beide partijen bevredigende oplossing te komen.

  Zo wil België een verklaring neerleggen om de optie van artikel 7, paragraaf 1, toe te passen.

- Voor sommige bepalingen van de Overeenkomst die wel een minimumstandaard bevatten, wordt aan de partijen de mogelijkheid gelaten om deze *niet toe te passen*, bijvoorbeeld indien hun gedekte belastingverdragen al aan deze minimumstandaard voldoen (zie bijvoorbeeld artikel 11, paragraaf 4, van de Overeenkomst).

- Sommige bepalingen van de Overeenkomst zijn dan weer facultatieve, aanvullende bepalingen. Ze zijn enkel van toepassing indien beide partijen bij een gedekt belastingverdrag kiezen om ze toe te passen.

  Zo wil België geen enkele van de voorgestelde opties onder artikel 5 kiezen.[5] België wenst daarentegen wel om optie B van artikel 13 alsook de aanvullende bepalingen

[5] *Voetnoot 4 uit het geciteerde advies:* Waardoor een keuze voor een van de opties door een verdragspartner bij een gedekt belastingverdrag tot gevolg heeft dat de gekozen optie van toepassing is op de eigen inwoners (artikel 5, paragraaf 1, van de Overeenkomst).

van artikel 6, paragraaf 3, artikel 7, paragraaf 4, en deel VI (Arbitrage) toe te passen. Deze laatste bepalingen zullen van toepassing zijn op de gedekte belastingverdragen indien de verdragspartner bij een gedekt belastingverdrag een gelijkaardige verklaring aflegt.

8. Gevraagd naar de verklaringen en voorbehouden die België wenst te maken op het ogenblik van de bekrachtiging van de Overeenkomst, heeft de gemachtigde een lijvig document bezorgd, met daarin de verschillende verklaringen en voorbehouden waarover tussen de verschillende Belgische overheden overeenstemming zou zijn bereikt.

De gemachtigde lichtte toe dat deze lijst de volgende wijzigingen bevat ten opzichte van de lijst die ter gelegenheid van de ondertekening namens België werd neergelegd:[6]

> 'Hierbij toegevoegd vindt u de lijst van verklaringen en voorbehouden die op 12 juni jongstleden ter verificatie aan de depositaris is overgemaakt. De depositaris (OESO) heeft hierop niet gereageerd. De lijst van 12 juni verschilt van de lijst die werd neergelegd naar aanleiding van de ondertekening van het Multilateraal verdrag (op 7 juni 201[7]) onder meer op de volgende punten:
>
> a. Het akkoord met Taiwan werd niet meer opgenomen aangezien dit geen verdrag is tussen Staten. De verdragen met Nederland (wegens onduidelijkheid omtrent het bereiken van een akkoord over het sluiten van een nieuw verdrag), het nieuw verdrag met Botswana (ondertekend op 30-11-2017) en het nieuw Protocol tot wijziging van het DBV met Rusland (ondertekend op 21/1/2018) werden toegevoegd aan de lijst van gedekte verdragen;
> b. De titel van het DBV met het Verenigd Koninkrijk werd gecorrigeerd;
> c. De datum van inwerkingtreding van het protocol tot wijziging van het DBV met Polen wordt opgenomen;
> d. Het voorbehoud dat aanvankelijk was gemaakt in toepassing van artikel 12 (4) van het Multilateraal verdrag wordt niet langer gemaakt. De notificaties omtrent de impact van de aanname van het artikel 12 van het Verdrag worden toegevoegd.'

9. Om de juridische draagwijdte van de Overeenkomst te kennen, en de impact die deze heeft op de verschillende dubbelbelastingverdragen die België gesloten heeft, zal bijgevolg een grondige kennis vereist zijn van verschillende aanvullende verdragsgegevens, waaronder de verklaringen en voorbehouden van België, de verklaringen en voorbehouden van de andere verdragspartners, en de eventuele latere wijzigingen hiervan,[7] en van de reacties op elkaars verklaringen en voorbehouden.[8]

De transparantie van de regels die ter zake gelden is dan ook vrij problematisch, wat nefast is voor de rechtszekerheid:

- om te weten of een dubbelbelastingverdrag te beschouwen is als een gedekt belastingverdrag en bijgevolg door de Overeenkomst wordt gewijzigd, zal eerst moeten worden onderzocht of er een match is tussen de kennisgevingen van beide partijen bij het dubbelbelastingverdrag;

---

[6] *Voetnoot 5 uit het geciteerde advies:* Die laatste lijst kan worden geconsulteerd op de OESO-website, zie http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-position-belgium.pdf.

[7] *Voetnoot 6 uit het geciteerde advies:* Zie bv. de artikelen 28, paragraaf 9, en 29, paragrafen 5 en 6, van de Overeenkomst.

[8] *Voetnoot 7 uit het geciteerde advies:* Zie bv. de artikelen 7, paragraaf 7, en 28, paragraaf 2, van de Overeenkomst.

- om vervolgens te weten of een bepaling van een gedekt belastingverdrag door een bepaling van de Overeenkomst wordt gewijzigd, zal een grondig onderzoek van de relevante bepaling van de Overeenkomst en van de kennisgevingen en voorbehouden van beide partijen bij het gedekte belastingverdrag moeten gebeuren. Dit onderzoek kan eveneens een inhoudelijke appreciatie van de bepaling van het gedekte belastingverdrag vereisen (bijvoorbeeld om na te gaan of en in welke mate de betrokken bepaling onverenigbaar is met de minimumstandaard);
- bij de Overeenkomst zelf worden geen formele tekstwijzigingen doorgevoerd in de teksten van de dubbelbelastingverdragen, maar de draagwijdte van de wijziging zal moeten worden afgeleid uit een samenlezing van de tekst van het gedekte belastingverdrag, de tekst van de Overeenkomst, en een hele reeks kennisgevingen, voorbehouden en andere teksten (bijvoorbeeld ook de "*Explanatory Statement*", zie verder, opmerking 10).

De bij de Overeenkomst gehanteerde snelle, maar complexe techniek van verdragswijzigingen beantwoordt derhalve niet aan de vereisten van duidelijkheid, transparantie en rechtszekerheid ten aanzien van de burgers.

In die omstandigheden komt het aan de bevoegde overheden toe om de doorwerking van dit complex geheel van internationale teksten te begeleiden teneinde het geheel zo doorzichtig mogelijk te maken voor de niet-ingewijde lezer, ook in die gevallen waarin de doorwerking van dat recht automatisch gebeurt.

Aan de gemachtigde werd gevraagd welke stappen zouden worden ondernomen om deze veelheid aan relevante verdragsinformatie die nodig is opdat burgers hun rechtspositie zouden kunnen bepalen (zoals datum van inwerkingtreding, voorbehouden, verklaringen, enzovoort, van zowel België als van zijn verdragspartners) kenbaar te maken. Hierop antwoordde deze:

> 'België heeft de intentie (net als vele andere jurisdicties) om de impact van het Multilateraal verdrag op de bilaterale verdragen te verduidelijken door het publiceren van 'synthetische teksten' per betrokken partnerjurisdictie. Deze teksten zouden voor zover als mogelijk (…) met de betrokken partnerjurisdictie worden 'afgestemd', t.t.z. dat er zal worden gestreefd om de opmaak te doen in overleg met en met het akkoord van de verdragsonderhandelaars van de partnerstaat. Deze teksten zouden worden opgemaakt in de verschillende taalversies van het huidig bilateraal verdrag en worden opgenomen in de publieke toegankelijke databank (fisconetplus) van de FOD Financiën. Ook de datum van inwerkingtreding en toepassing van het Multilateraal verdrag tussen België en de specifieke partnerstaat zouden worden opgenomen. Aangezien het multilateraal verdrag en het gedekt bilateraal verdrag 'naast elkaar' moeten worden gelezen zal de gepubliceerde synthetische tekst slechts een officieus karakter hebben en de gemeenschappelijke visie weergeven van de verdragsonderhandelaars over de impact van het multilateraal verdrag op het bilateraal verdrag.'[9]

[9] *Voetnoot 8 uit het geciteerde advies:* Wat FISCONET*plus* (https://gcloudbelgium.sharepoint.com/sites/minfin-fisconet_public) betreft, moet worden opgemerkt dat het niet gaat om een documentair systeem dat *vrij* toegankelijk is, vermits een (gratis) Microsoft-account (cf. https://account.microsoft.com/account?lang=nl-be) is vereist. De vraag rijst of deze belemmering van de toegankelijkheid van de betrokken overheidsinformatie voor de burger wel noodzakelijk en evenredig is, en in overeenstemming met de regelgeving inzake de verwerking van persoonsgegevens.

De door de gemachtigde voorgestelde werkwijze kan worden toegejuicht aangezien deze tijdens een overgangsfase ervoor kan zorgen dat de betrokken rechtsregels toegankelijker en transparanter worden gemaakt. Het zal evenwel een volgehouden inspanning vergen om de synthetische teksten up-to-date te houden. Het verdient aanbeveling om een bepaling met een opdracht in die zin aan de uitvoerende macht aan het voorontwerp van wet toe te voegen.

Om de overgangsfase zo kort mogelijk te houden, zouden de dubbelbelastingverdragen echter systematisch en zo spoedig mogelijk moeten worden aangepast aan de nieuwe regels."

ONDERZOEK VAN DE TEKST VAN DE OVEREENKOMST

4. In advies 64.465/VR werden de volgende opmerkingen gemaakt bij de tekst van de Overeenkomst, die van overeenkomstige toepassing zijn voor het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet:

"10. Samen met de Overeenkomst werd een "Explanatory Statement to the Multilateral Convention to Implement Tax Treaty related Measures to Prevent Base Erosion and Profit Shifting" (hierna: gemeenschappelijke verklaring) aangenomen. Wegens de bijzondere status van een dergelijke gemeenschappelijke verklaring van de partijen waarover overeenstemming werd bereikt op het ogenblik van het sluiten van het verdrag,[10] dient eveneens met deze gemeenschappelijke verklaring te worden ingestemd. De verklaring zal derhalve samen met het voorontwerp moeten worden ingediend bij het parlement.

11. Aan de gemachtigde werd gevraagd waarom de verklaringen en voorbehouden niet zijn opgenomen in het dispositief van het voorontwerp van instemmingswet. Hierop antwoordde deze:

> 'In overleg met de dienst Verdragen van de FOD Buitenlandse Zaken werd besloten om de lijst van verklaringen (i.e. de lijst met de gedekte jurisdicties, voorbehouden, opties en notificaties) niet op te nemen in de instemmings[wet] doch er enkel en alleen naar te verwijzen in de memorie van toelichting. Het Parlement keurt weliswaar het Multilateraal Verdrag goed doch het is een prerogatief van de Regering om de nodige voorbehouden te maken, deze te wijzigen en deze eventueel later op te heffen. Enkel het Multilateraal verdrag als dusdanig wordt dus ter instemming voorgelegd aan het Parlement.'

Met de gemachtigde kan worden ingestemd dat het maken van voorbehouden en het doen van verklaringen op het ogenblik van de bekrachtiging van de Overeenkomst het prerogatief is van de Koning, nadat hierover consensus is bereikt met de gewest- en gemeenschapsregeringen (artikel 167, §§ 1, eerste lid, 2 en 3, van de Grondwet).

Vermits de kennisgevingen en voorbehouden de draagwijdte van de verplichtingen bepalen die voor België – en zijn burgers – uit de Overeenkomst voortvloeien, moeten deze ook aan de bevoegde parlementen ter instemming worden voorgelegd, bij gebreke waarvan ze geen uitwerking in de Belgische interne rechtsorde zullen hebben (artikel 167, §§ 2 en 3, van de Grondwet).

[10] *Voetnoot 9 uit het geciteerde advies:* Zie artikel 31, paragraaf 2, a), van het Verdrag van Wenen van 23 mei 1969 'inzake het verdragenrecht'.

Er is dan ook nood aan een afstemming over de voorgenomen verklaringen en voorbehouden, niet alleen tussen de Koning en de gemeenschaps- en gewestregeringen (wat reeds blijkt te zijn gebeurd), maar ook tussen de uitvoerende macht en het betrokken parlement. In het aan de Raad van State voorgelegde dossier ontbreken evenwel de verklaringen en voorbehouden van België en wordt de draagwijdte ervan evenmin besproken. De tekst van de verklaringen en voorbehouden zal moeten worden toegevoegd aan het dossier dat bij de Kamer van volksvertegenwoordigers wordt ingediend, en zal moeten worden toegelicht in de memorie van toelichting.

De beste manier om de rechtszekerheid voor de burgers te waarborgen en zich ervan te vergewissen dat het parlement met deze verklaringen en voorbehouden heeft ingestemd, bestaat er evenwel in naar deze verklaringen en voorbehouden te verwijzen in het dispositief zelf van het voorontwerp van instemmingwet. Hiertoe kan een nieuw artikel worden ingevoegd waarin wordt bepaald dat de verklaringen en voorbehouden die in bijlage zijn opgenomen volkomen gevolg zullen hebben, waarbij de tekst van de verklaringen en voorbehouden die België voornemens is te maken in bijlage bij het wetsontwerp worden gevoegd.[11] Op die manier worden betwistingen voorkomen over de mate waarin het parlement heeft ingestemd met de Overeenkomst.

12. Het publiek toegankelijk maken van 'synthetische teksten' doet geen afbreuk aan de verplichting om de instemmingswet en de bijhorende documenten (de Overeenkomst, de gemeenschappelijke verklaring en de verklaringen en voorbehouden van België) bekend te maken in het Belgisch Staatsblad. Volgens vaste rechtspraak van het Hof van Cassatie moet een verdrag behoorlijk worden bekendgemaakt – bij ontstentenis van een bijzondere wetsbepaling: in het Belgisch Staatsblad – om de burger persoonlijk te kunnen binden.[12]

Dat geen bekendmaking in het Belgisch Staatsblad zou plaatsvinden van de andere relevante verdragsinformatie (bekrachtiging, inwerkingtreding, voorbehouden en kennisgevingen door de andere verdragspartijen, …) die cruciaal is om te weten welke de gevolgen zijn voor de geldende dubbelbelastingverdragen, levert enkel geen bezwaar op indien de Overeenkomst zelf de vorm bepaalt waarin die gegevens moeten worden bekendgemaakt of indien de federale wetgever in een afwijkende regeling van bekendmaking had voorzien, wat thans niet het geval is.

Artikel 39, paragraaf 3, van de Overeenkomst bepaalt dat de depositaris van het verdrag 'publiekelijk beschikbare lijsten' bijhoudt van de gedekte belastingverdragen, de door de partijen gemaakte voorbehouden en de door de partijen gedane kennisgevingen. Het gaat om een opdracht die aan de depositaris wordt gegeven om ter bevordering van de transparantie en duidelijkheid de voornoemde lijsten publiek toegankelijk te maken.

Opdat de door de depositaris gedane bekendmaking, inzonderheid dan het publiek beschikbaar stellen van de voorbehouden en kennisgevingen van de andere verdragspartijen, beschouwd zou kunnen worden als officiële bekendmaking in plaats van een bekendmaking in het Belgisch Staatsblad, zou de federale wetgever in de instemmingswet uitdrukkelijk kunnen bepalen dat de bekendmaking door de depositaris van de in artikel 39, paragraaf 3, van de Overeenkomst vermelde verdragsgegevens geldt als internrechtelijke bekendmaking ervan. Doch ook in dat geval zal erop moeten worden

[11] *Voetnoot 10 uit het geciteerde advies: Beginselen van de wetgevingstechniek – Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire* teksten, Raad van State, 2008, nr. 207, te raadplegen op de internetsite van de Raad van State (www.raadvst-consetat.be).

[12] *Voetnoot 11 uit het geciteerde advies:* Cass. 11 december 1953, *Pas.* 1954, I, 298; Cass. 19 maart 1981, *JT* 1982, 565-567, noot J. VERHOEVEN.

toegezien dat de bekendmaking beantwoordt aan de essentiële randvoorwaarden op het gebied van toegankelijkheid en kenbaarheid van een officiële bekendmaking.

13. Artikel 7 van de Overeenkomst is erop gericht om in lijn met Actie 6 van het BEPS-actieplan te voorzien in een minimumstandaard om misbruik van de belastingverdragen te voorkomen.[13] België heeft in dat verband gekozen om enkel de bepaling van het criterium van de voornaamste doelen toe passen. Naar luid van artikel 7, paragraaf 1, van de Overeenkomst schrijft die bepaling voor dat, '[n]iettegenstaande enige bepaling van een gedekt belastingverdrag, (…) een voordeel waarin dat gedekte belastingverdrag voorziet niet [wordt] toegekend met betrekking tot een inkomens- of vermogensbestanddeel wanneer er, rekening houdend met alle relevante feiten en omstandigheden, redelijkerwijs kan worden geconcludeerd dat het verkrijgen van dat voordeel een van de voornaamste doelen was van een constructie of transactie die direct of indirect tot dat voordeel geleid heeft, tenzij vastgesteld wordt dat het toekennen van dat voordeel in die omstandigheden in overeenstemming zou zijn met het voorwerp en het doel van de desbetreffende bepalingen van het gedekte belastingverdrag'.[14]

De afdeling Wetgeving van de Raad van State wijst in dit verband op arrest nr. 141/2013 van het Grondwettelijk Hof[15] waarin het Hof met betrekking tot andere algemene fiscale antimisbruikbepalingen (inzonderheid in artikel 344, § 1, van Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, artikel 18, § 2, van het Wetboek der Registratie-, Hypotheek- en Griffierechten en artikel 106, tweede lid, van het Wetboek der Successierechten) heeft besloten tot de verenigbaarheid ervan met de artikelen 170 en 172 van de Grondwet, gelet op de 'verschillende strikte voorwaarden' waaraan de toepassing van deze bepalingen onderworpen zijn.

Het spreekt voor zich dat artikel 7 van de Overeenkomst dient te worden uitgevoerd in lijn met het voormelde arrest van het Grondwettelijk Hof."

ONDERZOEK VAN DE TEKST VAN HET INSTEMMINGSDECREET

5. Bovenaan de Nederlandse tekst van de Overeenkomst die bij het voorontwerp van instemmingsdecreet is gevoegd, wordt het best vermeld dat het om een vertaling gaat. Alleen de Engelse en de Franse tekst van de Overeenkomst zijn immers authentiek.

DE GRIFFIER — DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS — Jo BAERT

[13] *Voetnoot 12 uit het geciteerde advies:* Cf. http://www.oecd.org/fr/fiscalite/beps/actions-beps.htm.

[14] *Voetnoot 13 uit het geciteerde advies:* Daarnaast heeft België ook gekozen om de aanvullende bepaling van artikel 7, paragraaf 4, van de Overeenkomst toe te passen. Die bepaling staat de bevoegde autoriteit toe om, wanneer een voordeel geweigerd wordt op grond van de bepaling van het criterium van de voornaamste doelen, de belastingplichtige het voordeel toe te kennen waartoe hij gerechtigd zou zijn geweest bij afwezigheid van de transactie of de constructie die geleid heeft tot de toepassing van die bepaling van het criterium van de voornaamste doelen.

[15] *Voetnoot 14 uit het geciteerde advies:* GwH 30 oktober 2013, nr. 141/2013, B.19.

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed en de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. De multilaterale overeenkomst ter implementatie van aan belastingverdragen gerelateerde maatregelen ter voorkoming van grondslaguitholling en winstverschuiving en de verklarende nota, gedaan te Parijs op 24 november 2016, zullen volkomen gevolg hebben.

In dit decreet wordt verstaan onder de Overeenkomst: de multilaterale overeenkomst ter implementatie van aan belastingverdragen gerelateerde maatregelen ter voorkoming van grondslaguitholling en winstverschuiving, gedaan te Parijs op 24 november 2016.

Art. 3. De gemaakte voorbehouden en gedane kennisgevingen overeenkomstig de artikelen 28 en 29 van de Overeenkomst, opgenomen als bijlage, evenals de wijzigingen aan de voorbehouden en de kennisgevingen, zullen volkomen uitwerking hebben.

Art. 4. De publiek beschikbare lijsten van gegevens aangaande de andere partijen bij de Overeenkomst zoals opgesomd in artikel 39, §3, van de Overeenkomst, bijgehouden door de depositaris, vermeld in artikel 39, §1, van de Overeenkomst, gelden als bekendmaking in de zin van artikel 8 van de wet van 31 mei 1961 betreffende het gebruik der talen in wetgevingszaken, het opmaken, bekendmaken en inwerkingtreden van wetten en verordeningen.

Brussel, 25 januari 2019.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Lydia PEETERS

BIJLAGE BIJ HET ONTWERP VAN DECREET:
Gemaakte voorbehouden en gedane kennisgevingen
overeenkomstig de artikelen 28 en 29 van de Overeenkomst

KONINKRIJK BELGIE

Toestand van de lijst met voorbehouden en kennisgevingen bij de neerlegging van de akte van bekrachtiging

Dit document bevat de lijst met voorbehouden en kennisgevingen door België, zoals die op grond van de artikelen 28(6) en 29(3) van de Overeenkomst bevestigd werden bij de neerlegging van de akte van bekrachtiging.

Artikel 2 – **Interpretatie van uitdrukkingen**

Kennisgeving – Verdragen die onder de toepassing van de Overeenkomst vallen

Ingevolge artikel 2(1)(a)(ii) van de Overeenkomst, wenst België de volgende verdragen onder de toepassing van de Overeenkomst te laten vallen:

Nr	Titel	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Origineel/ wijzigend Instrument	Datum van ondertekening	Datum van inwerking-treding
1	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Albanië tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting	Albanië	Origineel	14-11-2002	01-09-2004
2	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Democratische Volksrepubliek Algerije tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van wederzijdse bijstand inzake belastingen naar het inkomen en het vermogen	Algerije	Origineel	15-12-1991	10-01-2003
3	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en Argentijnse Republiek tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen	Argentinië	Origineel	12-06-1996	22-07-1999
4	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Armenië tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen	Armenië	Origineel	07-06-2001	01-10-2004

Nr	Titel	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Origineel/ wijzigend Instrument	Datum van ondertekening	Datum van inwerking-treding
5	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en Australië tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen	Australië	Origineel	13-10-1977	01-11-1979
			Wijzigend instrument (a)	20-03-1984	20-09-1986
			Wijzigend instrument (b)	24-06-2009	12-05-2014
6	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Oostenrijk tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, met inbegrip van de ondernemingsbelasting en de grondbelastingen	Oostenrijk	Origineel	29-12-1971	28-06-1973
			Wijzigend instrument (a)	10-09-2009	01-03-2016
7	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Azerbeidzjan tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen	Azerbeidzjan	Origineel	18-05-2004	12-08-2006
8	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Bahrein tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen	Bahrein	Origineel	04-11-2007	11-12-2014
			Wijzigend instrument (a)	23-11-2009	11-12-2014
9	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Volksrepubliek Bangladesh tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen	Bangladesh	Origineel	18-10-1990	09-12-1997
10	Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Republiek Wit-Rusland tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen	Wit-Rusland	Origineel	07-03-1995	13-10-1998
11	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Socialistisch Federatieve Republiek Joegoslavië tot het vermijden van dubbele belasting van het inkomen en het vermogen	Joegoslavië – Bosnië en Herzegovina	Origineel	21-11-1980	26-05-1983
12	Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering	Botswana	Origineel	30-11-2017	N/A

Nr	Titel	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Origineel/ wijzigend Instrument	Datum van ondertekening	Datum van inwerking-treding
	van de Republiek Botswana tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen				
13	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Federatieve Republiek Brazilië tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen	Brazilië	Origineel	23-06-1972	13-07-1973
			Wijzigend instrument (a)	20-11-2002	23-10-2007
14	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Volksrepubliek Bulgarije tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen	Bulgarije	Origineel	25-10-1988	28-11-1991
15	Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van Canada tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen	Canada	Origineel	23-05-2002	06-10-2004
			Wijzigend instrument (a)	01-04-2014	N/A
16	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Chili tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen	Chili	Origineel	06-12-2007	05-05-2010
17	Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Volksrepubliek China tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen	China	Origineel	07-10-2009	29-12-2013
18	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Democratische Republiek Congo tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken en het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen	Congo (Democratische Republiek)	Origineel	23-05-2007	24-12-2011
			Wijzigend instrument (a)	16-07-2010	N/A
19	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Kroatië tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen	Kroatië	Origineel	31-10-2001	01-04-2004
20	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Cyprus tot het	Cyprus	Origineel	14-05-1996	08-12-1999

Nr	Titel	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Origineel/ wijzigend Instrument	Datum van ondertekening	Datum van inwerking-treding
	vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen				
21	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Tsjechische Republiek tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen	Tsjechische Republiek	Origineel	16-12-1996	24-07-2000
			Wijzigend instrument (a)	15-03-2010	13-01-2015
22	Overeenkomst tussen België en Denemarken tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen	Denemarken	Origineel	16-10-1969	31-12-1970
			Wijzigend instrument (a)	27-09-1999	25-04-2003
			Wijzigend instrument (b)	07-07-2009	18-07-2013
23	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Ecuador tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen	Ecuador	Origineel	18-12-1996	18-03-2004
24	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Arabische Republiek Egypte tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen	Egypte	Origineel	03-01-1991	03-03-1997
25	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Estland tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen	Estland	Origineel	05-11-1999	15-04-2003
26	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Finland tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen	Finland	Origineel	18-05-1976	27-12-1978
			Wijzigend instrument (a)	13-03-1991	16-07-1997
			Wijzigend instrument (b)	15-09-2009	18-07-2013
27	Overeenkomst tussen België en Frankrijk tot voorkoming van dubbele belasting en tot regeling van wederzijdse administratieve en juridische bijstand inzake inkomstenbelastingen	Frankrijk	Origineel	10-03-1964	17-06-1965
			Wijzigend instrument (a)	15-02-1971	19-07-1973
			Wijzigend instrument (b)	08-02-1999	27-04-2000
			Wijzigend instrument (c)	12-12-2008	17-12-2009
			Wijzigend	07-07-2009	01-07-2013

Nr	Titel	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Origineel/ wijzigend Instrument	Datum van ondertekening	Datum van inwerking-treding
			instrument (d)		
28	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Gabon tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen	Gabon	Origineel	14-01-1993	13-05-2005
29	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en Georgië tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen	Georgië	Origineel	14-12-2000	04-05-2004
30	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Ghana tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar vermogenswinst	Ghana	Origineel	22-06-2005	17-10-2008
31	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Helleense Republiek tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen	Griekenland	Origineel	25-05-2004	30-12-2005
			Wijzigend instrument (a)	16-03-2010	24-07-2017
32	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Speciale Administratieve Regio Hong Kong van de Volksrepubliek China tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen	Hong Kong	Origineel	10-12-2003	07-10-2004
33	Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Hongaarse Volksrepubliek tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen	Hongarije	Origineel	19-07-1982	25-02-1984
34	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek IJsland tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen	IJsland	Origineel	23-05-2000	19-06-2003
			Wijzigend instrument (a)	15-09-2009	14-04-2015
35	Overeenkomst tussen de Regering van	India	Origineel	26-04-1993	01-10-1997

Nr	Titel	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Origineel/ wijzigend Instrument	Datum van ondertekening	Datum van inwerking-treding
	het Koninkrijk België en de Regering van de Republiek India tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen		Wijzigend instrument (a)	09-03-2017	N/A
36	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Indonesië tot het vermijden van de dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen	Indonesië	Origineel	16-09-1997	07-11-2001
37	Overeenkomst tussen België en Ierland tot het vermijden van dubbele belasting en van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen	Ierland	Origineel	24-06-1970	31-12-1973
			Wijzigend instrument (a)	14-04-2014	N/A
38	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Eiland Man tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen	Eiland Man	Origineel	16-07-2009	N/A
39	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Staat Israël tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen	Israël	Origineel	13-07-1972	04-11-1975
40	Overeenkomst tussen België en Italië tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken en het ontgaan van belasting op het gebied van belastingen naar het inkomen	Italië	Origineel	29-04-1983	29-07-1989
			Wijzigend instrument (a)	19-12-1984	29-07-1989
			Wijzigend instrument (b)	11-10-2004	17-04-2013
41	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Ivoorkust tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen	Ivoorkust	Origineel	25-11-1977	30-12-1980
42	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Kazachstan tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen	Kazachstan	Origineel	16-04-1998	13-04-2000
43	Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Unie van Socialistische Sovjetrepublieken tot het vermijden	USSR -Kirgizië	Origineel	17-12-1987	08-01-1991

Nr	Titel	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Origineel/ wijzigend Instrument	Datum van ondertekening	Datum van inwerking-treding
	van de dubbele belasting van het inkomen en van het vermogen				
44	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Korea tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen	Korea (Zuid)	Origineel	29-08-1977	19-09-1979
			Wijzigend instrument (a)	20-04-1994	31-12-1996
			Wijzigend instrument (b)	08-03-2010	01-12-2015
45	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Socialistisch Federatieve Republiek Joegoslavië tot het vermijden van dubbele belasting van het inkomen en het vermogen	Joegoslavië - Kosovo	Origineel	21-11-1980	26-05-1983
46	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Staat Koeweit tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen en tot de bevordering van de economische betrekkingen	Koeweit	Origineel	10-03-1990	28-10-2000
47	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Letland tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen	Letland	Origineel	21-04-1999	07-05-2003
48	Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Republiek Litouwen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen	Litouwen	Origineel	26-11-1998	05-05-2003
49	Overeenkomst tussen België en Luxemburg tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen	Luxemburg	Origineel	17-09-1970	30-12-1972
			Wijzigend instrument (a)	11-12-2002	20-12-2004
			Wijzigend instrument (b)	16-07-2009	25-06-2013
50	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Speciale Administratieve Regio Macao van de Volksrepubliek China tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen	Macao	Origineel	19-06-2006	N/A
51	Overeenkomst tussen de Belgische regering en de Macedonische regering tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het	Macedonië	Origineel	06-07-2010	17-07-2017

Nr	Titel	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Origineel/ wijzigend Instrument	Datum van ondertekening	Datum van inwerking-treding
	inkomen en naar het vermogen en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting				
52	Overeenkomst tussen de Regering van België en de Regering van Maleisië tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen	Maleisië	Origineel	24-10-1973	14-08-1975
			Wijzigend instrument (a)	25-07-1979	25-07-1979
			Wijzigend instrument (b)	18-12-2009	N/A
53	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Staat Malta tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting	Malta	Origineel	28-06-1974	03-01-1975
			Wijzigend instrument (a)	23-06-1993	17-10-2002
			Wijzigend instrument (b)	19-01-2010	N/A
54	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Mauritius tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen	Mauritius	Origineel	04-07-1995	28-01-1999
55	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Verenigde Mexicaanse Staten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen	Mexico	Origineel	24-11-1992	01-02-1997
			Wijzigend instrument (a)	26-08-2013	19-08-2017
56	Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Unie van Socialistische Sovjetrepublieken tot het vermijden van de dubbele belasting van het inkomen en van het vermogen	USSR - Moldavië	Origineel	17-12-1987	08-01-1991
57	Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Republiek Moldavië tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen	Moldavië	Origineel	04-12-2008	N/A
58	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en Mongolië tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen	Mongolië	Origineel	26-09-1995	30-03-2000
59	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Socialistisch Federatieve Republiek Joegoslavië tot het vermijden van dubbele belasting van het inkomen en het vermogen	Joegoslavië - Montenegro	Origineel	21-11-1980	26-05-1983

Nr	Titel	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Origineel/ wijzigend Instrument	Datum van ondertekening	Datum van inwerking-treding
60	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Marokko tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan en het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen	Marokko	Origineel	31-05-2006	30-04-2009
61	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen	Nederland	Origineel	05-06-2001	31-12-2002
			Wijzigend instrument (a)	23-06-2009	01-09-2013
62	Overeenkomst tussen de Regering van België en de Regering van Nieuw-Zeeland tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen	Nieuw-Zeeland	Origineel	15-09-1981	08-12-1983
			Wijzigend instrument (a)	07-12-2009	N/A
63	Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Federale Republiek Nigeria tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar vermogenswinsten	Nigeria	Origineel	20-11-1989	27-10-1994
64	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Sultanaat Oman tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen	Oman	Origineel	16-12-2008	N/A
65	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Islamitische Republiek Pakistan tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen	Pakistan	Origineel	17-03-1980	02-09-1983
66	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek van de Filipijnen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen	Filipijnen	Origineel	02-10-1976	09-07-1980
			Wijzigend instrument (a)	11-03-1996	24-12-1999
67	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Polen tot het	Polen	Origineel	20-08-2001	29-04-2004
			Wijzigend	14-04-2014	02-05-2018

Nr	Titel	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Origineel/ wijzigend Instrument	Datum van ondertekening	Datum van inwerking-treding
	vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken en het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen		instrument (a)		
68	Overeenkomst tussen België en Portugal tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen	Portugal	Origineel	16-07-1969	19-02-1971
			Wijzigend instrument (a)	06-03-1995	05-04-2001
69	Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Staat Qatar tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen	Qatar	Origineel	06-11-2007	N/A
			Wijzigend instrument (a)	22-03-2015	N/A
70	Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van Roemenië tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen	Roemenië	Origineel	04-03-1996	17-10-1998
71	Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Russische Federatie tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen	Rusland	Origineel	16-06-1995	26-06-2000
72	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Russische Federatie tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen	Rusland (nieuw)	Origineel	19-05-2015	N/A
			Wijzigend instrument (a)	30-01-2018	N/A
73	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Rwanda tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken en het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen	Rwanda	Origineel	16-04-2007	06-07-2010
			Wijzigend instrument (a)	17-05-2010	N/A
74	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek San Marino tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen	San Marino	Origineel	21-12-2005	25-06-2007
			Wijzigend instrument (a)	14-07-2009	18-07-2013

Nr	Titel	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Origineel/ wijzigend Instrument	Datum van ondertekening	Datum van inwerking-treding
75	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Senegal tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen	Senegal	Origineel	29-09-1987	04-02-1993
76	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Socialistisch Federatieve Republiek Joegoslavië tot het vermijden van dubbele belasting van het inkomen en het vermogen	Joegoslavië - Servië	Origineel	21-11-1980	26-05-1983
77	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek der Seychellen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen	Seychellen	Origineel	27-04-2006	10-09-2015
			Wijzigend instrument (a)	14-07-2009	22-06-2016
78	Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Republiek Singapore tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen	Singapore	Origineel	06-11-2006	27-11-2008
			Wijzigend instrument (a)	16-07-2009	20-09-2013
79	Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Slowaakse Republiek tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen	Slowaakse Repuliek	Origineel	15-01-1997	13-06-2000
80	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Slovenië tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen	Slovenië	Origineel	22-06-1998	02-10-2002
81	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Zuid-Afrika tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen	Zuid-Afrika	Origineel	01-02-1995	10-10-1998
82	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Spanje tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen	Spanje	Origineel	14-06-1995	25-06-2003
			Wijzigend instrument (a)	02-12-2009	N/A
			Wijzigend instrument (b)	15-04-2014	N/A
83	Overeenkomst tussen de Regering van	Sri Lanka	Origineel	03-02-1983	12-06-1985

Nr	Titel	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Origineel/ wijzigend Instrument	Datum van ondertekening	Datum van inwerking-treding
	het Koninkrijk België en de Regering van de Democratische Socialistische Republiek van Sri Lanka tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen				
84	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Zweden tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen	Zweden	Origineel	05-02-1991	24-02-1993
85	Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Unie van Socialistische Sovjetrepublieken tot het vermijden van de dubbele belasting van het inkomen en van het vermogen	USSR - Tadzjikistan	Origineel	17-12-1987	08-01-1991
86	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Tadzjikistan tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen	Tadzjikistan	Origineel	10-02-2009	N/A
87	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Thailand tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen	Thailand	Origineel	16-10-1978	28-12-1980
88	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Tunesië tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken en het ontgaan van belastingen inzake belasting naar het inkomen en naar het vermogen	Tunesië	Origineel	07-10-2004	05-06-2009
89	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Turkije tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen	Turkije	Origineel	02-06-1987	08-10-1991
			Wijzigend instrument (a)	09-07-2013	N/A
90	Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Unie van Socialistische Sovjetrepublieken tot het vermijden van de dubbele belasting van het inkomen en van het vermogen	USSR - Turkmenistan	Origineel	17-12-1987	08-01-1991

Nr	Titel	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Origineel/ wijzigend Instrument	Datum van ondertekening	Datum van inwerking-treding
91	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Oeganda tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen	Oeganda	Origineel	26-07-2007	N/A
			Wijzigend instrument (a)	25-04-2014	N/A
92	Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van Oekraïne tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen	Oekraïne	Origineel	20-05-1996	25-02-1999
93	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Verenigde Arabische Emiraten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen	Verenigde Arabische Emiraten	Origineel	30-09-1996	06-01-2004
94	Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar vermogenswinsten	Verenigd Koninkrijk	Origineel	01-06-1987	21-10-1989
			Wijzigend instrument (a)	24-06-2009	24-12-2012
			Wijzigend instrument (b)	13-03-2014	N/A
95	Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Verenigde Staten van Amerika tot het vermijden van dubbele belasting en van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen	Verenigde Staten	Origineel	27-11-2006	28-12-2007
96	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek ten Oosten van de Uruguay tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting	Uruguay	Origineel	23-08-2013	04-08-2017
97	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Oezbekistan tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen	Oezbekistan	Origineel	14-11-1996	08-07-1999
			Wijzigend instrument (a)	17-04-1998	08-07-1999
			Wijzigend instrument (b)	18-02-2015	N/A

Nr	Titel	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Origineel/ wijzigend Instrument	Datum van ondertekening	Datum van inwerking-treding
98	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Venezuela tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen	Venezuela	Origineel	22-04-1993	13-11-1998
99	Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Socialistische Republiek van Vietnam tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen	Vietnam	Origineel	28-02-1996	25-06-1999
			Wijzigend instrument (a)	12-03-2012	N/A

Artikel 3 – Transparante entiteiten

Kennisgeving van bestaande bepalingen in de verdragen die in de lijst opgenomen zijn

Ingevolge artikel 3(6) van de Overeenkomst, meent België dat de volgende verdragen een in artikel 3(4) bedoelde bepaling bevatten die niet binnen de reikwijdte valt van een voorbehoud zoals bedoeld in artikel 3(5)(c) tot en (e). Het nummer van het artikel en de paragraaf van elke dergelijke bepaling is hieronder vermeld.

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Bepaling
27	Frankrijk	artikel 1 (4)
38	Eiland Man	Protocol (2)
49	Luxemburg	artikel 4 (1), tweede zin
57	Moldavië	artikel 1 (2)
61	Nederland	Protocol (2) en Protocol (4)(b)
62	Nieuw Zeeland	artikel 4 (1), tweede zin
84	Zweden	artikel 4(1), tweede zin
88	Tunesië	artikel 4 (1), tweede zin
95	Verenigde Staten	artikel 1 (6)

Artikel 4 – Entiteiten met een dubbele woonplaats

Voorbehoud

Ingevolge artikel 4(3)(a) van de Overeenkomst, behoudt België zich het recht voor om artikel 4 in zijn geheel niet toe te passen op zijn gedekte belastingverdragen.

Artikel 6 – Doel van een gedekt belastingverdrag

Kennisgeving van de keuze voor facultatieve bepalingen

Ingevolge artikel 6(6) van de Overeenkomst, kiest België hierbij om artikel 6(3) toe te passen.

Kennisgeving van bestaande bewoordingen in de preambule van de verdragen die in de lijst opgenomen zijn

Ingevolge artikel 6(5) van de Overeenkomst, meent België dat de volgende verdragen niet binnen de reikwijdte vallen van een voorbehoud zoals bedoeld in artikel 6(4) en in hun preambule bewoordingen hebben zoals bedoeld in artikel 6(2). De tekst van de desbetreffende paragraaf uit de preambule is hieronder vermeld.

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Tekst van de preambule
1	Albanië	wensende, <voor de verdere ontwikkeling en de bevordering van hun economische betrekkingen,> een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting,
2	Algerije	wensende een overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot regeling van wederzijdse bijstand inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,
3	Argentinië	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,
4	Armenië	<handelend met de intentie de economische, wetenschappelijke, technische en culturele betrekkingen tussen beide overeenkomstsluitende Staten te bevorderen en te verstevigen> en om dubbele belasting te vermijden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, het ontgaan van belasting te voorkomen <en belastingdiscriminatie uit te sluiten>,
5	Australië	de wens koesterende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen,
6	Oostenrijk	de wens koesterende dubbele belasting te vermijden en sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, met inbegrip van de ondernemingsbelasting en de grondbelastingen te regelen,
7	Azerbeidzjan	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,
8	Bahrein	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken en het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,
9	Bangladesh	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Tekst van de preambule
		dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen,
10	Wit-Rusland	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,
11	Joegoslavië – Bosnië en Herzegovina	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting van het inkomen en van het vermogen,
12	Botswana	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,
13	Brazilië	wensende dubbele belasting te vermijden en sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen te regelen,
14	Bulgarije	<wensende de economische betrekkingen en de samenwerking tussen de twee landen te bevorderen en te verstevigen,> hebben besloten een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,
15	Canada	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,
16	Chili	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken en het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,
17	China	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen,
18	Congo (Democratische Republiek)	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken en het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,
19	Kroatië	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,
20	Cyprus	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,
21	Tsjechische Republiek	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,
22	Denemarken	de wens koesterende dubbele belasting te vermijden en sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Tekst van de preambule
		inkomen en naar het vermogen te regelen,
23	Ecuador	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,
24	Egypte	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen,
25	Estland	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen,
26	Finland	wensende een nieuwe Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,
29	Georgië	<wensende de economische, culturele, wetenschappelijke en technische betrekkingen tussen beide Staten te bevorderen en te verstevigen> door een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,
30	Ghana	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar vermogenswinst,
31	Griekenland	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen,
32	Hong-Kong	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,
33	Hongarije	<wensende> een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen en tot <het bevorderen en het verstevigen van de economische betrekkingen tussen de twee landen>,
34	IJsland	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,
35	India	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen,
36	Indonesië	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen,
37	Ierland	de wens koesterende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen,

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Tekst van de preambule
38	Eiland Man	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen,
39	Israël	de wens koesterende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,
41	Ivoorkust	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen,
42	Kazachstan	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,
43	USSR -Kirgizië	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van de dubbele belasting van het inkomen en van het vermogen,
44	Korea (Zuid)	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen,
45	Joegoslavië - Kosovo	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting van het inkomen en van het vermogen,
46	Koeweit	<wensende een Overeenkomst te sluiten> tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen en <tot de bevordering van economische betrekkingen>,
47	Letland	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen,
48	Litouwen	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen,
49	Luxemburg	wensende dubbele belasting te vermijden en sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen te regelen,
50	Macao	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen,
51	Macedonië	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting,
52	Maleisië	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen,
53	Malta	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting,
54	Mauritius	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Tekst van de preambule
		belasting inzake belastingen naar het inkomen,
55	Mexico	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen,
56	USSR-Moldavië	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van de dubbele belasting van het inkomen en van het vermogen,
57	Moldavië	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,
58	Mongolië	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,
59	Joegoslavië - Montenegro	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting van het inkomen en van het vermogen,
60	Marokko	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan en het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen,
61	Nederland	wensende dat door beide Staten een nieuw Verdrag wordt gesloten tot het vermijden van dubbele belastingen en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,
62	Nieuw-Zeeland	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen,
63	Nigeria	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar vermogenswinsten,
64	Oman	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen,
65	Pakistan	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen,
66	Filipijnen	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen,
67	Polen	wensende een nieuwe Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken en het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,
68	Portugal	wensende dubbele belasting te vermijden en sommige andere aangelegenheden inzake belastingen naar het inkomen te regelen,
69	Qatar	<wensende> een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Tekst van de preambule
		van belasting inzake belastingen naar het inkomen en tot <het bevorderen en het verstevigen van de economische betrekkingen tussen de twee landen>,
70	Roemenië	<wensende de economische betrekkingen tussen beide staten te bevorderen en te verstevigen> door het sluiten van een Overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,
71	Rusland	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,
72	Rusland (nieuw)	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,
73	Rwanda	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken en het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,
74	San Marino	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen, <en tot het versterken van de geordende ontwikkeling van de economische betrekkingen tussen de twee Staten in het kader van een nauwere samenwerking,>
75	Senegal	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen,
76	Joegoslavië - Servië	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting van het inkomen en van het vermogen,
77	Seychellen	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen,
78	Singapore	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen,
79	Slowaakse Republiek	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,
80	Slovenië	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,
81	Zuid-Afrika	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen,
82	Spanje	wensende een nieuwe Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Tekst van de preambule
		ontgaan en het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,
83	Sri Lanka	wensende een overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,
84	Zweden	wensende een nieuwe Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,
85	USSR - Tadzjikistan	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van de dubbele belasting van het inkomen en van het vermogen,
86	Tadzjikistan	<wensende de economische, wetenschappelijke, technische en culturele samenwerking tussen beide Staten te bevorderen en te verstevigen en> een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,
87	Thailand	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,
88	Tunesië	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken en het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,
89	Turkije	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen,
90	USSR - Turkmenistan	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van de dubbele belasting van het inkomen en van het vermogen,
91	Oeganda	<wensende de economische betrekkingen tussen de twee landen te bevorderen en te verstevigen,> en een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,
92	Oekraïne	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen <en bevestigende hun intentie om de wederzijdse economische betrekkingen te ontwikkelen en uit te diepen>,
93	Verenigde Arabische Emiraten	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,
94	Verenigd Koninkrijk	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar vermogenswinsten,

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Tekst van de preambule
95	Verenigde Staten	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen,
96	Uruguay	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting,
97	Oezbekistan	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,
98	Venezuela	wensende een Overeenkomst sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen,
99	Vietnam	wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,

Kennisgeving van de verdragen die in de lijst opgenomen zijn en die geen bestaande bewoordingen in de preambule hebben

Ingevolge artikel 6(6) van de Overeenkomst, meent België dat de volgende verdragen geen bewoordingen in hun preambule hebben die verwijzen naar de wens om economische betrekkingen te ontwikkelen of om de samenwerking op belastinggebied te verbeteren.

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied
2	Algerije
3	Argentinië
5	Australië
6	Oostenrijk
7	Azerbeidzjan
8	Bahrein
9	Bangladesh
10	Wit-Rusland
11	Joegoslavië – Bosnië en Herzegovina
12	Botswana
13	Brazilië
15	Canada
16	Chili
17	China
18	Congo (Democratische Republiek)
19	Kroatië
20	Cyprus
21	Tsjechische Republiek
22	Denemarken

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied
23	Ecuador
24	Egypte
25	Estland
26	Finland
27	Frankrijk
30	Ghana
31	Griekenland
32	Hong-Kong
34	IJsland
35	India
36	Indonesië
37	Ierland
38	Eiland Man
39	Israël
40	Italië
41	Ivoorkust
42	Kazachstan
43	USSR - Kirgizië
44	Korea (Zuid)
45	Joegoslavië - Kosovo
47	Letland
48	Litouwen
49	Luxemburg
50	Macao
51	Macedonië
52	Maleisië
53	Malta
54	Mauritius
55	Mexico
56	USSR - Moldavië
57	Moldavië
58	Mongolië
59	Joegoslavië - Montenegro
60	Marokko
61	Nederland
62	Nieuw Zeeland
63	Nigeria
64	Oman
65	Pakistan
66	Filipijnen
67	Polen
68	Portugal
70	Roemenië
71	Rusland
72	Rusland (nieuw)
73	Rwanda
75	Senegal
76	Joegoslavië - Servië
77	Seychellen

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied
78	Singapore
79	Slowaakse Republiek
80	Slovenië
81	Zuid-Afrika
82	Spanje
83	Sri Lanka
84	Zweden
85	USSR - Tadzjikistan
87	Thailand
88	Tunesië
89	Turkije
90	USSR - Turkmenistan
93	Verenigde Arabische Emiraten
94	Verenigd Koninkrijk
95	Verenigde Staten
96	Uruguay
97	Oezbekistan
98	Venezuela
99	Vietnam

Artikel 7 – Voorkomen van verdragsmisbruik

Kennisgeving van de keuze voor facultatieve bepalingen

Ingevolge artikel 7(17)(b) van de Overeenkomst, kiest België hierbij om artikel 7(4) toe te passen.

Kennisgeving van bestaande bepalingen in de verdragen die in de lijst opgenomen zijn

Ingevolge artikel 7(17)(a) van de Overeenkomst, meent België dat de volgende verdragen niet binnen de reikwijdte vallen van een voorbehoud zoals bedoeld in artikel 7(15)(b) en een bepaling bevatten zoals bedoeld in artikel 7(2). Het nummer van het artikel en de paragraaf van elke dergelijke bepaling is hieronder vermeld.

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Bepaling
7	Azerbeidzjan	Artikel 11(8)
		Artikel 12(7)
		Artikel 21(4)
8	Bahrein	Artikel 28
12	Botswana	Artikel 10(6)
		Artikel 11(8)
		Artikel 12(7)
16	Chili	Artikel 10(6)
		Artikel 11(7)
		Artikel 12(7)
17	China	Artikel 10(6)
		Artikel 11(8)
		Artikel 12(7)
18	Congo (Democratische Republiek)	Protocol(4)
25	Estland	Artikel 28
31	Griekenland	Artikel 11(8)
		Artikel 12(7)
38	Eiland Man	Artikel 23
42	Kazachstan	Artikel 11(8)
		Artikel 12(7)
47	Letland	Artikel 29
48	Litouwen	Artikel 29
50	Macao	Artikel 28
51	Macedonië	Protocol(8)(c)
55	Mexico	Protocol(3)
57	Moldavië	Artikel 27
63	Nigeria	Artikel 10(5)
		Artikel 11(6)
		Artikel 12(6)
64	Oman	Artikel 10(7)
		Artikel 11(9)
		Artikel 12(7)
		Protocol (10)
69	Qatar	Artikel 28
72	Rusland (nieuw)	Artikel 27

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Bepaling
73	Rwanda	Protocol (5)
74	San Marino	Artikel 23
77	Seychellen	Artikel 27
86	Tadzjikistan	Artikel 29
88	Tunesië	Protocol (ad artikel 23, paragraaf 2, a) en b))
92	Oekraïne	Artikel 12(7)
		Protocol (1), tweede zin
94	Verenigd Koninkrijk	Artikel 10(8) (na wijziging door artikel V van (a))
		Artikel 11(8) (na wijziging door artikel VI van (a))
		Artikel 12(6) (na wijziging door artikel VII(2) van (a))
		Artikel 22(5) (na wijziging door artikel XIV van (a))
		Artikel 23(4) (na wijziging door artikel XV(1) van (a))

Artikel 8 – Transacties voor het verschuiven van dividenden

Kennisgeving van bestaande bepalingen in de verdragen die in de lijst opgenomen zijn

Ingevolge artikel 8(4) van de Overeenkomst, meent België dat de volgende verdragen een bepaling bevatten zoals bedoeld in artikel 8(1) die niet binnen de reikwijdte valt van een voorbehoud zoals bedoeld in artikel 8(3)(b). Het nummer van het artikel en de paragraaf van elke dergelijke bepaling is hieronder vermeld.

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Bepaling
1	Albanië	Artikel 10(2)(a)
3	Argentinië	Artikel 10(2)(a)
4	Armenië	Artikel 10(2)(a)
7	Azerbeidzjan	Artikel 10(2)
8	Bahrein	Artikel 10(2), tweede zin
10	Wit-Rusland	Artikel 10(2)(a)
11	Joegoslavië - Bosnië en Herzegovina	Artikel 10(2)(a)
12	Botswana	Artikel 10(2)(b)
13	Brazilië	Artikel 10(2)(a) (na wijziging door artikel III van (a))
15	Canada	Artikel 10(2)(a)
16	Chili	Artikel 10(2), tweede zin
17	China	Artikel 10(2)(a)
18	Congo (Democratische Republiek)	Artikel 10(2)(a)(i) en (b)(i)
19	Kroatië	Artikel 10(2)(a)
20	Cyprus	Artikel 10(2)(a)
21	Tsjechische Republiek	Artikel 10(2)(a)
22	Denemarken	Artikel 10(2)(2) (na wijziging door artikel 6 van (a))
24	Egypte	Artikel 10(2)(b)(i)
25	Estland	Artikel 10(2)(a)
26	Finland	Artikel 10(2)(a) (na wijziging door artikel 1 van (a))
27	Frankrijk	Artikel 15(2)(a) (na wijziging door artikel 1 van (a))
29	Georgië	Artikel 10(2)(a)
30	Ghana	Artikel 10(2)(a)
31	Griekenland	Artikel 10(2)(a)
32	Hong Kong	Artikel 10(2), eerste zin (a) en tweede zin
34	IJsland	Artikel 10(2)(a)
36	Indonesië	Artikel 10(2)(a)
38	Eiland Man	Artikel 10(2)(a)(i)
Nummer van het in de lijst	Ander verdragsluitend	Bepaling

opgenomen verdrag	rechtsgebied	
42	Kazachstan	Artikel 10(2)(a) en Protocol (5)
45	Joegoslavië - Kosovo	Artikel 10(2)(a)
47	Letland	Artikel 10(2)(a)
48	Litouwen	Artikel 10(2)(a)
49	Luxemburg	Artikel 10(2), eerste zin (a) en tweede zin
50	Macao	Artikel 10(2), eerste zin (a) en tweede zin
51	Macedonië	Artikel 10(2), eerste zin (a) en tweede zin
52	Maleisië	Artikel 10(2)(a) en 3(a) (na wijziging door artikel VI van (b))
54	Mauritius	Artikel 10(2)(a)
55	Mexico	Artikel 10(2), tweede zin (a) (na wijziging door artikel VI van (a))
57	Moldavië	Artikel 10(2)(a)(i) en (b)(i)
58	Mongolië	Artikel 10(2)(a)
59	Joegoslavië - Montenegro	Artikel 10(2)(a)
60	Marokko	Artikel 10(2)(a)
61	Nederland	Artikel 10(2)(a)
63	Nigeria	Artikel 10(2)(a)
64	Oman	Artikel 10(2)(a)
65	Pakistan	Artikel 10(2)
66	Filipijnen	Artikel 10(2)(a) (na wijziging door artikel III van (a))
67	Polen	Artikel 10(2), tweede zin (a) (na wijziging door artikel II van (a))
69	Qatar	Artikel 10(2)(a)
70	Roemenië	Artikel 10(2)(a)
72	Rusland (nieuw)	Artikel 10(2)(a)
73	Rwanda	Artikel 10(2), tweede zin (a)
74	San Marino	Artikel 10(2)(a) en (b)
76	Joegoslavië - Servië	Artikel 10(2)(a)
77	Seychellen	Artikel 10(2), eerste zin (a) en tweede zin
78	Singapore	Artikel 10(2), eerste zin (a) en tweede zin
79	Slowaakse Republiek	Artikel 10(2)(a)
80	Slovenië	Artikel 10(2)(a)
81	Zuid-Afrika	Artikel 10(2)(a)
82	Spanje	Artikel 10(2)(b)
Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Bepaling
84	Zweden	Artikel 10(2)(a)
86	Tadzjikistan	Artikel 10(2), tweede zin (a)

87	Thailand	Artikel 10(2)(a)(1), (a)(2) en (b)(1)
88	Tunesië	Artikel 10(2)(a)
89	Turkije	Artikel 10(2)(a)
91	Oeganda	Artikel 10(2)(a)
92	Oekraïne	Artikel 10(2)(a)
93	Verenigde Arabische Emiraten	Artikel 10(2)(a)
94	Verenigd Koninkrijk	Artikel 10(3)(a) (na wijziging door artikel V van (a))
95	Verenigde Staten	Artikel 10(2)(a), (3)(a) en (4)(a)
96	Uruguay	Artikel 10(2)(a)
97	Oezbekistan	Artikel 10(2)(a)
98	Venezuela	Artikel 10(2)(a)
99	Vietnam	Artikel 10(2)(a) en (b)

Artikel 9 – Vermogenswinst verkregen uit de vervreemding van aandelen of belangen in entiteiten waarvan de waarde hoofdzakelijk bepaald wordt door onroerende goederen

Voorbehoud

Ingevolge artikel 9(6)(b) van de Overeenkomst, behoudt België zich het recht voor om artikel 9(1)(a) niet toe te passen op zijn gedekte belastingverdragen.

Kennisgeving van bestaande bepalingen in de verdragen die in de lijst opgenomen zijn

Ingevolge artikel 9(7) van de Overeenkomst, meent België dat de volgende verdragen een bepaling bevatten zoals bedoeld in artikel 9(1). Het nummer van het artikel en de paragraaf van elke dergelijke bepaling is hieronder vermeld.

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Bepaling
1	Albanië	Artikel 13(4)
4	Armenië	Artikel 13(4) en Protocol (6)
5	Australië	Artikel 13(1), 2(a)(iii) en (2)(b)(iii)
7	Azerbeidzjan	Artikel 13(2) en Protocol (4)
12	Botswana	Artikel 13(4)
15	Canada	Artikel 13(4)
16	Chili	Artikel 13(4)
17	China	Artikel 13(4)
18	Congo (Democratische Republiek)	Artikel 13(4)
25	Estland	Artikel 13(2) en Protocol (8)
32	Hong Kong	Artikel 13(4)
35	India	Artikel 13(4)
42	Kazachstan	Artikel 13(2)
47	Letland	Artikel 13(2) en Protocol (8)
48	Litouwen	Artikel 13(2) en Protocol (8)
55	Mexico	Artikel 13(5) en Protocol (6) (na wijziging door artikel IX(2) en XIX(4) van (a))
57	Moldavië	Artikel 13(4)
60	Marokko	Artikel 13(4)
67	Polen	Artikel 13(4)
72	Rusland (nieuw)	Artikel 13(4) (na wijziging door artikel I van (a))
73	Rwanda	Artikel 14(4)
74	San Marino	Artikel 13(4)
82	Spanje	Artikel 13(2)
92	Oekraïne	Artikel 13(2)
96	Uruguay	Artikel 13(4)
98	Venezuela	Artikel 13(4)
99	Vietnam	Artikel 13(4)

Artikel 10 – Antimisbruikregel voor vaste inrichtingen die in derde rechtsgebieden gelegen zijn

Voorbehoud

Ingevolge artikel 10(5)(a) van de Overeenkomst, behoudt België zich het recht voor om artikel 10 in zijn geheel niet toe te passen op zijn gedekte belastingverdragen.

Artikel 11 – – Toepassing van belastingverdragen om het recht van een Partij om haar eigen inwoners te belasten te beperken

Kennisgeving van bestaande bepalingen in de verdragen die in de lijst opgenomen zijn

Ingevolge artikel 11(4) van de Overeenkomst, meent België dat de volgende verdragen een bepaling bevatten zoals bedoeld in artikel 11(2). Het nummer van het artikel en de paragraaf van elke dergelijke bepaling is hieronder vermeld.

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Bepalingen
5	Australië	Artikel 9(4) (na wijziging door artikel II(b) van (a)) en Artikel 27(1)
6	Oostenrijk	Artikel 27(4)(2)
9	Bangladesh	Artikel 28
14	Bulgarije	Artikel 27
15	Canada	Artikel 27(3)
28	Gabon	Artikel 28(1)
33	Hongarije	Artikel 27(1)
37	Ierland	Artikel 27(1)
39	Israël	Artikel 27(2)
40	Italië	Artikel 29(3)
41	Ivoorkust	Artikel 27(1)
43	USSR - Kirgizië	Artikel 23(3)
46	Koeweit	Artikel 28(2)
52	Maleisië	Artikel 27(2) (vóór wijziging door artikel XIX van (b))
56	USSR - Moldavië	Artikel 23(3)
65	Pakistan	Artikel 27(3)
75	Senegal	Artikel 27(1)
83	Sri Lanka	Artikel 27(1)
85	USSR - Tadzjikistan	Artikel 23(3)
87	Thailand	Artikel 28(1)
89	Turkije	Artikel 28(1)
90	USSR - Turkmenistan	Artikel 23(3)
94	Verenigd Koninkrijk	Artikel 28(5)
95	Verenigde Staten	Artikel 1 (4) en (5)

Artikel 12 – Kunstmatige ontwijking van de kwalificatie als vaste inrichting door middel van commissionairstructuren en soortgelijke strategieën

Kennisgeving van bestaande bepalingen in de verdragen die in de lijst opgenomen zijn

Ingevolge artikel 12(5) van de Overeenkomst, meent België dat de volgende verdragen een bepaling bevatten zoals bedoeld in artikel 12(3)(a). Het nummer van het artikel en de paragraaf van elke dergelijke bepaling is hieronder vermeld.

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Bepalingen
1	Albanië	Artikel 5(5)
2	Algerije	Artikel 5(5)(a)
3	Argentinië	Artikel 5(5)
4	Armenië	Artikel 5(5)(a)
5	Australië	Artikel 5(5)(a)
6	Oostenrijk	Artikel 5(4)
7	Azerbeidzjan	Artikel 5(5)
8	Bahrein	Artikel 5(5)
9	Bangladesh	Artikel 5(5)(a)
10	Wit-Rusland	Artikel 5(5)
11	Joegoslavië – Bosnië en Herzegovina	Artikel 5(4)
12	Botswana	Artikel 5(5)(a)
13	Brazilië	Artikel 5(4), eerste zin
14	Bulgarije	Artikel 5(6)
15	Canada	Artikel 5(6)
16	Chili	Artikel 5(5)
17	China	Artikel 5(5)
18	Congo (Democratische Republiek)	Artikel 5(5)
19	Kroatië	Artikel 5(5)
20	Cyprus	Artikel 5(5)
21	Tsjechische Republiek	Artikel 5(5)
22	Denemarken	Artikel 5(4)
23	Ecuador	Artikel 5(5)
24	Egypte	Artikel 5(5)(a)
25	Estland	Artikel 5(5)
26	Finland	Artikel 5(4)
27	Frankrijk	Artikel 4(6)
28	Gabon	Artikel 5(5)(a)
29	Georgië	Artikel 5(5)
30	Ghana	Artikel 5(5)
31	Griekenland	Artikel 5(5)
32	Hong Kong	Artikel 5(5)(a)

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Bepalingen
33	Hongarije	Artikel 5(5)
34	IJsland	Artikel 5(5)
35	India	Artikel 5(4)(a)
36	Indonesië	Artikel 5(5)(a)
37	Ierland	Artikel 5(4), eerste zin
38	Eiland Man	Artikel 5(5)
39	Israël	Artikel 5(4), eerste zin
40	Italië	Artikel 5(4)
41	Ivoorkust	Artikel 5(4)
42	Kazachstan	Artikel 5(5)
43	USSR – Kirgizië	Artikel 5(5)
44	Korea (Zuid)	Artikel 5(4)
45	Joegoslavië – Kosovo	Artikel 5(4)
46	Koeweit	Artikel 5(5)(a)
47	Letland	Artikel 5(5)
48	Litouwen	Artikel 5(5)
49	Luxemburg	Artikel 5(4)
50	Macao	Artikel 5(5)
51	Macedonië	Artikel 5(5)
52	Maleisië	Artikel 5(5)(a)
53	Malta	Artikel 5(4)
54	Mauritius	Artikel 5(5)(a)
55	Mexico	Artikel 5(5)
56	USSR-Moldavië	Artikel 5(5)
57	Moldavië	Artikel 5(5)
58	Mongolië	Artikel 5(5)
59	Joegoslavië – Montenegro	Artikel 5(4)
60	Marokko	Artikel 5(5)(a)
61	Nederland	Artikel 5(5)
62	Nieuw-Zeeland	Artikel 5(6)
63	Nigeria	Artikel 5(6)(a)
64	Oman	Artikel 5(4)(a)
65	Pakistan	Artikel 5(4)(a)
66	Filipijnen	Artikel 5(4)(a)
67	Polen	Artikel 5(5)
68	Portugal	Artikel 5(4)
69	Qatar	Artikel 5(4)
70	Roemenië	Artikel 5(5)
71	Rusland	Artikel 5(5)
72	Rusland (nieuw)	Artikel 5(5)
73	Rwanda	Artikel 5(5)
74	San Marino	Artikel 5(5)
75	Senegal	Artikel 5(5)(a)
76	Joegoslavië – Servië	Artikel 5(4)
77	Seychellen	Artikel 5(4)
78	Singapore	Artikel 5(5)
79	Slowaakse Republiek	Artikel 5(5)
80	Slovenië	Artikel 5(5)

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Bepalingen
81	Zuid-Afrika	Artikel 5(5)
82	Spanje	Artikel 5(5)
83	Sri Lanka	Artikel 5(5)(a)
84	Zweden	Artikel 5(5)
85	USSR – Tadzjikistan	Artikel 5(5)
86	Tadzjikistan	Artikel 5(5)
87	Thailand	Artikel 5(4)(a)
88	Tunesië	Artikel 5(4)(a)
89	Turkije	Artikel 5(5)(a)
90	USSR – Turkmenistan	Artikel 5(5)
91	Oeganda	Artikel 5(5)
92	Oekraïne	Artikel 5(5)
93	Verenigde Arabische Emiraten	Artikel 5(5)
94	Verenigd Koninkrijk	Artikel 5(5)
95	Verenigde Staten	Artikel 5(5)
96	Uruguay	Artikel 5(5)
97	Oezbekistan	Artikel 5(5)
98	Venezuela	Artikel 5(4)
99	Vietnam	Artikel 5(5)(a)

Ingevolge artikel 12(6) van de Overeenkomst, meent België dat de volgende verdragen een bepaling bevatten zoals bedoeld in artikel 12(3)(b). Het nummer van het artikel en de paragraaf van elke dergelijke bepaling is hieronder vermeld.

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Bepalingen
1	Albanië	Artikel 5(6)
2	Algerije	Artikel 5(6)
3	Argentinië	Artikel 5(6)
4	Armenië	Artikel 5(6)
5	Australië	Artikel 5(6)
6	Oostenrijk	Artikel 5(5)
7	Azerbeidzjan	Artikel 5(6)
8	Bahrein	Artikel 5(6)
9	Bangladesh	Artikel 5(6)
10	Wit-Rusland	Artikel 5(6)
11	Joegoslavië – Bosnië en Herzegovina	Artikel 5(5)
12	Botswana	Artikel 5(6)
13	Brazilië	Artikel 5(5)
14	Bulgarije	Artikel 5(7)
15	Canada	Artikel 5(7)
16	Chili	Artikel 5(6) en Protocol (4)
17	China	Artikel 5(6)
18	Congo (Democratische Republiek)	Artikel 5(6)
19	Kroatië	Artikel 5(6)
20	Cyprus	Artikel 5(6)

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Bepalingen
21	Tsjechische Republiek	Artikel 5(6)
22	Denemarken	Artikel 5(5)
23	Ecuador	Artikel 5(6)
24	Egypte	Artikel 5(7)
25	Estland	Artikel 5(6)
26	Finland	Artikel 5(5)
27	Frankrijk	Artikel 4(8)
28	Gabon	Artikel 5(6)
29	Georgië	Artikel 5(6)
30	Ghana	Artikel 5(6)
31	Griekenland	Artikel 5(6)
32	Hong Kong	Artikel 5(6)
33	Hongarije	Artikel 5(6)
34	IJsland	Artikel 5(6)
35	India	Artikel 5(5)
36	Indonesië	Artikel 5(6)
37	Ierland	Artikel 5(5)
38	Eiland Man	Artikel 5(6)
39	Israël	Artikel 5(5)
40	Italië	Artikel 5(5)
41	Ivoorkust	Artikel 5(6)
42	Kazachstan	Artikel 5(6)
43	USSR – Kirgizië	Artikel 5(6)
44	Korea (Zuid)	Artikel 5(5)
45	Joegoslavië – Kosovo	Artikel 5(5)
46	Koeweit	Artikel 5(6)
47	Letland	Artikel 5(6)
48	Litouwen	Artikel 5(6)
49	Luxemburg	Artikel 5(5)
50	Macao	Artikel 5(6)
51	Macedonië	Artikel 5(6)
52	Maleisië	Artikel 5(6)
53	Malta	Artikel 5(5)
54	Mauritius	Artikel 5(6)
55	Mexico	Artikel 5(7)
56	USSR-Moldavië	Artikel 5(6)
57	Moldavië	Artikel 5(6)
58	Mongolië	Artikel 5(6)
59	Joegoslavië – Montenegro	Artikel 5(5)
60	Marokko	Artikel 5(7)
61	Nederland	Artikel 5(6)
62	Nieuw-Zeeland	Artikel 5(7)
63	Nigeria	Artikel 5(5)
64	Oman	Artikel 5(5)
65	Pakistan	Artikel 5(5)
66	Filipijnen	Artikel 5(6)
67	Polen	Artikel 5(6)
68	Portugal	Artikel 5(5)

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Bepalingen
69	Qatar	Artikel 5(6)
70	Roemenië	Artikel 5(6)
71	Rusland	Artikel 5(6)
72	Rusland (nieuw)	Artikel 5(6)
73	Rwanda	Artikel 5(7)
74	San Marino	Artikel 5(6)
75	Senegal	Artikel 5(7)
76	Joegoslavië – Servië	Artikel 5(5)
77	Seychellen	Artikel 5(5)
78	Singapore	Artikel 5(6)
79	Slowaakse Republiek	Artikel 5(6)
80	Slovenië	Artikel 5(6)
81	Zuid-Afrika	Artikel 5(6)
82	Spanje	Artikel 5(6)
83	Sri Lanka	Artikel 5(6)
84	Zweden	Artikel 5(6)
85	USSR – Tadzjikistan	Artikel 5(6)
86	Tadzjikistan	Artikel 5(6)
87	Thailand	Artikel 5(5)
88	Tunesië	Artikel 5(6)
89	Turkije	Artikel 5(6)
90	USSR – Turkmenistan	Artikel 5(6)
91	Oeganda	Artikel 5(6)
92	Oekraïne	Artikel 5(6)
93	Verenigde Arabische Emiraten	Artikel 5(6)
94	Verenigd Koninkrijk	Artikel 5(6)
95	Verenigde Staten	Artikel 5(6)
96	Uruguay	Artikel 5(6)
97	Oezbekistan	Artikel 5(6)
98	Venezuela	Artikel 5(5)
99	Vietnam	Artikel 5(6)

Artikel 13 – Kunstmatige ontwijking van de kwalificatie als vaste inrichting door middel van uitzonderingen voor specifieke activiteiten

Kennisgeving van de keuze voor facultatieve bepalingen

Ingevolge artikel 13(7) van de Overeenkomst, kiest België hierbij om Optie B van artikel 13(1) toe te passen.

Kennisgeving van bestaande bepalingen van de verdragen die in de lijst opgenomen zijn.

Ingevolge artikel 13(7) van de Overeenkomst, meent België dat de volgende verdragen een bepaling bevatten zoals bedoeld in artikel 13(5)(a). Het nummer van het artikel en de paragraaf van elke dergelijke bepaling is hieronder vermeld.

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Bepalingen
1	Albanië	Artikel 5(4)
2	Algerije	Artikel 5(4)
3	Argentinië	Artikel 5(4)
4	Armenië	Artikel 5(4)
5	Australië	Artikel 5(3)
6	Oostenrijk	Artikel 5(3)
7	Azerbeidzjan	Artikel 5(4)
8	Bahrein	Artikel 5(4)
9	Bangladesh	Artikel 5(4)
10	Wit-Rusland	Artikel 5(4)
11	Joegoslavië - Bosnië en Herzegovina	Artikel 5(3)
12	Botswana	Artikel 5(4)
13	Brazilië	Artikel 5(3)
14	Bulgarije	Artikel 5(5)
15	Canada	Artikel 5(5)
16	Chili	Artikel 5(4)
17	China	Artikel 5(4)
18	Congo (Democratische Republiek)	Artikel 5(4)
19	Kroatië	Artikel 5(4)
20	Cyprus	Artikel 5(4)
21	Tsjechische Republiek	Artikel 5(4)
22	Denemarken	Artikel 5(3)
23	Ecuador	Artikel 5(4)
24	Egypte	Artikel 5(4)
25	Estland	Artikel 5(4)
26	Finland	Artikel 5(3)
27	Frankrijk	Artikel 4(5)
28	Gabon	Artikel 5(4)
29	Georgië	Artikel 5(4)
30	Ghana	Artikel 5(4)
31	Griekenland	Artikel 5(4)
32	Hong Kong	Artikel 5(4)
33	Hongarije	Artikel 5(4)

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Bepalingen
34	IJsland	Artikel 5(4)
35	India	Artikel 5(3)
36	Indonesië	Artikel 5(4)
37	Ierland	Artikel 5(3)
38	Eiland Man	Artikel 5(4)
39	Israël	Artikel 5(3)
40	Italië	Artikel 5(3)
41	Ivoorkust	Artikel 5(3)
42	Kazachstan	Artikel 5(4)
43	USSR - Kirgizië	Artikel 5(3) en (4)
44	Korea (Zuid)	Artikel 5(3)
45	Joegoslavië - Kosovo	Artikel 5(3)
46	Koeweit	Artikel 5(4)
47	Letland	Artikel 5(4)
48	Litouwen	Artikel 5(4)
49	Luxemburg	Artikel 5(3)
50	Macao	Artikel 5(4)
51	Macedonië	Artikel 5(4)
52	Maleisië	Artikel 5(3)
53	Malta	Artikel 5(3)
54	Mauritius	Artikel 5(4)
55	Mexico	Artikel 5(4)
56	USSR – Moldavië	Artikel 5(3) en (4)
57	Moldavië	Artikel 5(4)
58	Mongolië	Artikel 5(4)
59	Joegoslavië – Montenegro	Artikel 5(3)
60	Marokko	Artikel 5(4)
61	Nederland	Artikel 5(4)
62	Nieuw-Zeeland	Artikel 5(4)
63	Nigeria	Artikel 5(3)
64	Oman	Artikel 5(3)
65	Pakistan	Artikel 5(3)
66	Filipijnen	Artikel 5(3)
67	Polen	Artikel 5(4)
68	Portugal	Artikel 5(3)
69	Qatar	Artikel 5(3)
70	Roemenië	Artikel 5(4)
71	Rusland	Artikel 5(4)
72	Rusland (nieuw)	Artikel 5(4)
73	Rwanda	Artikel 5(4)
74	San Marino	Artikel 5(4)
75	Senegal	Artikel 5(4)
76	Joegoslavië -Servië	Artikel 5(3)
77	Seychellen	Artikel 5(3)
78	Singapore	Artikel 5(4)
79	Slowaakse Republiek	Artikel 5(4)
80	Slovenië	Artikel 5(4)

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Bepalingen
81	Zuid-Afrika	Artikel 5(4)
82	Spanje	Artikel 5(4)
83	Sri Lanka	Artikel 5(4)
84	Zweden	Artikel 5(4)
85	USSR - Tadzjikistan	Artikel 5(3) en (4)
86	Tadzjikistan	Artikel 5(4)
87	Thailand	Artikel 5(3)
88	Tunesië	Artikel 5(3)
89	Turkije	Artikel 5(4)
90	USSR – Turkmenistan	Artikel 5(3) en (4)
91	Oeganda	Artikel 5(4)
92	Oekraïne	Artikel 5(4)
93	Verenigde Arabische Emiraten	Artikel 5(4)
94	Verenigd Koninkrijk	Artikel 5(4)
95	Verenigde Staten	Artikel 5(4)
96	Uruguay	Artikel 5(4)
97	Oezbekistan	Artikel 5(4)
98	Venezuela	Artikel 5(3)
99	Vietnam	Artikel 5(4)

Artikel 14 – Splitsen van contracten

Voorbehoud

Ingevolge artikel 14(3)(a) van de Overeenkomst, behoudt België zich het recht voor om artikel 14 in zijn gheheel niet toe te passen op zijn gedekte belastingverdragen.

Artikel 16 – Procedure voor onderling overleg

Kennisgeving van bestaande bepalingen in de verdragen die in de lijst opgenomen zijn

Ingevolge artikel 16(6)(a) van de Overeenkomst, meent België dat de volgende verdragen een bepaling bevatten zoals bedoeld in artikel 16(4)(a)(i). Het nummer van het artikel en de paragraaf van elke dergelijke bepaling is hieronder vermeld.

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Bepaling
1	Albanië	Artikel 25(1), eerste zin
2	Algerije	Artikel 25(1), eerste zin
3	Argentinië	Artikel 25(1), eerste zin
4	Armenië	Artikel 25(1), eerste zin
5	Australië	Artikel 25(1), eerste zin
6	Oostenrijk	Artikel 25(1), eerste zin
7	Azerbeidzjan	Artikel 25(1), eerste zin
8	Bahrein	Artikel 25(1), eerste zin
9	Bangladesh	Artikel 25(1), eerste zin
10	Wit-Rusland	Artikel 25(1), eerste zin
11	Joegoslavië - Bosnië en Herzegovina	Artikel 24(1), eerste zin
12	Botswana	Artikel 25(1), eerste zin
13	Brazilië	Artikel 25(1), eerste zin
14	Bulgarije	Artikel 25(1), eerste zin
15	Canada	Artikel 25(1), eerste zin
16	Chili	Artikel 25(1), eerste zin
17	China	Artikel 25(1), eerste zin
18	Congo (Democratische Republiek)	Artikel 24(1), eerste zin
19	Kroatië	Artikel 25(1), eerste zin
20	Cyprus	Artikel 25(1), eerste zin
21	Tsjechische Republiek	Artikel 25(1), eerste zin
22	Denemarken	Artikel 25(1), eerste zin
23	Ecuador	Artikel 25(1), eerste zin
24	Egypte	Artikel 25(1), eerste zin
25	Estland	Artikel 24(1), eerste zin
26	Finland	Artikel 26(1), eerste zin
27	Frankrijk	Artikel 24(3), eerste zin

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Bepaling
28	Gabon	Artikel 25(1), eerste zin
29	Georgië	Artikel 26(1), eerste zin
30	Ghana	Artikel 25(1), eerste zin
31	Griekenland	Artikel 24(1), eerste zin
32	Hong-Kong	Artikel 24(1), eerste zin
33	Hongarije	Artikel 25(1), eerste zin
34	IJsland	Artikel 25(1), eerste zin
35	India	Artikel 25(1), eerste zin
36	Indonesië	Artikel 24(1), eerste zin
37	Ierland	Artikel 25(1), eerste zin
38	Eiland Man	Artikel 26(1), eerste zin
39	Israël	Artikel 25(1), eerste zin
40	Italië	Artikel 25(1), eerste zin en Protocol (5)
41	Ivoorkust	Artikel 24(1), eerste zin
42	Kazachstan	Artikel 25(1), eerste zin
43	USSR - Kirgizië	Artikel 21(1), eerste zin
44	Korea (Zuid)	Artikel 24(1), eerste zin
45	Joegoslavië - Kosovo	Artikel 24(1), eerste zin
46	Koeweit	Artikel 25(1), eerste zin
47	Letland	Artikel 25(1), eerste zin
48	Litouwen	Artikel 25(1), eerste zin
49	Luxemburg	Artikel 25(1), eerste zin
50	Macao	Artikel 25(1), eerste zin
52	Maleisië	Artikel 25(1), eerste zin
53	Malta	Artikel 25(1), eerste zin
54	Mauritius	Artikel 25(1), eerste zin
55	Mexico	Artikel 24(1), eerste zin
56	USSR - Moldavië	Artikel 21(1), eerste zin
57	Moldavië	Artikel 24(1), eerste zin
58	Mongolië	Artikel 25(1), eerste zin
59	Joegoslavië - Montenegro	Artikel 24(1), eerste zin
60	Marokko	Artikel 25(1), eerste zin

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Bepaling
61	Nederland	Artikel 28(1), eerste zin
62	Nieuw-Zeeland	Artikel 24(1), eerste zin
63	Nigeria	Artikel 25(1), eerste zin
64	Oman	Artikel 24(1), eerste zin
65	Pakistan	Artikel 25(1), eerste zin
66	Filipijnen	Artikel 25(1), eerste zin
67	Polen	Artikel 25(1), eerste zin
68	Portugal	Artikel 24(1), eerste zin (na hernummering door artikel XIII van (a))
69	Qatar	Artikel 25(1), eerste zin
70	Roemenië	Artikel 26(1), eerste zin
71	Rusland	Artikel 25(1), eerste zin
72	Rusland (nieuw)	Artikel 24(1), eerste zin
73	Rwanda	Artikel 25(1), eerste zin
74	San Marino	Artikel 26(1), eerste zin
75	Senegal	Artikel 24(1), eerste zin
76	Joegoslavië - Servië	Artikel 24(1), eerste zin
77	Seychellen	Artikel 23(1), eerste zin
78	Singapore	Artikel 24(1), eerste zin
79	Slowaakse Republiek	Artikel 25(1), eerste zin
80	Slovenië	Artikel 25(1), eerste zin
81	Zuid-Afrika	Artikel 24(1), eerste zin
82	Spanje	Artikel 25(1), eerste zin
83	Sri Lanka	Artikel 25(1), eerste zin
84	Zweden	Artikel 25(1), eerste zin
85	USSR - Tadzjikistan	Artikel 21(1), eerste zin
86	Tadzjikistan	Artikel 26(1), eerste zin
87	Thailand	Artikel 25(1), eerste zin
88	Tunesië	Artikel 25(1), eerste zin
89	Turkije	Artikel 25(1), eerste zin
90	USSR - Turkmenistan	Artikel 21(1), eerste zin
91	Oeganda	Artikel 26(1), eerste zin

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Bepaling
92	Oekraïne	Artikel 25(1), eerste zin
93	Verenigde Arabische Emiraten	Artikel 25(1), eerste zin
94	Verenigd Koninkrijk	Artikel 25(1), eerste zin
96	Uruguay	Artikel 24(1), eerste zin
97	Oezbekistan	Artikel 25(1), eerste zin
98	Venezuela	Artikel 25(1), eerste zin
99	Vietnam	Artikel 25(1), eerste zin

Ingevolge artikel 16(6)(b)(i) van de Overeenkomst, meent België dat de volgende verdragen een bepaling bevatten volgens dewelke een zaak zoals bedoeld in de eerste zin van artikel 16(1) moet worden voorgelegd binnen een bepaalde termijn die minder bedraagt dan drie jaar vanaf de datum van de eerste kennisgeving van de maatregel die een belastingheffing ten gevolge heeft die niet in overeenstemming is met de bepalingen van het gedekte belastingverdrag. Het nummer van het artikel en de paragraaf van elke dergelijke bepaling is hieronder vermeld.

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Bepaling
6	Oostenrijk	Artikel 25(1), tweede zin
13	Brazilië	Artikel 25(1), tweede zin
15	Canada	Artikel 25(1), tweede zin
22	Denemarken	Artikel 25(1), tweede zin
27	Frankrijk	Artikel 24(3), tweede zin
31	Griekenland	Artikel 24(1), tweede zin
35	India	Artikel 25(1), tweede zin
37	Ierland	Artikel 25(1), tweede zin
39	Israël	Artikel 25(1), tweede zin
40	Italië	Artikel 25(1), tweede zin
49	Luxemburg	Artikel 25(1), tweede zin
52	Maleisië	Artikel 25(1), tweede zin
66	Filipijnen	Artikel 25(1), tweede zin
68	Portugal	Artikel 24(1), tweede zin (na hernummering door artikel XIII van (a))
74	San Marino	Artikel 26(1), tweede zin
89	Turkije	Artikel 25(1), tweede zin en Protocol (9)
98	Venezuela	Artikel 25(1), tweede zin

Ingevolge artikel 16(6)(b)(ii) van de Overeenkomst, meent België dat de volgende verdragen een bepaling bevatten volgens dewelke een zaak zoals bedoeld in de eerste zin van artikel 16(1) moet worden voorgelegd binnen een bepaalde termijn van minstens drie jaar na de eerste kennisgeving van de maatregel die een belastingheffing ten gevolge heeft die niet in overeenstemming is met de bepalingen van het gedekte belastingverdrag. Het nummer van het artikel en de paragraaf van elke dergelijke bepaling is hieronder vermeld.

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Bepaling
1	Albanië	Artikel 25(1), tweede zin
2	Algerije	Artikel 25(1), tweede zin
3	Argentinië	Artikel 25(1), tweede zin
4	Armenië	Artikel 25(1), tweede zin
5	Australië	Artikel 25(1), tweede zin
7	Azerbeidzjan	Artikel 25(1), tweede zin
8	Bahrein	Artikel 25(1), tweede zin
9	Bangladesh	Artikel 25(1), tweede zin
10	Wit-Rusland	Artikel 25(1), tweede zin
11	Joegoslavië - Bosnië en Herzegovina	Artikel 24(1), tweede zin
12	Botswana	Artikel 25(1), tweede zin
14	Bulgarije	Artikel 25(1), tweede zin
16	Chili	Artikel 25(1), tweede zin
17	China	Artikel 25(1), tweede zin
18	Congo (Democratische Republiek)	Artikel 24(1), tweede zin
19	Kroatië	Artikel 25(1), tweede zin
20	Cyprus	Artikel 25(1), tweede zin
21	Tsjechische Republiek	Artikel 25(1), tweede zin
23	Ecuador	Artikel 25(1), tweede zin
24	Egypte	Artikel 25(1), tweede zin
25	Estland	Artikel 24(1), tweede zin
26	Finland	Artikel 26(1), tweede zin
28	Gabon	Artikel 25(1), tweede zin
29	Georgië	Artikel 26(1), tweede zin
30	Ghana	Artikel 25(1), tweede zin
32	Hong-Kong	Artikel 24(1), tweede zin

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Bepaling
33	Hongarije	Artikel 25(1), tweede zin
34	IJsland	Artikel 25(1), tweede zin
36	Indonesië	Artikel 24(1), tweede zin
38	Eiland Man	Artikel 26(1), tweede zin
41	Ivoorkust	Artikel 24(1), tweede zin
42	Kazachstan	Artikel 25(1), tweede zin
43	USSR - Kirgizië	Artikel 21(1), tweede zin
44	Korea (Zuid)	Artikel 24(1), tweede zin
45	Joegoslavië - Kosovo	Artikel 24(1), tweede zin
46	Koeweit	Artikel 25(1), tweede zin
47	Letland	Artikel 25(1), tweede zin
48	Litouwen	Artikel 25(1), tweede zin
50	Macao	Artikel 25(1), tweede zin
51	Macedonië	Artikel 24(1), tweede zin
53	Malta	Artikel 25(1), tweede zin
54	Mauritius	Artikel 25(1), tweede zin
55	Mexico	Artikel 24(1), tweede zin
56	USSR - Moldavië	Artikel 21(1), tweede zin
57	Moldavië	Artikel 24(1), tweede zin
58	Mongolië	Artikel 25(1), tweede zin
59	Joegoslavië - Montenegro	Artikel 24(1), tweede zin
60	Marokko	Artikel 25(1), tweede zin
61	Nederland	Artikel 28(1), tweede zin
62	Nieuw-Zeeland	Artikel 24(1), tweede zin
63	Nigeria	Artikel 25(1), tweede zin
64	Oman	Artikel 24(1), tweede zin
65	Pakistan	Artikel 25(1), tweede zin
67	Polen	Artikel 25(1), tweede zin
69	Qatar	Artikel 25(1), tweede zin
70	Roemenië	Artikel 26(1), tweede zin
71	Rusland	Artikel 25(1), tweede zin
72	Rusland (nieuw)	Artikel 24(1), tweede zin
73	Rwanda	Artikel 25(1), tweede zin

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Bepaling
75	Senegal	Artikel 24(1), tweede zin
76	Joegoslavië - Servië	Artikel 24(1), tweede zin
77	Seychellen	Artikel 23(1), tweede zin
78	Singapore	Artikel 24(1), tweede zin
79	Slowaakse Republiek	Artikel 25(1), tweede zin
80	Slovenië	Artikel 25(1), tweede zin
81	Zuid-Afrika	Artikel 24(1), tweede zin
82	Spanje	Artikel 25(1), tweede zin
83	Sri Lanka	Artikel 25(1), tweede zin
84	Zweden	Artikel 25(1), tweede zin
85	USSR - Tadzjikistan	Artikel 21(1), tweede zin
86	Tadzjikistan	Artikel 26(1), tweede zin
87	Thailand	Artikel 25(1), tweede zin
88	Tunesië	Artikel 25(1), tweede zin
90	USSR - Turkmenistan	Artikel 21(1), tweede zin
91	Oeganda	Artikel 26(1), tweede zin
92	Oekraïne	Artikel 25(1), tweede zin
93	Verenigde Arabische Emiraten	Artikel 25(1), tweede zin
94	Verenigd Koninkrijk	Artikel 25(1), tweede zin
95	Verenigde Staten	Artikel 24(1), tweede zin
96	Uruguay	Artikel 24(1), tweede zin
97	Oezbekistan	Artikel 25(1), tweede zin
99	Vietnam	Artikel 25(1), tweede zin

Kennisgeving van de verdragen die in de lijst opgenomen zijn en die geen bestaande bepalingen bevatten

Ingevolge artikel 16(6)(c)(i) van de Overeenkomst, meent België dat de volgende verdragen geen bepaling bevatten zoals bedoeld in artikel 16(4)(b)(i).

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied
22	Denemarken
27	Frankrijk
37	Ierland
39	Israël
49	Luxemburg
52	Maleisië
68	Portugal

Ingevolge artikel 16(6)(c)(ii) van de Overeenkomst, meent België dat de volgende verdragen geen bepaling bevatten zoals bedoeld in artikel 16(4)(b)(ii).

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied
2	Algerije
3	Argentinië
5	Australië
6	Oostenrijk
10	Wit-Rusland
11	Joegoslavië - Bosnië en Herzegovina
13	Brazilië
14	Bulgarije
15	Canada
16	Chili
20	Cyprus
21	Tsjechische Republiek
22	Denemarken
23	Ecuador
24	Egypte
25	Finland
27	Frankrijk
28	Gabon
31	Griekenland

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied
33	Hongarije
36	Indonesië
37	Ierland
39	Israël
40	Italië
41	Ivoorkust
43	USSR - Kirgizië
44	Korea (Zuid)
45	Joegoslavië - Kosovo
46	Koeweit
52	Maleisië
53	Malta
54	Mauritius
55	Mexico
56	USSR - Moldavië
58	Mongolië
59	Joegoslavië - Montenegro
63	Nigeria
65	Pakistan
66	Filipijnen
68	Portugal
70	Roemenië
71	Rusland
75	Senegal
76	Joegoslavië - Servië
79	Slowaakse Republiek
80	Slovenië
81	Zuid-Afrika
82	Spanje
83	Sri Lanka
84	Zweden
85	USSR - Tadzjikistan
87	Thailand
89	Turkije

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied
90	USSR - Turkmenistan
93	Verenigde Arabische Emiraten
98	Venezuela
99	Vietnam

Ingevolge artikel 16(6)(d)(i) van de Overeenkomst, meent België dat de volgende verdragen geen bepaling bevatten zoals bedoeld in artikel 16(4)(c)(i).

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied
5	Australië
6	Oostenrijk
11	Joegoslavië - Bosnië en Herzegovina
13	Brazilië
22	Denemarken
26	Finland
27	Frankrijk
37	Ierland
39	Israël
41	Ivoorkust
44	Korea (Zuid)
45	Joegoslavië - Kosovo
49	Luxemburg
52	Maleisië
53	Malta
59	Joegoslavië - Montenegro
66	Filipijnen
68	Portugal
76	Joegoslavië – Servië
87	Thailand

Ingevolge artikel 16(6)(d)(ii) van de Overeenkomst, meent België dat de volgende verdragen geen bepaling bevatten zoals bedoeld in artikel 16(4)(c)(ii).

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied
1	Albanië
2	Algerije
3	Argentinië
4	Armenië
5	Australië
6	Oostenrijk
7	Azerbeidzjan
8	Bahrein
9	Bangladesh
10	Wit-Rusland
11	Joegoslavië - Bosnië en Herzegovina
12	Botswana
13	Brazilië
14	Bulgarije
15	Canada
16	Chili
17	China
18	Congo (Democratische Republiek)
19	Kroatië
20	Cyprus
21	Tsjechische Republiek
22	Denemarken
23	Ecuador
24	Egypte
25	Estland
26	Finland
27	Frankrijk
28	Gabon
29	Georgië
30	Ghana
31	Griekenland
32	Hong-Kong

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied
33	Hongarije
34	IJsland
35	India
36	Indonesië
37	Ierland
38	Eiland Man
39	Israël
40	Italië
41	Ivoorkust
42	Kazachstan
43	USSR - Kirgizië
44	Korea (Zuid)
45	Joegoslavië - Kosovo
46	Koeweit
47	Letland
48	Litouwen
49	Luxemburg
50	Macao
51	Macedonië
52	Maleisië
53	Malta
54	Mauritius
55	Mexico
56	USSR - Moldavië
57	Moldavië
58	Mongolië
59	Joegoslavië - Montenegro
60	Marokko
61	Nederland
62	Nieuw-Zeeland
63	Nigeria
64	Oman
65	Pakistan

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied
66	Filipijnen
67	Polen
68	Portugal
69	Qatar
70	Roemenië
71	Rusland
72	Rusland (nieuw)
73	Rwanda
74	San Marino
75	Senegal
76	Joegoslavië - Servië
77	Seychellen
78	Singapore
79	Slowaakse Republiek
80	Slovenië
81	Zuid-Afrika
82	Spanje
83	Sri Lanka
84	Zweden
85	USSR - Tadzjikistan
86	Tadzjikistan
87	Thailand
88	Tunesië
89	Turkije
90	USSR - Turkmenistan
91	Oeganda
92	Oekraïne
93	Verenigde Arabische Emiraten
94	Verenigd Koninkrijk
95	Verenigde Staten
96	Uruguay
97	Oezbekistan
98	Venezuela
99	Vietnam

Artikel 17 – Overeenkomstige aanpassingen

Kennisgeving van bestaande bepalingen in de verdragen die in de lijst opgenomen zijn

Ingevolge artikel 17(4) van de Overeenkomst, meent België dat de volgende verdragen een bepaling bevatten zoals bedoeld in artikel 17(2). Het nummer van het artikel en de paragraaf van elke dergelijke bepaling is hieronder vermeld.

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Bepaling
1	Albanië	Artikel 9(2)
2	Algerije	Artikel 9(2)
3	Argentinië	Artikel 9(2)
4	Armenië	Artikel 9(2)
5	Australië	Artikel 9(3)
7	Azerbeidzjan	Artikel 9(2)
8	Bahrein	Artikel 9(2)
10	Wit-Rusland	Artikel 9(2)
12	Botswana	Artikel 9(2)
15	Canada	Artikel 9(2)
16	Chili	Artikel 9(2)
17	China	Artikel 9(2)
18	Congo (Democratische Republiek)	Artikel 9(2)
19	Kroatië	Artikel 9(2)
25	Estland	Artikel 9(2)
26	Finland	Artikel 9(2)
27	Frankrijk	Artikel 5 (4), tweede zin
29	Georgië	Artikel 9(2)
30	Ghana	Artikel 9(2)
32	Hong Kong	Artikel 9(2)
34	IJsland	Artikel 9(2)
38	Eiland Man	Artikel 9(2)
46	Koeweit	Artikel 9(2)
47	Letland	Artikel 9(2)
48	Litouwen	Artikel 9(2)
50	Macao	Artikel 9(2)
51	Macedonië	Artikel 9(2)
52	Maleisië	Artikel 9(2) (Na wijziging door Artikel V van (b))
57	Moldavië	Artikel 9(2)
60	Marokko	Artikel 9(2)
61	Nederland	Artikel 9(2)
62	Nieuw-Zeeland	Artikel 9(2) (Na wijziging door Artikel 4

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Bepaling
		van (a))
63	Nigeria	Artikel 9(2)
64	Oman	Artikel 9(2)
66	Filipijnen	Artikel 9(2)
67	Polen	Artikel 9(2)
69	Qatar	Artikel 9(2)
70	Roemenië	Artikel 9(2)
72	Rusland (nieuw)	Artikel 9(2)
73	Rwanda	Artikel 9(2)
74	San Marino	Artikel 9(2)
77	Seychellen	Artikel 9(2)
78	Singapore	Artikel 9(2)
81	Zuid-Afrika	Artikel 9(2)
82	Spanje	Artikel 9(2)
83	Sri Lanka	Artikel 9(2)
86	Tadzjikistan	Artikel 9(2)
88	Tunesië	Artikel 9(2)
89	Turkije	Artikel 9(2)
91	Oeganda	Artikel 9(2)
92	Oekraïne	Artikel 9(2)
94	Verenigd Koninkrijk	Artikel 9(2)
95	Verenigde Staten	Artikel 9 (2)
96	Uruguay	Artikel 9(2)
97	Oezbekistan	Artikel 9(2)
99	Vietnam	Artikel 9(2)

Artikel 18 – Keuze om Deel VI toe te passen

Kennisgeving van de keuze voor facultatieve bepalingen

Ingevolge artikel 18 van de Overeenkomst, kiest België hierbij om Deel VI toe te passen.

Artikel 19 – Verplichte en bindende arbitrage

Voorbehoud

Ingevolge artikel 19(12) van de Overeenkomst, behoudt België zich het recht voor om de volgende regels toe te passen op zijn gedekte belastingverdragen niettegenstaande de andere bepalingen van artikel 19:

a) elke onopgeloste kwestie die voortkomt uit een zaak die via de procedure voor onderling overleg onderzocht werd en die anders onder de toepassing valt van de arbitrageprocedure waarin de Overeenkomst voorziet, wordt niet aan arbitrage onderworpen wanneer daaromtrent reeds een uitspraak werd gedaan door een rechterlijke instantie of een administratieve rechtbank van een van beide verdragsluitende rechtsgebieden;

b) indien een rechterlijke instantie of een administratieve rechtbank van een van de verdragsluitende rechtsgebieden op enig tijdstip nadat een verzoek om arbitrage werd ingediend, en voordat het arbitragepanel zijn uitspraak heeft doen toekomen aan de bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende rechtsgebieden, een uitspraak ter zake van de kwestie gedaan heeft, wordt de arbitrageprocedure beëindigd.

Artikel 24 – Akkoord over een andere oplossing

Kennisgeving van de keuze voor facultatieve bepalingen

Ingevolge artikel 24(1) van de Overeenkomst, kiest België hierbij om artikel 24(2) toe te passen.

Voorbehoud

Ingevolge artikel 24(3) van de Overeenkomst, behoudt België zich het recht voor om artikel 24(2) enkel toe te passen op zijn gedekte belastingverdragen waarvoor artikel 23(2) van toepassing is.

Artikel 26 – Compatibiliteit

Voorbehoud

Ingevolge artikel 26(4) van de Overeenkomst, behoudt België zich het recht voor om Deel VI niet toe te passen op de volgende verdragen die reeds voorzien in verplichte en bindende arbitrage voor onopgeloste kwesties die volgen uit een zaak die door middel van de procedure voor onderling overleg onderzocht werd. Het nummer van het artikel en de paragraaf van elke dergelijke bepaling is hieronder vermeld.

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Bepaling
12	Botswana	Artikel 25(6)
38	Eiland Man	Artikel 26 (6)
57	Moldavië	Artikel 24 (6)
67	Polen	Artikel 25 (6)

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Bepaling
		(na wijziging door artikel VII van (a))
94	Verenigd Koninkrijk	Artikel 25 (5) (na wijziging door artikel XVII(2) van (a))
95	Verenigde Staten	Artikel 24 (7) en (8) en Protocol (6)
96	Uruguay	Artikel 24 (5)

Kennisgeving van bestaande bepalingen in de verdragen die in de lijst opgenomen zijn

Ingevolge artikel 26(1) van de Overeenkomst, meent België dat de volgende verdragen niet binnen de reikwijdte vallen van een voorbehoud zoals bedoeld in artikel 26(4) en een bepaling bevatten die voorziet in arbitrage voor onopgeloste kwesties die volgen uit een zaak die door middel van de procedure voor onderling overleg onderzocht werd. Het nummer van het artikel en de paragraaf van elke dergelijke bepaling is hieronder vermeld.

Nummer van het in de lijst opgenomen verdrag	Ander verdragsluitend rechtsgebied	Bepaling
52	Maleisië	Artikel 25(5) (na wijziging door artikel XVII van (b))
55	Mexico	Protocol (9) (na wijziging door artikel XIX (7) van (a))
72	Rusland (nieuw)	Protocol (4)
86	Tadzjikistan	Artikel 26(6)